

Anni, Emma & Vilma ovat ampumaurheilun KUUTTI-KOLMOSET

Lehti on
uudistunut!

Hannu Haapaniemi haluaa yhteisen suunnan → 18

Ari Dufvelin vastaa noin 20 kysymykseen → 16

Seuraesittelyssä: PiekSA ja Simpeleen Hahlo → 24 ja 26

LAPUA® JA VIHTAVUORI®

**LATAA
KALUSTO KUNTOON
KEVÄÄKSI!**

Passion for Precision

Nammo Lapua Oy
PL 5, 62101 LAPUA
Puh. 010 5233 800
Faksi 06 431 0244
www.lapua.com

PERUSTETTU 1927
87. vuosikerta. Viisi numeroa/vuosi.
ISSN 0789-516X

JULKAISIJA
Suomen Ampumaurheiluliitto ry

PÄÄTOIMITTAJA
Risto Aarrekivi, puh. (09) 3481 3152
risto.aarrekivi@ampumaurheiluliitto.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
Maila Pynnönen, puh. (09) 3481 2481
maila.pynnonen@ampumaurheiluliitto.fi
Tilaushinta 50 euroa/kalenterivuosi.

MAINOSTILAN MYYNTI
OS-Media Oy, puh. +358 (0) 40 413 0730
ilmo@os-media.fi

ULKOASU Erika Nieminen

PAINOPAIKKA Forssa Print 2015

ARTIKKELIVASTUU
Jutut edustavat kirjoittajansa henkilökohtaista mielipidettä lukuunottamatta SAL:n virallisia tiedotuksia.

TEKSTIN LAINAAMINEN
Sallittu julkaisijan luvalla, julkaisija mainiten.

SUORAMARKKINOINTI
Lehden osoitteistoa voidaan käyttää suoramarkkinointiin.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO RY
Postiosoite: 00093 VALO
Käyntiosoite: Radiokatu 20 (6. krs), 00240 Helsinki
Puhelin: (09) 3481 2481
Faksi: (09) 147 764
Sähköposti: etunimi.sukunimi@ampumaurheiluliitto.fi

SAL:N HENKILÖKUNTA
Toiminnanjohtaja Risto Aarrekivi
Taluspäällikkö Pirjo Manninen
Kilpailusihteeri Kirsi Kankaanmäki
Toimistos sihteeri Maila Pynnönen
Viestintäpäällikkö Lassi Palo
Nuoris- ja koulutus päällikkö Timo Rautio
Valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell

KANNEN KUVA: ARI KORKALA

LASSI PALO

Marko Kempainen edusti Suomea viime syyskuussa Granadan MM-kisoissa.

Marko Kemppaisella on vain yksi tavoite

MARKO KEMPPAINEN oli ilahtunut saamastaan urheilija-apurahasta ja valinnastaan Bakussa kesäkuussa ensimmäisen kerran järjestettäviin Euroopan kisoihin. Kauden pää-tavoite on kuitenkin jotain ihan muuta: olympiapaikka Rio de Janeiroon 2016.

Sen saavuttamiseen on mahdollisuus paitsi Bakussa, myös maailmancupissa ja Mari-borin EM-kilpailuissa. Lonatossa järjestetään syyskuussa haulikkolajien MM-kisat, ja siellä on jaossa Kempaisen lajissa eli skeetissä kaksi paikkaa.

– Toivon mukaan kauden tavoite on Lonatoon mennessä saavutettu, Suomussalmen Urheiluampuja edustava kokenut urheilija sanoi helmikuun alussa.

– Olympiapaikka lienee kauden päätavoite aika monelle. Tämä vuosi vaikuttaa olennaisesti myös ensi vuoteen, hän viittaa Rion kisoihin.

LASSI PALO

Aiheesta lisää sivuilla 6–8.

SISÄLTÖ LEHDESSÄ 1/2015

4 Pääkirjoitus

Uusi uljas ulkoasu

5 Ajankohtaista

Järjestöt esittävät lakien pikaista käsittelyä

✳️ 6 kiperää

6–10 "Laitetaan huippu-urheilussa kaikki peliin!"

12 Kotkan skarpiit **Miikka Peltonen** ja Kirsti Kaaro

14 Simo Partanen tekee unelmistaan totta

15 Matias Kiuru matkalla "Märskystä" menestykseen

16 Noin 20 kysymystä vastaajana Ari Dufvelin

18 Hannu Haapaniemi: Yhteispeli kunniaan

20 KANNESSA:

Kolme iloista Kuuttia

22 Mitä kuuluu ei-ISSF-lajeille?

24 Seuraesittely Pieksa

26 Seuraesittely Simpeleen Hahlo

28 Kihulle arvokasta tietoa Tanhuvaarasta

30 Ase-esittely UR-15-kivääri

32 Aseluvan hankkiminen vaihe vaiheelta

34 Totta toinenkin puoli

36 Valmennus Kestääkö kunto entiseen malliin?

38 Ampumaurheilijat leireillä Espanjassa

39 In Memoriam

12

40–43 Tiedotuksia, kursseja ja tapahtumia. Palvelu-hakemisto. Kilpailukutsut. Onnittelut. Tavarapörssi.

44 Svenska sidor

46 Radoilta kerättyä

✳️ 10 napakkaa

47 Finaali Sami Heikkilästä vuoden sotilasurheilija

lauottua

"Kuudesta parhaasta olemassa olevasta laukaisukoneistosta otettiin jotakin, ja loput keksittiin itse."

Hannu Uronen kehuu suomalaista "arskaa" ✳️ sivu 30

hakuammuntaa

TEEMU LAHDEN SYKE nousi 158:aan GP Leppä

-kisan ilmapistooliammunnan finaaliissa ennen viimeistä ratkaisevaa laukausta. ✳️ sivu 28

Lehden uusi ilme

Vuoden 1965 ensimmäisen Ampujainlehden pääkirjoituksessa **Pekka Kurkinen** totesi, että lehti aloittaa vuoden erittäin innostuneena. Saman voi todeta nyt, viisikymmentä vuotta myöhemmin, kun vilkas urheiluvuosi on alkanut uudella ilmeellä.

Urheiluampuja-lehden ulkoasu-uudistus aloitettiin viime syksynä, ja nyt käsissäsi – tai sähköinen versio koneellasi – on ensimmäinen uudistunut numero. Uudistuksen käytännön työstä on vastannut helsinkiläinen graafinen suunnittelija **Erika Nieminen**, joka on aiemmin työskennellyt muun muassa Opettaja-lehdessä, Ilta-Sanomissa ja Aamulehdessä.

Nieminen toimii tällä hetkellä sivutoimisena tuntiopettajana Haaga-Heljan ammattikorkeakoulun journalismin koulutusohjelmassa ja vastaa Urheiluampujan ulkoasusta ja taitotyöstä. Hän tekee myös osa-aikatoimintaa graafista suunnittelua muutamalle järjestölle.

Jos ulkoasu-uudistuksen suunnitteleminen on ollut inspiroivaa lehden päätoimittajalle ja allekirjoittaneelle, on se ollut sitä myös Niemiselle. Hänen mukaansa ampumaurheilusta riittää niin verbaalista kuin graafistakin ammennettävää, ja näillä eväin hän "on vienyt lehden ilmettä ja tyyliä teemoja tukevaan suuntaan".

Ideointi ja toteutus ovat kulkeet prosessissa käsi kädessä, ja kokonaisuus on syntynyt pala palalta. Nieminen kertoo ammentaneensa visuaalista inspiraatiota graafiseen suunnitteluun tutustumalla lajiin monin eri tavoin. Ampumaurheilun tutustuminen on toki lähtökuopissaan, mutta Urheiluampujan parissa oppii, ja uuden oppiminen on aina mielenkiintoista, hän sanoo.

Nieminen on halunnut tuoda asiapitoiseen lehteen kepeyttä ja selkeyttä visuaalisin keinoin. Uudet, pelkistetyt ja tunnistettavat graafiset elementit auttavat lukijaa seuraamaan lehden rakennetta ja paikantamaan lehdessä säännöllisesti toistuvat palstat.

Ulkoasu-uudistamisen myötä myös lehden sisältöä kehitetään niin, että se palvelee seuroja esimerkiksi lajimarkkinoinnissa. Sivuille tuodaan myös uusia mielenkiintoisia henkilökuvia.

Tämän kokoisen lehden ulkoasu-uudistus on suuri projekti, johon liittyy paljon muutakin kuin fonttien, graafisten elementtien ja värimaailman suunnittelua ja valintaa. Uudistaminen vaatii toimintatapojen muutoksia kaikilta lehden tekijöiltä, sillä esimerkiksi juttumittoja on lyhennettävä, uusia juttutyyppejä kehitettävä ja valokuvien panostettava, jotta ulkoasu-uudistus on mahdollista toteuttaa halutussa laajuudessa, Nieminen sanoo.

Kaikki projektissa mukana olleet ovat sitä mieltä, että se on ollut tähän mennessä todella antoisa, mutta uudistustyö jatkuu edelleen. Tämän vuoden numeroissa tullaan näkemään monenlaista uutta ja kiinnostavaa.

Kaikkia herkuja ei voi ahtaa yhteen numeroon!

Tidnings nya utseende

ledaren i det första numret av Ampujainlehti år 1965 konstaterade **Pekka Kurkinen** att tidningen påbörjar året med stor iver. Det samma kan vi konstatera nu, femtio år senare, då detta händelse-rika idrottsår har inletts med ett nytt utseende.

Förnyandet av tidningen Urheiluampujas utseende påbörjades på hösten, och nu har du i din hand – eller på din datorskärm – det första förnyade numret. För det egentliga förnyelsearbetet står **Erika Nieminen**, grafisk designer från Helsingfors, som tidigare arbetat bland annat på tidningarna Opettaja, Ilta-Sanomat och Aamulehti.

LASSI PALO
viestintäpäällikkö /
kommunikationschef

För tillfället arbetar Nieminen deltid som timplärore inom utbildningsprogrammet för journalistik vid yrkeshögskolan Haaga-Helia och ansvarar därtill för tidningen Urheiluampujas utseende och layout. Hon arbetar även deltid som grafisk designer för några organisationer.

Om det varit inspirerande för tidningens chefredaktör och för undertecknad att planera detta ansiktslyft, så har det varit det även för Nieminen. Enligt henne har sportskytte mycket att erbjuda både verbalt och grafiskt sett, och därmed har hon kunnat "styra tidningens utseende och stil i en riktning som stöder temana".

Planerandet och förverkligandet har i denna process gått hand i hand, och helheten har utarbetats bit för bit. Nieminen säger sig ha hämtat visuell inspiration för det grafiska designarbetet genom att på olika sätt bekanta sig med idrottsgrenen. Jag har först börjat bekanta mig med sportskytte, men Urheiluampuja är en bra lärare, och det är alltid intressant att lära sig nya saker, säger hon.

Nieminen har med hjälp av visuella medel velat ge vår sakliga tidning ledighet och tydlighet. Nya, enkla och lätt igenkännliga grafiska element hjälper läsaren följa med tidningens struktur och hitta regelbundet återkommande spalter.

I samband med förnyandet av tidningens utseende utvecklas även innehållet så att det kan tjäna föreningarna till exempel vad gäller marknadsföring. På sidorna finnes även nya intressanta personporträtt.

Att förnya utseendet på en så här stor tidning är ett stort projekt som innebär mycket mera än att bara planera och välja ut typsnitt, grafiska element och färger. För att förnyandet av tidningens utseende i önskad omfattning skulle vara möjligt måste till exempel artiklarna bli kortare, nya sorters artiklar utvecklas och därtill måste man satsa mera på fotografier. Det kräver ändringar i arbets sättet av alla som arbetar med tidningen, säger Nieminen.

Alla som deltagit i projektet anser att det hittills varit mycket fruktbart, men förnyandet pågår än. I det här årets nummer kommer vi att få se mycket nytt och intressant.

Alla godbitar kan inte trängas in i ett nummer!

Ampumaratalaki ja aselain muutosesitys etenevät

Teksti LASSI PALO Kuvitus ERIKA NIEMINEN

Uusi ampumaratalaki ja ampuma-aselaki etenevät eduskunnassa. Ampumaurheiluliitto oli kutsuttu hallintovaliokunnan kuultavaksi 11. helmikuuta. Alan järjestöjen kuulemistilaisuuksia oli myös päivää aiemmin.

Järjestöt esittävät lakien pikaista käsittelyä, ja sitä toivoo valmistelutyössä mukana ollut Ampumaurheiluliittokin. SAL:n toiminnanjohtajan **Risto Aarrekenen** sanoin, vielä tämän hallituskauden aikana.

– Jos näin ei tapahdu, työryhmän tekemä työ menee hukkaan, Aarrekenen toteaa.

Lakiuudistusesitykset on valmisteltu merkittävän asiantuntijatyöryhmän toimesta, todetaan SAL:n kannanotossa. Valmistelussa ovat olleet mukana kaikki merkittävimmät alan järjestöt, ja lakiesitys on ollut valmistelu-työryhmän yksimielinen esitys. Vallitsevan käytännön mukaisesti SAL:n liittohallitus osallistui lausunnon laatimiseen ja hyväksyi sen.

– SAL ei näe tarpeelliseksi tehdä muutoksia [ampuma-ase] lakiesitykseen, vaan puoltaa sen hyväksymistä.

SAL ON JO VUOSIEN ajan tehnyt systemaattista vaikuttamistyötä sekä poliitikkojen että virkamiesten (sisä- ja ympäristöministeriö) suuntaan ampumaratojen säilyttämiseksi ja kehittämisedellytysten luomiseksi. Osana tätä työtä liitto kutsuttiin mukaan ampumaratalain valmistelutyöryhmään, eli SAL on ollut mukana lakivalmisteluprosessissa sen alusta alkaen.

SAL on myös kutsuttu lausunnonantajaksi ja kuultavaksi lain eri käsittelyvaiheissa. Ensimmäisen lausuntokierroksen järjesti sisäministeriö ja toisen nyt hallintovaliokunta. Molemmat lausunnot valmisteltiin tiiviissä yhteistyössä Ampumaharrastusfoorumin kanssa, ja kaikissa lausunnoissa on painotettu näitä asioita.

Lausunnon valmisteluun ovat osallistuneet toimisto, liittohallitus ja Ampumaharrastusfoorumin muut järjestöt sekä lisäksi asiantuntija-

Tässä näkyy 1 000 luotia. "Vähäisten ampumaratojen" vuosittainen laukausmäärä saa olla maksimissaan kymmenkertainen.

na ESC:n lakityöryhmän jäsen **Jorma Jussila**. Hän myös katselmoi SAL:n lausunnon ennen sen jättämistä hallintovaliokunnalle.

AMPUMARATALAIN OSALTA SAL toteaa, että lakimuutosta pidetään tärkeänä, vaikka ampumatoihin ei ole liittynyt turvallisuusriskejä, päinvastoin. Muutos selkeyttäisi radan perustamiseen ja ylläpitoon liittyviä viranomaisprosesseja ja yhtenäistäisi ampumaratojen sääntelyä. SAL on jo aiemmin esittänyt, että ampumaratoja koskevien lupien ja pienten toiminnallisten muutosten käsittelyssä pyrittäisiin mahdollisimman matalan byrokraatian tasoon samoin kuin mahdollisimman kevyeen hinnoitteluun.

SAL:n mukaan ampumaratojen turvaamiseksi ampumaratalaissa tulisi olla maininta ratojen luokittelusta liikuntapaikoiksi, joiden toimintaa määrittää myös liikuntalaki. SAL esittääkin, että ampumaratojen tulisi olla osa valtakunnallista liikuntapaikkaverkkoa.

Lisäksi SAL on kiinnittänyt yhdessä Ampumaharrastusfoorumin kanssa huomiota kaavoitustoiminnan merkitykseen ampumaratojen toiminnan turvaamisessa, koska meluherkkien toimintojen salliminen ampumaratojen melualueelle on johtanut useissa tapauksissa tarpeettomiin riitoihin,

ampumaratoiminnan rajoittamisiin ja jopa ampumaratoiminnan lopettamiseen.

Ampumaratalakiehdotuksessa ampumaradat jaetaan kolmeen luokkaan. SAL on esittänyt, että tämä jako sisällytettäisiin myös ympäristönsuojelulakiin tekeillä olevissa muutosehdotuksissa. Perusteena tälle on vähentää byrokraatiaa niin sanottujen "vähäisten ampumaratojen" osalta, ja ne voitaisiin saada normiohjaukseen ilman monimutkaista ympäristölupamenettelyä.

Lain valmisteluprosessin aikana Ampumaharrastusfoorumin edustajat päätyivät ampumaratalakityöryhmän kanssa määrittelemään "vähäisten ampumaratojen" laukausmääräksi 10 000 laukausta vuodessa, jonka arvioitiin olevan korkein hyväksyttävissä oleva laukausmäärä matalan byrokraatian radoille. Määrä kattaa nykyisistä ampumaradoista noin 380 rataa eli 54 prosenttia.

Kirjallista lausuntoa valmisteltaessa muutammat Ampumaharrastusfoorumin jäsenet pohtivat mahdollisuutta kasvattaa "vähäisten ampumaratojen" laukausmäärää ja sisällyttävien omiin lausuntoihinsa. Lausunnonantotilaisuudessa myös SAL:n kantaa kysyttiin. Luonnollisesti SAL kannattaa korkeamman laukausmäärän kirjaamista asetukseen, mikäli se vain on mahdollista. 🚩

Vastaajana on 21-vuotias kivääri-ampuja **ANNIKA SIHVONEN** (Savonlinnan Metsästys- ja Ampumaseura).

1 Tulevaisuuden tähtäimessäsi? Rio de Janeiro 2016, ei mikään muu.

2 Millainen kilpailija olet?

Vahva, realistinen ja osaan hallita jännitystäni.

3 Mikä saa sinut ärsyntymään?

Jos ihmisellä kestää, jos hän jähkäläe, jos mitään ei tapahdu...

4 Ikimuistoisin kisamatkasi?

Tätä pitää vähän miettiä, koska niitä on tullut jo aika paljon... Varmaan se, kun kilpailin junnujen EM-kisapaikasta Marika Oikarisen kanssa

vuonna 2012. Ammuin hyvin, mutta se ei riittänyt, vaan hävisin Marikalle. Olin Vierumäellä kisamaskottina, ja se sisuunnutti.

5 Unelmiasi urheilijana?

Päästä treenaamaan työkseni. Se ei ehkä toteudu, mutta se on unelmani.

6 Mikä on sykkeesi esimerkiksi finaalin alkaessa?

Korkea, mutta se ei tule läpi pyssyyn. Juuri testasimme, että se oli korkeimmillaan noin 140. Maksimisykkeeni on 205.

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja kulttuuriministeriö

VIKING LINE

Tarkkaa TV-tuotantoa!

Sopivalla sykkeellä.

KAIKKI PELIIN!

”Laitetaan liittona kaikki peliin – ja vähän ylikin”, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja Per-Ole Lindell linjaa tärkeän huippu-urheiluvuoden tavoitteen.

Teksti & kuvat LASSI PALO

European Games 12.–28.6. Baku, Azerbaidžan

Suomen ampumaurheilujoukkueen ensimmäinen valinta.

MIEHET

Skeet: Marko Kemppainen (Suomussalmen Urheiluampujat)
Kivääri: Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat)
Kaksostrap: Sami Ritsilä (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

NAISET

Skeet: Marjut Heinonen (Oulun Seudun Haulikkoampujat)
Trap: Satu Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluampujat),
Mopsi Veromaa (Sibbo Skyttegille)

Kaksostrapin Sami Ritsilä on nimetty Suomen joukkueeseen Bakun Euroopan kisoihin.

Kyllä alkaa hengästyttää, kun katsoo vuoden 2015 kansainvälistä kilpailukalenteria. Kiireisen vuoden ensimmäinen arvokilpailu on jo ovela, sillä ilma-aseiden EM-kilpailut alkavat Hollannin Arnhemissa maaliskuun 2. päivänä. Niiden kanssa samaan aikaan järjestetään vuoden ensimmäinen Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) maailmancup, kun haulikkoampujat kilpailevat Meksikon Acapulcossa.

Vuosi jatkuu kiivaana ja tiiviinä, missä ei sinänsä ole mitään uutta. Vuosi on kuitenkin erittäin tärkeä, sillä suurin osa Rio de Janeiron olympiapaikoista 2016 on jaossa tänä vuonna. Ensimmäiset paikat jaettiin viime vuoden MM-kilpailuissa Granadassa, ja viimeiset ovat jaossa vuoden kuluttua Unkarissa pidettävissä ilma-aseiden EM-kisoissa.

Haulikkolajeissa alkanut vuosi on tässä suhteessa ratkaisevan tärkeä. Skeet-ampuja **Marko Kemppainen** toteaa, että hänellä on tällä kaudella ”yksi ja ainut” tavoite: saavuttaa paikka Riioon.

Mikä on sitten Suomen olympiasaldo vuoden kuluttua, jää nähtäväksi. Pekingissä (2008) oli mukana yhdeksän suomalaista ampumaurheilijaa ja Lontoossa (2012) neljä.

ILMA-ASEIDEN EM-KISOIHIN osallistuu neljätoista ja Acapulcon haulikon maailmancupiin yksitoista suomalaista.

Ampumaurheiluliiton hallitus nimesi helmikuun alussa Suomen EM-joukkueeseen kuusi kivääriampujaa, kaksi pistooliampujaa ja seitsemän ampumaurheilijaa liikkuvan maalin lajeihin.

– **Juho Kurjen** kuntokäyrä osoittaa EM-kisojen alla hyvään suuntaan, Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja ja EM-joukkueen johtaja **Per-Ole Lindell** viittasi Kurjen tammikuun lopussa Saksassa ampumaan ilmakiväärin tulokseen 627,1.

Kaksi vuotta sitten Tanskan Odensessa järjestetyissä kisoissa Kurki saavutti ilmakiväärissä upeasti EM-pronssia.

Viime vuonna Moskovassa järjestetyissä EM-kilpailuissa suomalaiset saavuttivat kymmenen mitalia, jotka kaikki tulivat liikkuvassa maalissa.

– Meillä on taas kerran liikkuvassa maalissa kova joukkue, jolta voi odottaa vähintään samaa, Lindell sanoi.

– Kiväärissä tyttöjen joukkue on tasainen, ja kaikki kolme ovat erittäin hyviä nuoria ja tulevaisuuden urheilijoita. Naisten kiväärissä **Hanna Pitkäsellä** on onnistuessaan mahdollisuudet hyvään sijoitukseen, kuten **Sebastian Långströmilläkin** poikien sarjassa. Pistoolissa meillä on kokemusta (**Mira Suhonen**) ja nuoruutta (**Karri Turunen**), Lindell kävi läpi suomalaisurheilijoita. Arnhemissa ei jaeta olympiapaikkoja.

PIAN EM-JOUKKUEEN nimeämisen jälkeen katset siirrettiin hetkeksi ensi kesäkuuhun, kun Suomen Olympiakomitea nimesi ensimmäiset seitsemän urheilijaa ja kolme joukkuetta kesäkuussa Azerbaidžanin Bakussa kilpailtaviin historian ensimmäisiin

Urheilija-apuraha myönnettiin seitsemälle ampumaurheilijalle

20 000

euron valmennus- ja harjoitteluapuraha.

Apuraha on tarkoitettu kansainvälisellä huipulla oleville yksilölajien urheilijoille. Arvioinnin perustana on se, että urheilija on sijoittunut viimeisimmissä lajinsa arvokilpailuissa mitali- tai finaalisijalle. Harkinnan mukaan huomioidaan myös edeltävän vuoden arvokilpailumenestys sekä muu kansainvälinen menestys.

✗ **Minna Leinonen** (Keski-Suomen Ampujat)
✗ **Satu Mäkelä-Nummela** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat)

10 000

euron valmennus- ja harjoitteluapuraha.

Apuraha voidaan myöntää urheilijoille, jotka ovat menestyneet kansainvälisissä arvokilpailuissa tai tasoltaan vastaavissa kilpailuissa ja jotka arvioidaan tulevaisuuden arvokilpailujen mitaliehdokkaiksi. Apuraha voidaan myöntää myös urheilu-uransa nousujohteisessa kehitysvaiheessa oleville erityisen lahjakkailla urheilijoilla, jotka arvioidaan tulevaisuuden arvokilpailumenestyjiksi.

✗ **Marjut Heinonen** (Oulun Seudun Haulikkoampujat)

✗ **Marko Kemppainen** (Suomussalmen Urheiluampujat)

✗ **Juho Kurki** (Kankaanpään Ampumaurheilijat)

5 000

euron valmennus- ja harjoitteluapuraha.

Apuraha on tarkoitettu sellaisille nuorille urheilijoille, jotka kansainvälisten näyttöjen sekä urheilu-uran kehityksen perusteella arvioidaan tulevaisuuden arvokilpailumenestyjiksi.

✗ **Jaakko Björkbacka** (Lehtimäen Ampujat)
✗ **Henri Sorvo** (Lahden Ampumaseura)

Euroopan kisoihin (European Games). Urheilijoiden joukossa on kuusi ampumaurheilijaa. Kemppainen on yksi heistä.

– Baku ja Euroopan kisat ovat mukavia uusia tuttavuuksia. En ollut aikaisemmin ajatellutkaan, kuinka isosta tapahtumasta on kyse. Aika massiivinen kisa se on, hän viittaa Bakun tuhansiin osanottajiin.

Bakuun nimettiin suomalaisurheilijoita ampumaurheilun lisäksi miekkailuun ja rytmisen voimistelun joukkueeseen. Näiden lisäksi Suomea edustamaan valittiin myös kilpa-aerobicryhmä ja lentopallon miesten joukkue, joiden kokoonpanot tarkentuvat myöhemmin.

Olympiakomitean kisayksikön johtaja **Leena Paavolainen** kertoi, että valintaprosessissa noudatetaan huippu-urheiluyksikön linjaamaa joustavan valinnan periaatetta.

– Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö valitsee urheilijat lajien kanssa tehdyn valmistelun pohjalta ja nimeää urheilijat joukkueeseen sitä mukaa, kun valintakriteerit täyttyvät. Kisoihin voidaan valita harkinnalla myös urheilu-uransa nousujohteisessa kehitysvaiheessa olevia urheilijoita, jotka kehityksensä perusteella arvioidaan tulevaisuuden arvokilpailumenestyjiksi.

– Nyt nimetyt urheilijat ja joukkueet ovat osoittaneet, että heillä on realistinen mahdollisuus sijoittua valintakriteerien mukaisesti henkilökohtaisessa kisassa pistesijoille. Kilpailun taso ja formaatti vaihtelevat lajien välillä, mutta Bakun-kisojen tärkeydestä kertoo se, että peräti yhdeksässä lajissa Euroopan kisat ovat osa vuoden 2016 Rio de Janeiron olympialaisten karsintajärjestelmää.

Bakun ampumaurheilussa on jaossa yksi olympiapaikka lajia kohti eli yhteensä viisi-toista olympiapaikkaa.

Bakun joukkuetta täydennetään maaliskuussa ja toukokuussa. Viimeinen valintapäivä on 1. toukokuuta. Suomesta Bakun kisoihin osallistuu arviolta 80–90 urheilijaa 15–17 lajissa.

HUIPPU-URHEILUN VILKAS uutisointi jatkui seuraavalla viikolla, kun opetus- ja kulttuuriministeriö myönsi urheilija-apurahat 94 kesälajien urheilijalle. Apurahan saajien joukossa oli seitsemän ampumaurheilijaa.

Apurahoina myönnettiin yhteensä 965 000 euroa. Urheilijalle verovapaa apuraha on vuodessa joko 20 000 euroa (suuri apuraha), 10 000 euroa (pieni apuraha) tai 5 000 euroa (nuoren urheilijan apuraha). Apurahat myönnetään veikkauvoittovaroista.

Ampumaurheilijoista suuren apurahan saivat **Minna Leinonen** ja **Satu Mäkelä-Nummela** ja pienen **Marjut Heinonen**, **Marko Kemppainen** ja **Juho Kurki**. Nuoren urheilijan apuraha myönnettiin **Jaakko Björkbackalle** ja **Henri Sorvolle**.

– Osasin kyllä odottaakin apurahaa, mutta vahvistus on aina vahvistus. Ja ihan iloinen uutinen se on, Kemppainen myhäili.

– Apuraha mahdollistaa vuorotteluvapaan pitämisen kevään ajan. Vuori nyt harjoitella täysipainoisesti neljä kuukautta.

Urheilija-apuraha on tarkoitettu ensisijaisesti yksilölajien urheilijoille, jotka sitoutuvat pitkäjänteiseen ammattimaiseen valmentautumiseen ja joilla arvioidaan olevan menestymismahdollisuuksia **jatkuu**

Ampumaurheilun vuosi 2015 (ISSF:n lajit)

MAAILMANCUP

Haulikko: 28.2.–10.3.

Acapulco, Meksiko

Haulikko: 19.–29.3.

Al Ain, Yhdistyneet Arabiemiirikunnat

Kivääri ja pistooli: 8.–16.4.

Changwong, Etelä-Korea

Haulikko: 24.4.–4.5.

Larnaca, Kypros

Kivääri ja pistooli: 11.–19.5.

Fort Benning, Yhdysvallat

Kivääri ja pistooli: 26.5.–2.6.

München, Saksa

Haulikko, kivääri ja pistooli:

6.–16.8. Gabala, Azerbaidzhan

MAAILMANCUPIN FINAALIT

Kivääri ja pistooli: 1.–7.9.

München, Saksa

Haulikko: 15.–21.10.

Nikosia, Kypros

MM-KILPAILUT

Haulikko: 9.–18.9.

Lonato, Italia

EM-KILPAILUT

Ilma-aseet: 2.–8.3.

Arnhem, Hollanti

Haulikko ja 25/50/300m: 19.7.–2.8.

Maribor, Slovenia

ISO- JA VAKIOPISTOOLIN EUROOPPA CUP

1.–3.5. Hannover, Saksa

29.–31.5. Århus, Tanska

12.–14.6. Hollola

25.–28.8. Thun, Sveitsi

Finaali: 25.–27.9. Bordeaux, Ranska

300M KIVÄÄRIN EUROOPPA CUP

21.–26.5. Århus, Tanska

11.–14.6. Hollola

25.–28.8. Thun, Sveitsi

Finaali: 23.–25.9. Zagreb, Kroatia

EUROPEAN GAMES

16.–22.6. Baku, Azerbaidzhan

UNIVERSIADIT

2.–7.7. Gwanju, Etelä-Korea

SM-KILPAILUT

www.ampumaurheiluliitto.fi/kilpailu

tulevissa urheilun kansainvälisissä arvokilpailuissa. Apurahaa voidaan myöntää myös yksilölajien joukkueen urheilijoille.

– Myönsimme apurahoja ensimmäistä kertaa myös joukkueina beach volleyn, pariairokaksikkosoudun, purjehduksen ja ratamelonnan urheilijoille. Rion olympialaisiin valmistaudutaan jo tänä vuonna. Karsintoja lajeissa tehdään pitkälti vuoden 2015 aikana, ja apurahan saaneilla urheilijoilla nähdään mahdollisuuksia selvittää ne, urheiluasioista vastaava ministeri **Carl Haglund** kertoi OKM:n tiedotteessa.

Ministeriön asiantuntijana apurahapäätösten valmistelussa toimii Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö.

MARKO KEMPPAINEN, 38 (kuvassa), ei ole niiden yhdentoista suomalaisen jou-

kossa, jotka aloittavan haulikon maailmancup-kauden Meksikon Acapulcossa helmi-maaliskuun vaihteessa. Hänen ensimmäinen maailmancupinsa on Kyproksen Larnakan cup, joka on huhti-toukokuussa.

– Kausi on pitkä. Tarkoitukseni on keskittyä kauden myöhempiin ja tärkeimpiin kisoihin, Kemppainen sanoo.

Lahden Ampumaseuran Henri Sorvo sen sijaan lähtee Meksikoon. Ja hyvin fiiliksin:

– Lähdän sinne positiivisin mielin. Kaikki on kunnossa, hän sanoo.

Skeetissä on kova kilpailutilanne, mikä ei Sorvoa haaita.

– Sitä silmällä pitäen tulosten pitää olla kovia, jos haluaa naamaansa ulkomailla näyttää.

Siispä kaikki peliin! 🚩

Skeet-ampujat valmentajineen leireilemässä Espanjassa: Henri Sorvo (vas.), Tommi Takanen, Marjut Heinonen, Peeter Päck, Miikka Peltonen ja Robert Päck. Takanen valittiin Kymenlaakson maakunnan 2014 parhaaksi urheilijaksi.

Ilma-aseiden EM-kilpailut 2.–9.3. Arnhem, Hollanti

Suomen joukkue:

ILMAKIVÄÄRI (6)

Miehet: Juho Kurki (Kankaanpään Ampumaurheilijat)

Naiset: Hanna Pitkänen (Turun Seudun Ampujat)

Pojat: Sebastian Långström (Kyrkslätt Skytteförening)

Tytöt: Marianne Palo (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura), Saana Peltonen (Keuruun Seudun Ampujat), Saana Tattari (Nokian Seudun Ampujat)

PISTOOLI (2)

Miehet: Karri Turunen (Nurmeksens Ampumaseura)

Naiset: Mira Suhonen (Kuortaneen Kunto)

LIIKKUVA MAALI (7)

Miehet: Tomi-Pekka Heikkilä (Kymppi 64), Krister Holmberg (Raseborgs Skyttar), Heikki Lähdekorpi (Satakunnan Ampujat)

Pojat: Mika Kinisjärvi (Lapin Ampujat), Topi Hulkkonen (Etelä-Saimaan Ampujat), Mika Heikkilä (Kymppi 64)

Tytöt: Elli Räsänen (Kuopion Ampumaja Metsästysseura)

Beretta Uniform Pro. Suunniteltu voittajille.

Chiara Cainero

CHIARA CAINERO

Olympiakultamitalisti,
Maailmancupin finaalin voittaja
ja Euroopan mestari

Beretta Uniform Pro: vaatteet ja varusteet voittoon

Beretta Uniform Pro -vaatteet on suunniteltu yhteistyössä Italian ampumamaajoukkueen urheilijoiden kanssa. Mallisto yhdistää Berettan urheilusuoritusta helpottavat ratkaisut sekä tyylikkyyden, toiminnallisuudet ja yksilöllisyyden. Uniform Pro -vaatteet on suunniteltu voittajille.

Kokonaisvaltaista kehittämistä ja kehittymistä

Ampumaurheilun tärkeä vuosi on alkanut. Olympiakisat ja niissä menestyminen ovat kaikkien valmennusryhmiemme urheilijoiden päätavoite. Hyvä tulos kisoissa takaa hyvät taloudelliset edellytykset urheilijoille ja liitolle seuraavan olympiadin aikana.

Ampumaurheilu jatkaa tänä vuonna Olympiakomitean painopistelijoina. Ykköstukikategoriassa on kivääri ja haulikossa trap ja skeet. Pistooli puto- si tänä vuonna kakkostukikategoriaan komitean tukiverailussa. Ykköstukikategoriaan kuuluminen tarkoittaa sitä, että lajeilla on potentiaalisia mita- liurheilijoita Rio de Janeiron olympiakisoihin 2016.

Valmistautuminen Riioon alkoi heti Lontoon kisojen (2012) jälkeen. Useille urheilijoille on annettu kahden vuoden ajan isoilla valmennus- ryhmillä mahdollisuus valmentautua maajoukkueessa. Tänä vuonna ryhmiä pienennettiin, ja parhaat urheilijat ovat A-maajoukkueessa. Maajoukkueen valintakriteerijä tarkennettiin huomattavasti. A-maajoukkue-urheilijalta odotetaan finaalisijoille sijoittumista ensi vuoden maailmancupissa ja arvokilpailuissa.

Myös arvokisojen ja maailmancupin valintakriteerijä tiukennettiin. Valintaan vaaditaan kolmen kilpailun keskiarvoksi yli 30 prosentin taso. Taso muodostuu 2013–14 maailmancupien ja arvokisojen tuloksista. Vertailutilastot on päivitetty, ja ne ovat SAL:n kotisivuilla valintakriteerien jälkeen. Tasoa vaaditaan eikä yksittäinen tulos riitä. Samaa tasoa käytetään myös maailmancupin joukkueiden valinnoissa.

Joukkueet tulevat olemaan huomattavasti pienempiä sekä arvoki- soihin että maailmancupeihin. Tilalle pyritään järjestämään mahdol- lisuus osallistua pienempiin kansainvälisiin kilpailuihin. Ilma-aseiden tämän vuoden EM-joukkue Hollannin Arnhemiin on viime vuoteen verrattuna pieni, mutta kovatasoinen.

SAL:N HUIPPU-URHEILIJAN määritelmän mukaan ampumaurhei- lija kehittää itseään kokonaisvaltaisesti, tavoitteellisesti ja systemaatisesti (tekniikka, fyysinen ja psyykinen kunto, ravinto, uni, varusteet ja sosiaaliset taidot). Ampumarjoittelun lisääminen huippuampujan tasolle vaatii hyvää fyysistä kuntoa. Fyysiset testit ja lihastasapainon monipuolinen kartoittaminen kertovat urheilijalle missä hänen par- haat ja heikoimmat kohtansa fysiikan osalta ovat.

Se ei riitä, että tietää, vaan asioille pitää myös tehdä jotain. Kisakal- lion testipalautte antaa hyvät ohjeet urheilijalle ja valmentajalle mitä tehdä. Heikoimpien osalta seurataan kehitystä ja tehdään toukokuun aikana seurantatestejä. Ampumaurheilijoiden kuntotaso on noussut vuosi sitten tehtyjen testien jälkeen. Monilla on edelleen paljon paran- tamista yleiskunnon sekä lihasvoiman ja liikkuvuuden osalta.

Tammikuu ei ole optimaalinen aika fyysisille testeille, joten jo tänä vuonna tehdään mahdollisesti muutoksia niin, että kausi alkaisi fyysi- sillä testeillä lokakuussa. Päivämäärä on vielä auki.

OIKEAT RUOKAILUTAVAT ovat tärkeitä, jotta jaksaa, pysyy terveenä ja suorituskuntoisena, kun vaaditaan tuloksia. Tänä vuonna olympiatu- kirheilijät kokeilevat ravitsemusterapeutti **Merja Kivirannan** johdolla Meal Tracker -ohjelmaa ruokailutottumuksien parantamiseksi yleensä,

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

kisaan valmistautuessa ja kilpailussa. Urheilijat kuvaavat jokaisen ateriansa ja lähettävät annokset analysoitavaksi Kivirannalle. Seurantajaksot kestävät muutaman viikon kevään ja alkukesän aikana.

Helmikuussa tulee testikäyttöön uusi ammunnan nettipohjainen harjoituspäiväkirja. Tavoitteena on, että kaikki maajoukkueen urheilijat käyttävät päiväkir- jaa jo tämän vuoden aikana. Sen käyttö tulee olemaan vaatimus maajoukkueurheilijalle. Urheilija antaa valmentajalle luvan salasanalla seurata päiväkirjan merkintöjä ja harjoittelua. Valmentaja voi kirjoittaa suunnitelmia ja kommentteja.

Päiväkirjaa voi päivittää myös matkapuhelimen sovelluksella. Näin valmentaja saa nopeammin palau- tetta urheilijoiden tekemisistä. Päiväkirja on ollut jo vuosia käytössä maastohiihdossa. Se toimii kolmella

eri kielellä, jotka ovat suomi, englanti ja ruotsi.

VALMENNUSORGANISAATIO on kehittynyt. Meillä on vihdoin skeetissä nuorten maajoukkuevalmentaja **Pentti Saari**. **Kari Kopran** mukaantulo trapin nuorten maajoukkuevalmentajana on vahvistanut myös trapin joukkuetta.

Kaikkia olympialajeissa on nyt vähintään päävalmentaja ja nuorten maajoukkuevalmentaja. **Kevin Kilty** trapin konsultoivana päävalmen- tajana on tuonut varmuutta ja selkeyttä tekemiseen. Kilty on muun muassa ISSF Academyn haulikon pääkouluttaja. Tavoitteena on nostaa naisten joukkueen taso finaalitasolle. Samalla myös miesten taso nou- see, ja meillä on tulevaisuudessa kova trap-joukkue tällä satsauksella.

Huippu-urheilun budjettiimme olisi kaivattu tänä vuonna noin 80 000 euroa lisää rahaa, jotta kaikki asiat saisi tehtyä riittävän laa- dukkaasti – näin tärkeänä vuonna. Olympiatu- kirheilijoille saamme riittävän hyvän valmennuskokonaisuuden, mutta muut maajouk- kueurheilijat joutuvat laittamaan likoon paljon omaa rahaa, jotta he pystyvät valmistautumaan huipputasolla.

Kaikka ei kuitenkaan saa edes rahalla. Valmentajilta ja urheilijoilta kysytään osaamista, luovuutta, motivaatiota ja kovaa halua menestyä, sillä kilpailu olympiapaikoista tulee olemaan erittäin kova.

SAL:N VALMENTAJAKOULUTUKSEN uudistaminen jatkuu. Tänä vuonna on vuorossa II-taso. Tarkkuuslajien kanssa (jousiammunta, keilailu, golf, curling, ampumaurheilu) jatketaan yhteistyötä. Yhteisillä koulutuksilla saamme isommat osallistujaryhmät, lisää laatua sekä hyvää vuoropuhelua lajien valmentajien kesken.

Viime vuoden I-tason kurssi sai erittäin hyvät palautteet osallis- tujilta. Tämän vuoden II-tasolla taitojen oppiminen ja psyykinen harjoittelu ovat painopistealueita yleisjaksojen koulutuksessa. Jatkuva kehittyminen lajien välisessä kovassa kilpailussa vaatii hyviä valmenta- jia. Koulutetuilla osaavilla valmentajilla voimme taata sen, että meille tulee jatkuvasti uusia nuoria ampujia huipulle. Tehdään suomalaisen ampumaurheilun valmennuksen yhteinen linja lajeittain.

Tänä vuonna on paljon koulutuksia tarjolla. Olkaa aktiivisia ja osallistukaa koulutuksiin! Tarvitsemme hyvin koulutettuja valmentajia seuratasolta liittotasolle.

PER-OLE LINDELL

SAL-valmentajakoulutukset

I-TASON VALMENTAJA- KOULUTUS / Taito ja tarkkuus- lajien yhteiset valmentaja- koulutukset 2015

Yleisosa 1: 18.–20.9.

Kuortaneen Urheiluopisto.

Yleisosa 2: 23.–25.10.

Kisakallion Urheiluopisto.

Lajiossa: 27.–29.11.

Vierumäen Urheiluopisto, haulikon I-tason lajiosan paikka ja aika ilmoitetaan myöhem- min (kevällä 2016).

II-TASON VALMENTAJA- KOULUTUS

1. yleisosa: 18.–20.9.

Kuortane (kaikki lajit).

1. lajiossa: 6.–8.11. Kisakallio (ammunta ja curling), Kuortane (keilailu ja jousiammunta).

2. yleisosa: 15.–17.1.2016

Kisakallio (kaikki lajit).

2. lajiossa: 4.–6.3. (keilailu, curling, jousiammunta).

✘ Ammunnan **2. lajiossa** Vierumäki huhtikuussa 2016.

✘ Tarkempi kuvaus koulu- tuksista SAL:n nettisivuilla (koulutus).

PER-OLE LINDELLIN KUVA: KARI KUUKKA

B1 Signature. Täydellinen suoja.

Uusi B1 Signature -mallisto on toiminnallisuuden ja tyylin täydellinen liitto.

Keyyissä, ergonomisissa ja kestävässä aselaukussa on Memory-vahtomuovipehmustus, joka suojaaa asetta kaikissa tilanteissa. Berettan tunnistettava timantti-ommelkuvioko sekä vahvat kankaat, nahkaverhoilu ja messinkiset yksityiskohdat yhdistettynä puhdaslinjaiseen muotoiluun varmistavat parhaan mahdollisen kokonaisuuden aseesi turvaksi. B1 Signature: suorituskykyä tyyliä.

ASELAUKUT, PATRUUNALAUKUT, LAUKUT, PATRUUNAVYÖT, VYÖT

www.beretta.com

 BERETTA

Miikka Peltonen on skeetin hallitseva Suomen mestari, ja useita SM-mitaleja voittanut Kirsti Kaaro tähtäsi vuoden alussa naisten ilmapistoolissa mainiot 383 pistettä. Kotkan tarkat silmät ovat nyt esittelyssä!

Kotkan tarkat silmät

Teksti & kuvat LASSI PALO

Miikka Peltonen tilanne parempi kuin koskaan

Miikka Peltonen kiteyttää aivan haastattelun lopussa tilanteensa: ”Se on tosi hyvä, parempi kuin ikinä.” Kohta kuullaan miksi. Palataan kuitenkin hetkeksi ajassa taaksepäin.

Kotkan Ampumaseuraa edustava Peltonen on skeetin hallitseva Suomen mestari. Hän nappasi kultamitalin viime vuonna Hollolan Hälvälässä – kilpailussa, joka muistetaan myös Lauri Leskisen täydellisestä peruskilpailusta, kun hän rikkoi kaikki 125 kiekkoa. Peltonen ennätys 121 on vuodelta 2013, ja viime vuoden parhaiden tulosten keskiarvo liikkuu 118:n kieppeillä.

– Parempaan pystyy helposti, kun tekee kovasti töitä, haastattelua edeltävänä päivänä 28 vuotta täyttänyt ampumaurheilija sanoo.

Siihen hän on myös valmis.

Peltonen on ampunut pienestä pitäen, mutta kovia harjoitusvuosia hän laskee olevan takanaan vasta neljä. Viime vuonna tapahtui kehittymistä, mutta huippukunnossa hän ei katso olleensa ”oikein missään vaiheessa”. Vuosi oli toki hyvä treenin kannalta, mikä auttaa tänä vuonna.

SM-KULTAMITALI antoi itsevarmuutta, ja se oli askel eteenpäin kohti isompia tavoitteita, Peltonen sanoo tukijansa Ase & Erä -yrityksen tiloissa tehdystä haastattelusta. Mitä ne isommat tavoitteet sitten ovat?

– Arvokisamitali kahden vuoden kuluessa, hän vastaa silmääkään räpäyttämättä.

Entä tänä vuonna jaossa olevat olympiapaikat Rio de Janeiroon 2016?

– Yritän niitä tottakai tosissaan, ja ne tulevat, jos ovat tullakseen. Mutta kuten sanottua, päätavoitteeni tässä vaiheessa on tuo edellä mainittu arvokisamitali.

Peltonen suhtautuu tulevaisuuteensa luottavaisesti, koska hänen työnantajansa (Rajavartiolo) antaa hänelle mahdollisuuden harjoitella hyvin: ”Tilanne on paras

Miikka Peltonen sai viime marraskuussa uuden Perazzi-haulikon.

mahdollinen mitä Suomessa voi saada.” Sitä tarkastellaan vuosi kerrallaan, näyttöjen mukaan.

– Harjoittelen nyt kovaa, ja tulos tulee siten sitä kautta. Laukaisumääräni ovat lisääntyneet noin kolmanneksella viime vuoteen verrattuna. Töissä pitää tietysti käydä, ja työt pitää siis hoitaa, Peltonen viittaa rajatarkastajan kolmivuorotyöhönsä Vaalimaalla.

– Kaikesta selviää järjestelemällä ja suunnittelemalla tarkasti päivä- ja viikko-ohjelmat.

MIESTEN SKEETISSÄ on mielenkiintoinen ja kova kilpailu arvokisapaikoista. Peltonen tietää, että ”haastetta riittää”, kun puhutaan esimerkiksi heinä-elo-kuussa Slovenian Mariborissa järjestettävistä EM-kilpailuista.

Sitä ennen hän kilpailee todennäköisesti kahdessa maailmancupissa, ensin Meksikon Acapulcossa maaliskuussa ja sitten huhti-toukokuussa Kyproksen Larnakassa. Peltonella on aiempaa MC-kokemusta vain kahdesta kilpailusta.

– Lähden Meksikoon hyvillä mielin, hän hymyilee.

Yksi syy hyvään mieleen on paitsi hyvä kunto myös uusi ase. Hän oli tammikuun puoliväliin mennessä ampunut Perazzillaan 3500 laukausta.

– Se tuntuu hyvältä, tosi hyvältä! Alan

pikkuhiljaa olla sinut sen kanssa. Sillä on helpompi ampua kuin entisellä. Eikä statistiikka valehtele: Perazzilla voitettiin edellisissä olympialaisissa viidestätoista mitalista kaksitoista. Myös Suomen olympiamitalit on ammuttu samalla merkillä.

– Ja miksi tinkiä tai antaa tasoitusta tärkeimmästä työvälineestä? Otetaan ne kuuluisat ”kymmenykset” talteen tässäkin lajissa!

PELTONEN ON alun perin Haminasta, mutta asuu ja viihtyy hyvin Kotkassa, missä on ”kaikki mitä hän elämässään tarvitsee”. Hänellä on monipuolinen urheilutausta, sillä hän on harrastanut aiemmin hiihtoa ja ampumahiihtoa sekä suunnistusta, josta on plakkarissa yksi SM-joukkueitalikin. Hyvä ja monipuolinen pohja on auttanut häntä skeetissä, jossa kilpailut kestävät usein kolme päivää.

– Näen tilanteen niin, että jos on fyysisesti hyvässä kunnossa, on myös henkisesti hyvässä kunnossa. Se lisää itsevarmuutta esimerkiksi helteisissä olosuhteissa.

– Urheilen siksi, että pystyisin joskus oikeasti harjoittelemaan ja saavuttamaan asettamiani tavoitteita. Minulla on hyvät yhteistyökumppanit ja hyvä yhteistyö valmentajani **Peeter Päkkin** kanssa. Teknisestikään minulla ei ole ikinä ollut mitään isompaa ongelmaa. Kiekot pitää vain nyt saada rikki!

Joona Holkko (alla) esittelee Kirsti Kaaron tekemää korvakorua, joka on kuin ilma-aseen luoti.

Kirsti Kaaro kotiradallaan Mussalossa.

Kirsti Kaaro hopeakorukurssilta kultamitalijahtiin

Wau!” Näin kommentoi pistooliampuja **Reetta Hynninen**, kun hän kuuli **Kirsti Kaaron** voittaneen naisten ilmapistoolin tuloksella 383

Swedish Cupin toisena kilpailupäivänä. Kotkan Ampumaseuraa edustava Kaaro kohensi tulostaan roimasti cupin edellisestä päivästä, jolloin hän tähtäsi peruskilpailussa tuloksen 374.

Loppiaisien tienoilla ammuttu voittotulos oli myös Kaaron ennätys, johon hän ampui sarjat 95+95+96+97. Hän voitti finaaliassa Ruotsin **Stina Lawnerin** 1,6 pisteellä.

– Tehty työ on tuottanut tulosta, Kaaro sanoi kilpailun jälkeen.

Kolmen viikkoa myöhemmin Kaaro, 45, saapuu haastateltavaksi kotiradalleen, kotkalaiselle Mussalon ilma-aseradalle. Hän ei nyt harjoittele, koska hänellä on Inkeröissä tehdyn työpäivän jälkeen kiire toisen rakkain harrastuksensa pariin hopeakorukurssille. Kaaro esittelee itse punomansa ranne- ja kaulakorut sekä tekemänsä ”korvikset”, jotka ovat kuin ilma-aseen luoteja.

– Tosin yhdeksän prosenttia pienemmät kuin oikeat, hän täsmentää.

Pikkutarkkaa työtä, kuten ampumaurheilukin, mutta siitä Kaaro nauttii – kärsillä tekemisestä.

KAARON VALMENTAJA on Kotkan Ampumaseuran (KAS) puheenjohtaja **Pertti Sinkko**. Hän on valmentanut Kaaraa tämän ampumaurheilu-uran alusta asti eli nyt kymmenen vuoden ajan.

– Kirsti on äärimmäisen lahjakas. Se vaan

näkyi heti! Kun näin hänet ensimmäisen kerran ase kädessään, totesin, etten ole noin hyvää pitoa vielä nähnyt. Sanoin myös, että hänen kannattaa alkaa harrastaa pistooliamuntaa tosissaan, Sinkko kertoo.

Kaaro ei ottanut uskoakseen Sinkon sanoja, mutta niin vain kävi, että vuoden harjoittelun jälkeen hän sijoittui neljänneksi SM-kilpailuissa. Ilmapistoolin Suomen mestaruuden hän voitti vuonna 2007, ja sen jälkeen erivärisiä mitaleja on tullut muissakin lajeissa.

– Ja monta nelossijaa – viimeksi vuosi sitten, Kaaro viittaa Vierumäen kisoihin.

Ilmapistooli on hänen päälajinsa, vaikka hän viihtyy mainiosti myös vapaapistoolin parissa.

– Se lokahtaa minulle paremmin kuin 25 metrin lajit.

KAARO ON syntyperäinen kotkalainen, joka oli aiemmin innostunut jousiammunnasta. Se kuitenkin jäi, kun hän kiinnostui pistooliamunnasta alkeiskurssilla, jonne hän päätti lähteä nähtyään lehti-ilmoituksen. Tulokkaalle yritettiin tyrkyttää myös kivääriä, mutta Kaaron lajivalinta oli selvä alusta lähtien: pistooli.

– Välillä on hauskaa, ja välillä hakataan päätä seinään. Joku tässä viehättää, koska täällä vielä käyn. Ehkä se on se kilpaileminen itseään vastaan ja itsensä voittaminen sekä kova halu nähdä mihin asti rahkeeni riittävät. Pisteitä on vielä jäljellä, hän nauhahtaa.

Kaaro on viihtynyt ampumaurheilun

parissa hyvin myös siksi, että Mussalon radalla käy ”niin hyvää porukkaa”. Yksinäiset alkuvuodet ovat taaksejäänyttä elämää, koska radalla on useita muitakin naisampujia. Mussalossa on iltaisin parhaimmillaan kova kuhina.

– Tänne on kiva tulla, kun muut aina tsemppaavat, hän kehuu.

Sinkon mukaan Kaaron tärkeimpiä motiiveja ovatkin KAS:n yhteistreenit. Kaaro ja Sinkko eivät ole asettaneet tälle vuodelle

selkeitä tavoitteita. He puhuvat mieluummin ”saavutetun tulostason ylläpitämisestä ja kiristämisestä”. Helsingissä 25. tammikuuta järjestetyssä EM-näyttökilpailussa Kaaro ampui 367 pistettä.

KUN KAARO oli lähtenyt hopeakorukurssille, kahvihuoneeseen asteli kahdeksanvuotias **Joona Holkko** – pistooliampuja hänkin. Joona halusi esitellä vasemmassa korvassaan kimaltelevan Kaaron tekemän korviksen.

– Sain tämän Kirstiltä joulukuussa. Eikö olekin hieno, Joona hymyili.

– Kirsti on tuttu ampuja ja Pertti minun valmentajani, poika jatkoi jutusteluaan.

Sinkko myhäili vieressä. Seuran puheenjohtaja on mielissään, kun radalla näkyy lapsia ja nuoria. Seurassa on pari sataa jäsentä, joista suurin osa on aikuisia.

– Suuntaus alkaa olla nyt parempi, sillä koululaisryhmien tutustumiskäyntien ansiosta nuoria on jäänyt toimintaan mukaan. **Rauno Kiri** on tehnyt ryhmien kanssa hyvää työtä. 🌀

Unelmatilanteessa!

Maailmanmestari ja urheilutoimittaja. Simo Partanen on mies, jonka unelmat toteutuvat yksi toisensa perään.

Teksti & kuva LASSI PALO

Simo Partanen tulee Laajasalon opiston aulassa vastaan teemuki kädessään ja leveä hymy kasvoillaan. Koulupäivä on juuri päättynyt, ja illalla hän on menossa kivääriampuja Aleksiksi Lepän luokse syömään.

Hauska sattuma muuten, että Itä-Helsingissä asuu useita kovan tason nuoria ampumaurheilijoita: **Matias Kiuru** Herttoniemennrannassa, Leppä ja **Annika Sihvonon** Laajasalossa ja nyt Partanen Riihimäellä. Leppä ja Partanen ovat kotoisin Haminasta, joten yhteisiä juttuja takuulla riittää illallisen ajaksi.

Partanen muutti ”Roihiksessa” sijaitsevaan yksioonsä helmikuun alussa, kun hän aloitti opiskelut kymmenen minuutin pyörämatkan päässä sijaitsevassa Laajasalon opistossa. Hänestä kouluun tulevan vuoden aikana urheilutoimittaja, joka on ollut hänen unelma-ammattinsa jo vuosien ajan. Mieluiten selostajaksi, hän tarkentaa toimenkuvatoivettaan. Muutkin tehtävät ovat toki mieleen, kuten kirjoittaminen ja kuvaaminen.

Ensimmäinen viikko uudessa – ja isossa – kotikaupungissa ja ensimmäinen opiskeluvuikko alkoivat olla takana, kun tapasimme.

– Tämä on ollut hieno elämänmuutos! Ei se ainakaan huonompaan suuntaan ole mennyt, hän hymyili.

– Helsingissä on paljon tekemistä ja tapahtumia.

En tunne kaupunkia vielä kovin hyvin. Tunne on siinä mielessä aika makea. En kuitenkaan unohda Haminää, jossa olen asunut koko ikäni. Vanhempani ja isovanhempani asuvat siellä edelleen. Selvää kuitenkin on se, että ”napanuoran” oli joskus katkettava.

Olet perheesi ainoa lapsi. Miten esimerkiksi isäsi on suhtautunut siihen, että muutit nyt pois kotoa?

– On se ollut vaikea paikka, mutta jos soitat hänelle ja kysyt tätä, ei hän myönnä mitään, Partanen naurahtaa.

Simo Partanen aloitti opinnot Laajasalon opistossa helmikuun alussa.

”Olen tehnyt isoja valintoja, jotka ovat toivottavasti hyviä ja oikeita.”

SIMO PARTANEN voitti viime lokakuussa junioreiden pistoolin Open-luokan maailmanmestaruuden practical-ammunnassa. Se oli Suomen ensimmäinen practicalin junioreiden MM-kulta. Partanen oli myös ensimmäinen practical-ampuja, joka suoritti varusmiespalveluksensa Urheilukouluun.

Partanen, 20, ei aio tyytyä tähän, vaan hamuaa lisää: tavoitteena on voittaa mestaruus Ranskassa vuonna 2017 järjestettävissä MM-kilpailuissa.

– Jos näin ei tapahdu, teen uudet suunnitelmat. Kolmen vuoden välein järjestettävät kisat ovat hyvä sykli: ensin on välivuosi, sitten EM-kilpailut ja sitten MM-kilpailut. Se on selvä ja kiehtova peli, ja kaksi ja puoli vuotta menee nyt ”heittäen”.

Partanen on suunniteltava ajankäyttönsä entistä tarkemmin, koska opiskelut vievät paljon aikaa ja harjoittelakin pitää. Hän on koulussa päivittäin kahteen asti, ja sen jälkeen on aikaa treenata – jollei tiedossa ole tulevan ammatin kannalta tärkeitä asioita, kuten esimerkiksi juttukeikkoja ja urheilutapahtumiin. Tulevat urheilutoimittajat tekevät harjoitustöitään muun muassa Kontiolahdella järjestettävissä ampumahiihdon MM-kisoissa ja Salpausselän kisoissa sekä Jyväskylän MM-rallissa.

Jossain välissä Partanen pitäisi ehtiä ampua vuoden aikana noin 50 000 laukausta. Ei syytä huoleen:

– Ammuin tammikuussa viitisen tuhatta laukausta. Pääsen ampumaan HVA:n jäsenenä Santahaminaan, ja minulla on hakemus vetämässä SSG:n jäseneksi Sipooseen. Käyn myös Haminan kotiradallani. Olen tehnyt isoja valintoja, jotka ovat toivottavasti hyviä ja oikeita. Onhan tässä aika paketti sovitettavaksi, mutta minun täytyy vain keskittyä.

”OLEN NYT PÄÄSSYT elämän makuun eri tavalla kuin ennen.”

Kunhan nuorukainen pääsee vielä rytmiin kunnolla kiinni, elämä maistuu varmasti entistäkin paremmalta. Hivenen Partasta jännittää se, jos hän joutuu – tai pääsee – haastattelemaan ampumaurheilijoita.

– Oma taustani auttaa varmasti, koska tiedän, millaisia kysymyksiä kannattaa tai ei kannata esittää. Tiedän myös millaista on olla haastateltavana.

Käytännönläheisessä koulutuksessa perehdytään urheilutoimittajan ja selostajan työhön. Välineinä ovat televisio, kameratyö, videoeditointi, radio, kirjoittaminen, valokuvaus, kuvankäsittely, internet ja mobiilipalvelut.

– Juttuja saa tehdä niin paljon kuin haluaa. Uskon, että jatkossa työtä tekeväälle löytyy, ja tykkään oppia kaikkea uutta. Nyt pitää vain saada jalkaa oven väliin. En tiedä mistä sitä itsensä lopulta löytää.

Kenties MM-kisojen korkeimmalta korokkeelta vuonna 2017 ja tekemässä kisajuttuja paikanpäältä. 🚩

Tyytyväinen urheilulukiolainen

Teksti & kuva LASSI PALO

Helsingissä sijaitsevalla Maunulan ilma-aseradalla harjoitteli tammikuun tiistai-iltapäivänä tyytyväinen nuorukainen. Koeviikko painoi päälle, mutta **Matias Kiuru** nautti paitsi harjoittelustaan myös hiljaisuudesta.

Radalla ei ollut ketään muuta. Naps. Naps. Naps. Muita ääniä ei kuulunut, kun Kiuru tähtäsi kympejä uudella ilmakiväärillään. Hän oli käynyt Mäkelänrinteen urheilulukiossa suorittamassa kokeen ja lähtenyt sen jälkeen bussilla Maunulaan treenaamaan. Istumalihakset olivat koetuksella taas illalla, kun kokeisiin piti lukea.

Kiuru, 16, on tyytyväinen tekemäänsä ratkaisuun – eli siihen, että hän päätti hakeutua maineikkaaseen ”Märskyyn”. Hän on tällä hetkellä helsinkiläisen urheilulukion ainoa ampumaurheilija.

– Märsky on minulle nyt paras mahdollinen opiskelupaikka, koska haluan ampua täysillä. Siellä voi yhdistää opiskelun ja urheilun, Kiuru sanoo.

– Märskyssä ei ole tarkoitus voittaa aluemes-taruuksia, vaan siellä tähdätään oikeasti isojen kisojen voittamiseen ja tehdään töitä kansainvälistä huippua varten. Urheilulukion porukka on samanhenkistä, mikä on ehdottomasti motivoivaa ja kasvattavaa.

Kiuru tuntee hyvin koulunsa historian.

– Siellä on voittamisen kulttuuri, josta kertovat voitettut arvokisamitalit.

MATIAS KIURU on syntyperäinen helsinkiläinen, joka asuu vanhempiansa ja pikkuveljensä kanssa Herttoniemennrannassa. Yläasteen hän kävi Viikin normaalikoulussa, jossa hän olisi voinut käydä myös lukion. Se olisi ehkä ollut opiskelun kannalta ”hyvä veto”, mutta Kiuru ”kelasi” haluavansa urheilla täysillä. Siksi siis Märskyyn.

Nyt hän suunnittelee valmistuvansa lukioista keväällä 2017. Suunnitelmat voivat kuitenkin lykkääntyä vuodelle, jos kilpailumatkat ja leirit alkavat viedä vieläkin enemmän aikaa.

– Olin yläasteella melkein mallioppilas, mutta lukiossa numerot eivät ole tulleet yhtä helposti. Olen oppinut nyt tekemään töitä, ja alkusokin jälkeen olen pärjännyt kelvokkaasti.

Kiurun yläasteen päättötodistuksen keskiarvo oli tasan yhdeksän, mutta lukiossa se on laskenut.

– Minulla ei ole ollut vaikeuksia yhdistää opiskelua ja ampumaurheilua. Harjoittelen kovaa ja hoidan koulun kunnialla loppuun. Kun tekee kouluasiat hyvin, myönnetään urheiluun vapaata. Harjoitusmääräni kasvavat koko ajan, koska tiedän, ettei mitään saavuteta ilmaiseksi. Töitä on tehtävä – niin radalla, koulussa kuin niiden ulkopuolellakin, Kiuru viittaa ravinnon, levon ja unen merkitykseen.

KIURU ON harrastanut aiemmin aktiivisesti jalkapalloa, jossa hän oli HJK:n juniorijoukkueen maalivahti. Ampumaurheilun parissa hän on

Matias Kiuru sai uuden ilmakiväärinsä viime vuoden viimeisenä päivänä. Nyt hän alkaa olla sinut sen kanssa.

Apulaisrehtori Simo Tarvosen kommentti:

”Oikea ympäristö on erittäin tärkeä menestystekijä nuorelle urheilijalle hänen kivutessaan kohti maailman kärkeä. Ympäristöllä olevien ihmisten asenne ja osaaminen ohjaa meidän kaikkien tekemistä.

Oikealla ilmapiirillä ja ohjauksella on valtava merkitys. Siksi olemme Märskyssä määrätietoisesti kehittäneet asennetta, osaamista ja yhteisöllisyyttä. Tekijöitä, joista päivittäinen työympäristömme syntyy.”

Kevään 2015 yhteishaku

✘ Nuorten toisen asteen kevään yhteishaku 24.2.–17.3.

✘ Korkeakoulujen kevään yhteishaku: 1. Hakuaika 7.1.–27.1. 2. Hakuaika 17.3.–9.4.

Haut ja lisäinfoa osoitteessa www.opintopolku.fi

viihtynyt nyt kuuden vuoden ajan. Maalivahdin roolia hän luonnehtii ”yksilöurheilijaksi osana joukkuetta”. Ampumaurheilu voi olla oikeasti yksinäistäkin puurtamista, kuten haastatteluhetki osoitti.

Kiuru ei kuitenkaan ole moksiskaan, koska Poliisien Ampumaseuran valmennusporukka on hänen ”kotijoukkueensa”.

– Se tuo mukavaa positiivista vaihtelua, hän hymyilee.

Francis Wikströmin valmentaman Kiurun ilmakivääriennätys on 584, jonka hän on ampunut useita kertoja. ”Piekkarin” asentokilpailussa hän on paukuttanut 1 120 pistettä, ja makuun 40 ls kisassa on syntynyt 409,0 pistettä. Kiuru luonnehtii valmentajaansa ”rennoksi jätkäksi”, joka vaatii paljon ja antaa sekä positiivista että negatiivista palautetta rakentavasti.

KIURUN TAVOITTEET ovat korkealla, eikä ajankäyttö ole ongelma. Koulu- ja harjoitusmatkoihin ei tuhraannu kovinkaan paljon aikaa, koska julkiset liikenneyhteydet toimivat. Kouluajan harjoitusvuoroja on kolmen kertaa viikossa, ja niiden lisäksi tulevat koulun monipuoliset ja kehittävät treenit. Kiurulle kertyy viikossa 18–25 tuntia urheilua.

– Tämän kauden ilma-aseiden SM-kisojen lisäksi tavoitteenani on päästä edustamaan ensimmäisen kerran Suomea kesällä järjestettäviin Mariborin EM-kilpailuihin.

Urheilulukion jälkeen hän haluaa päästä Urheilukouluun – kunkas muuten. Hänen tulevaisuuden haaveenaan on päästä opiskelemaan oikeustieteelliseen tiedekuntaan. Määrätietoinen nuori mies kiteyttää ajatuksensa napakasti:

– Kaikki on mahdollista, jos uskoo riittävästi. Ja työnteko on sen mukaista.

Kiurun lento näyttää kantavan korkealle. 🚩

ARI DUFVELIN: "Suu mutrulla on vaikea saada tulosta aikaan!"

Teksti & kuvat LASSI PALO

nkoolainen Ari Dufvelin täyttää 50 vuotta maaliskuun 25. päivänä. Hän kuuluu Kyrkslätt Skytteföreningeniin (KSF) ja toimii kiväärivalmentajana. Lisäksi hänellä on tällä hetkellä kolme henkilökohtaista valmennettavaa. He ovat Erika Dufvelin, Katarina Långström ja Aina Kivi.

Dufvelin on lähtöisin Pernajasta, ja hänen perheeseensä kuuluu avopuoliso. Dufvelin toimii yhteyspäällikkönä vakuutusosalalla.

1 Tervehdys! Tammikuu alkaa olla loppuillaan. Mitä kuuluu?
Moi! Kiitos, pelkkää hyvää kuuluu. Uusi vuosi uusilla tavoitteilla.

2 Entä mitä kuuluu KSF:n eliittiryhmälle, jonka valmentajana toimit?
Yhteistyö urheilijoiden kanssa on hyvää. He harjoittelevat määrätietoisesti korkein tavoittein. Yksi tapa auttaa on lähettää heitä koiviin kansainvälisiin kisoihin, joissa he oppivat esimerkiksi paineensietokykyä. Ryhmämme jäsenet tapaavat toisiaan melkein joka viikko. Meillä on hyvä yhteistyö Kisakallion urheiluopiston kanssa.

3 On sanottu, että valmentajan tavoitteena on tehdä itsensä tarpeettomaksi. Päästäänkö tähän koskaan?
Ei päästä. Kyllä valmentajilla tulee olla joku tietty vastuu kehittää ja tuoda uusia asioita valmennukseen.

4 Olet toiminut ja toimit useissa eri valmentajatehtävissä. Millaista on ollut ja mikä motivoi sinua jatkamaan?
Haluan auttaa urheilijoita eri kehitysvaiheissa huippu-urheilijaksi ja palkintona nähdä heidän kehityksensä paitsi urheilijana myös ihmisenä. Urheilu antaa paljon hyviä asioita elämään.

5 Miten luonnehdit itseäsi valmentajana?
Voi voi, tätä pitäisi kysyä valmennettavilta! Olen aika määrätietoinen, mutta osaan kuitenkin olla riittävän rento. Minulla on halu oppia ja kehittyä sekä halua auttaa viemään heitä eteenpäin. Suurin ja tärkein asia on varmaan se, että teen tätä koko sydämellä ja urheilijat ovat tavallaan osana perhettä.

6 Entä miten luonnehdit suomalaisen ampumaurheilun valmennuksen tilaa juuri nyt?
Meillä on hyviä valmentajia, joilla on kokemusta. Mutta niin kuin joka lajissa, tämä on yksilöllistä – mikä sopii kenellekin. Tässä on haastetta kaikille. Maajoukkueleirejä on riittävästi, mutta taloudellinen tuki voisi olla parempi. Leirit ovat monipuolisia ja hyviä. **Pasi Wedman** on tuonut valmennukseen uutta ajattelua ja toimintaa. Pidän hänestä erittäin paljon.

7 Kerro näkemyksesi nuorisotoiminnasta ja sen tulevaisuudesta?
Se tuntuu juuri nyt olevan hyvällä mallilla monessakin seurassa. Tarvitaan lisää harrastajia lajin pariin, enemmän positiivista energiaa ruohonjuuritasolle ja monipuolisempaa tekemistä harjoitteluun.

Ari Dufvelin kuvattuna entisen ralli-autoilijan Marcus Grönholmin ravintolan edessä Inkoossa tammikuussa. Omistaja tuli syömään lounasta Sägeniin.

"Autamme toisiamme päästäksemme tavoitteisiimme ja hyvällä mielin hyviin tuloksiin. Tekemisen pitää olla hauskaa – tosissaan tehdään töitä mutta osataan ottaa rennosti! Suu mutrulla on vaikea saada tulosta aikaan. Kun menee radalle, aikaa pitää olla riittävästi. On tehtävä oikeita juttuja ja myös monipuolisesti."

Ari Dufvelin

Ari Dufvelin oli mukana, kun valmennettava Katarina Långström sai joulukuun alussa Urheilijoiden ammattienedistämistätiön opiskeluapurahan lukuvuodelle 2014–15.

8 Leiki ennustajaa yhden kysymyksen verran: kuinka monta ampumaurheilijaa Suomi saa Rio de Janeiron olympialaisiin 2016 (haulikko, kivääri ja pistooli)?
Kuusi. Haulikko on ollut perinteisesti vahva laji, ja siihen suomalaiset saavat kaksi paikkaa. Kivääriin ja pistooliin tulee myös kaksi paikkaa. Näihin vaaditaan kovaa tekemistä ja onnistumisia.

9 Rioon on aikaa puolitoista vuotta, ja KSF:n eliittiryhmän tavoitteena on saada ampuja kisoihin. Missä nyt mennään?
Uskon siihen edelleen. Urheilijoilla on siihen mahdollisuus, mutta maapaikka täytyy ensin varmistaa.

10 Tämä vuosi on ratkaisevan tärkeä Rioa ajatellen. Kommenttisi kiireisestä ja tärkeästä vuodesta.
Se on juuri näin. Tämä vuosi on yhtä tärkeä kuin olympiavuosi. On oltava kunnossa, ja myös onnea tarvitaan, jotta maapaikka varmistuu. Marginaalit ovat tosi pieniä. Esimerkiksi ilmakiväärissä tarvitaan 10,45–10,55 keskiarvo, jotta päästään tavoitteeseen.

11 Miten kehität itseäsi valmentajana?
Erilaisia valmennuskoulutuksia on tullut käytyä, analysoin jonkun verran myös muitten tekemisiä, ja kun on tarpeeksi nöyryä, valmennettavatkin opettavat tietämättä siitä. Yhtä totuutta ei ole!

12 Mitkä ovat parhaat muistosi lajin parista tähän mennessä?
Kaikkien valmennettavien onnistumiset eli tähän voidaan laittaa kaikkien eliittiryhmän urheilijoiden nimet.

Koskettavin hetki perheisänä oli, kun kaksoseni (Erika ja Alexandra) olivat vuoden 2011 SM-ilmakiväärin finaaliissa ykkönen ja kakkonen. Ennen viimeistä laukausta tilanne oli tasan desimaalein. Se oli hauska juttu!

13 Mitä mieltä olet suomalaisen ampumaurheilun nykytilasta? Oletko siihen tyytyväinen vai pitäisikö muutoksia tehdä?
Muutoksia tarvitaan, taloudellista tukea pitää lisätä, tarvitaan enemmän tukijoita, sponsorointia ja näkyvyyttä mediassa. Jos aikoo olympialaisiin, niin kyllä harjoittelumäärien pitää olla sellaisia, että pitää saada rauhassa keskittyä pelkästään ammuntaan. On oltava taloudelliset mahdollisuudet harjoitella kokopäiväisesti.

14 Oletko aktiivinen valmentaja, joka pohtii lajin pieniäkin yksityiskohtia lähes koko ajan? Miten rentoudut ja siirrä ajatuksesi toisaalle ampumaurheilusta?
Kyllä minä ajattelen koko ajan sitä, miten voin auttaa ampujia pääsemään eteenpäin. Rentoudun metsästyksen ja kalastuksen parissa sekä kävelylenkeillä metsässä. Tässä vinkki: aina ei tarvitse juosta tiellä! Saappaat vain jalkaan ja metsään, siitä saa voimaa ja tasapainoa ihan eri tavalla.

15 Millainen on oma ampumaurheilutaustasi?
Harjoittelu on nyt jäänyt vähemmälle. Olin nuorempana ampumahiihdon parissa, nyt harjoittelen satunnaisesti ja mietin pieniä yksityiskohtia. Esimerkiksi: jos muutan hivenen säätöjä näin, miten se vaikuttaa vaikkapa valontuloon silmään? Olen ampunut tällä kaudella viisi kertaa ilmakiväärillä. Paras tulokseni oli vaatimaton 379. Teen tätä vain siksi, että ymmärrän ja muistutan itselleni asioita – ja joskus jopa vain varmistaakseni, että menihän se näin.

16 Milloin ja miksi päätit ryhtyä valmentajaksi?
Aloitin valmentamisen vuonna 1984 pyöräilyssä ja triathlonissa. Olin maajoukkueetason kilpapyöräilijä. 2000-luvun alussa aloi-

tin valmentamisen kiväärilajeissa tyttärieni aloitettua harrastuksen. Isä on nyt jäänyt valmentamiseen mukaan. Olen ilmeisesti varsin kilpailuhenkinen, ja haluan tehdä asioita aina vain paremmin. Olen aina halunnut jakaa ja auttaa kaikkia urheilijoita suosimatta ketään. Valmentaminen on haastavaa, ja ehkä siksi se kiinnostaa minua. Osaamista tarvitaan monesta eri harjoittelun osasta. Oheisharjoittelun suunnittelu on yhtä tärkeää kuin pelkästään ampuminen.

17 Mitä harrastat?
Luonto on henkireikäni. Liikun aika paljon luonnossa, metsästä, kalastan ja valokuvaan luontoa. Työ vie aika paljon ajastani, joten muuhun ei aikani riitä.

18 Onko sinulla jokin urheiluun liittyvä slogan tai filosofia, jota pyrit noudattamaan?
Me autamme toisiamme päästäksemme tavoitteisiimme ja hyvällä mielin hyviin tuloksiin. Tekemisen pitää olla hauskaa – tosissaan tehdään töitä mutta osataan ottaa rennosti! Suu mutrulla on vaikea saada tulosta aikaan. Kun menee radalle, aikaa pitää olla riittävästi. On tehtävä oikeita juttuja ja myös monipuolisesti. Kun sinne menee, harjoitus kestää minkä kestää.

"Saappaat vain jalkaan ja metsään, siitä saa voimaa ja tasapainoa."

19 Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp... Kaikki nämä vai ei yksikään?
Facebook, WhatsApp ja Messenger.

20 Terveisiä suomalaiselle ampumaurheiluvälle?
Jatkakaa hyvää työtä nuorten parissa, jotta saamme enemmän potentiaalista pohjaa ja näemme jatkossakin ampumaurheilijoita olympialaisissa! 🚀

Yhteispeli suuntaviivaksi

Teksti & kuva LASSI PALO

Hannu Haapaniemi on vieläkin hiukan tuohduksissaan, kun hän muistelee marraskuussa järjestettyjä Ampumaurheiluliiton liittokokousta ja liittovaltuuston kokousta.

Haapaniemi luopui liittovaltuuston puheenjohtajan tehtävistä harmistuneena. Ei siksi, että se olisi iskenyt häneen henkilökohtaisesti, vaan siksi, että hänelle rakkaan lajin kokonaisuus kärsii. Haapaniemi kysyykin, onko meillä ampumaurheilun parissa toimivilla oikeasti kykyä ja halua toimia perustamistavoitteiden ja Me yhdessä -ajatuksen mukaisesti.

– Epäilyni johtuu syksyn liittokokouksen hengestä. Mielestäni kaikki osallistujat eivät esiintyneet sivistyneesti ja ajaneet asiamme oikeantapaista kehittämistä. Kyllä minua otti päähän! Yhdistystoiminta ei saisi olla tuollaista. Kunkin motiiveja voi vain arvailla. Meidän olisi pelattava yhteen ja meillä olisi oltava yhteinen suunta.

Suomen Ampumaurheiluliitto täytti viime vuonna 95 vuotta. Toiminnanjohtaja Risto Aarrekiivi palautti mieliin edellisen Urheiluampuja-lehden pääkirjoituksessaan liiton perustamiskirjassa tavoitteeksi mainitun periaatteen ”veljestyttää” kaikki ammunnan harrastajat.

Kuuden vuoden ajan liittovaltuustoa johtanut Haapaniemi, 68, haluaa nyt jatkaa keskustelua. Hän muistuttaa liiton toimihenkilöiden ja hallituksen tehneen syksyllä suuren aluekerroksen.

– Siihen osallistui noin neljäsosa jäsen-seuroistamme ja paljon aktiivisia seura-toimijoita. Kierrokselta kerättiin kentän toiveita liittomme suunnasta ja kehittämisaikatuksia tuleville vuosille. Hallitus oli aiemmin asettanut tavoitteeksi kerätä kentältä kattavasti tietoa siitä, mitä enemmistö jäsenistöstämme liitolta odottaa. Palautteen pohjalta tehty strategia esiteltiin kokouksessa. Mielestäni ei ole oikein, että suuren enemmistön antamia ohjeita yritetään piennellä joukolla kokouksessa muuttua.

– Uskon yhdistystoiminnan onnistuvan parhaiten silloin, kun kaikki toimijat pyrkivät samaan tavoitteeseen ja noudattavat toiminnassaan yhteisesti sovittuja pelisääntöjä. Hyviä ideoita voi ja pitääkin tuoda niin toimihenkilöiden kuin hallituksenkin pöydälle. Parhaiten se onnistuu usein oman laji- tai aluejaoston, muiden jaostojen tai valiokuntien kautta.

HAAPANIEMI EI SÄÄSTELE sanojaan samalla kun hän siemailee kahvia Pirkkalan

ABC-aseamalla. Hänen mukaansa liiton toimistossa ja hallituksessa tiedetään miten yhdistyksessä toimitaan ja miten asioita hoidetaan.

– Nyt tuntuu siltä, että haetaan hetkellisiä pikavoittoja, vaikka liiton liikkeitä ovat hitaita eikä asioita voi aina kehittää nopeasti. Asiat saa kyllä pilalle nopeastikin.

Toisaalta on rikkaus, että SAL:ssa on kahdeksan lajia, mutta toisaalta se voi tehdä elämisen vaikeaksi.

– Meillä on kahdeksan erilaista lajijaostoa ja niidenkin sisällä vielä hyvin monia eri lajeja. Se on kyllä mieluummin rikkaus kuin haitta. Meidän tulee vain oppia hakemaan omaan lajiin lisäpotkua itselle vieraista lajeista ja nauttia muiden lajien onnistumisista ja menestyksestä. Jopa Olympiakomitean huippu-urheilu on viemässä eri lajien urheilijoita toimimaan enemmän yhdessä.

Yksi esimerkki on Olympiakomitean tarkkuuslajien lajiryhmäkoordinaattorina toimiva **Kimmo Yli-Jaskari**, joka tunnetaan hyvin Ampumaurheiluliitossa. Haapaniemi on tyytyväinen, että ampumaurheilulla on ”oma mies” tärkeässä tehtävässä.

HAAPANIEMI KIISTÄÄ jyrkästi näkemykset, joiden mukaan hallitus ei toimisi tasapuolisesti lajien kesken.

– Tuon tasapainoisemmin ei voi toimia kuin on nyt toimittu. Liitto on mielestäni onnistunut siinä hyvin. Jos joku väittää, että hallitus toimii vain jotakin lajia suosien, kehoitan häntä tutustumaan hallituksen työskentelyyn. Kritisoijat eivät myöskään aina tiedä sitä, miten liitto toimii. Olisi hyvä, jos oma porukka kyselisi enemmän ja selvittäisi asioita sen sijaan, että panee kaiken uusiksi.

Haapaniemi ymmärtää hyvin, että kaikki asiat eivät näytä yksittäisen ampujan kannalta palvelevan juuri hänen etujaan, mutta joukkovoiman vaikutus pitää muistaa.

– Me SAL:n jäsenet ja lisäksi kaikki muut ampumaharrastajat edustamme yhdessä merkittävää vaikuttajavoimaa. Meidän tulee toiminnassamme pitää yhtä sekä olla uskottava ja luotettava kumppani, Haapaniemi viittaa muun muassa alan teollisuuteen ja kauppaan, jotka ovat tiukan paikan edessä.

– Harrastusmahdollisuuksiamme ollaan rajoittamassa eri tahoilta. Ampumaratojen lupa-asiat ovat pitkään aiheuttaneet meille ongelmia. Lupien mielestäni turhat seurantalavoitteet kaikkine mittauksineen ja

Liittovaltuuston puheenjohtaja Hannu Haapaniemi (oik.) keskustelemassa Timo Laurilan (vas.), Heikki Keskitalon ja Curt Sjöblomin kanssa.

selvityksineen aiheuttavat radanpitäjälle ylimääräisiä kustannuksia ja vaativat paljon työaika, joka on pois tärkeimmästä eli nuorisotyöstä. Myös aselupa-asiat ovat pahasti sekaisin.

– Vireillä on paljon asioita, jotka myönteisesti ratketessaan helpottaisivat esimerkiksi aseenvaihtamista. Viranomaisasioissa meidän on ehdottomasti pelattava yhteen muiden vastaavien tahojen kanssa. Mikään yksittäinen irtopisteiden keräily ei johda hyvään tulokseen, vaan on pysyttävä liittomme yhdessä tekemän linjauksen takana, Haapaniemi sanoo.

HAAPANIEMEN MIELESTÄ liiton hallitukseen on onnistuttu saamaan laajaa asiantuntemusta niin siviilipuolelta kuin ammunnastakin.

– Koska kokoukset ovat arki-iltaisina, jäsenet on käytännön syistä jouduttu etsimään eteläisemmästä Suomesta. Hallituksen työilmapiiri on hyvä, ja yhteisiä tavoitteita kohti mennään täysin suunnitelmien mukaisesti. On syytä muistaa myös se, että luottamushenkilöt tekevät meidän muiden eteen pyyteetöntä työtä ilman korvauksia. Tuetaan heidän toimintaansa ja annetaan ansaittu kiitos, Haapaniemi kehottaa.

Haapaniemi oli malliesimerkki siitä, kuinka tunnollisesti luottamustehtävää hoidetaan. Hän oli liittovaltuuston puheenjohtajan ominaisuudessa läsnä kaikissa halli-

”Meidän olisi pelattava yhteen ja meillä olisi oltava yhteinen suunta.”

Hannu Haapaniemi

HARJOITTELUA YMPÄRI VUODEN

SimWay Hunt on maailman kehittynein 3D-simulaattori ampumaurheiluun ja metsästäjille

- ▶ **Nyt ampuminen onnistuu myös sisätiloissa, turvallisesti, tarkasti ja edullisesti - ympäri vuoden.**
- ▶ **Jatkuva analytiikka auttaa esim. haulikkolajeissa kehittämään ja ylläpitämään ampumatekniikkaa tehokkaasti.**
- ▶ **Mahdollisuus käyttää omaa asetetta adapterin avulla - kaksi henkilöä samaan aikaan.**
- ▶ **Haasta kaverisi ja järjestä kilpailuja ja turnauksia!**

VAIHTOEHTOISIA LAJEJA:

- Haulikko: skeet, trap ja kaksoistrap
- Tarkkuusammunta
- Riistamaalit: hirvi ja villisika
- Metsästys: lintupolku, villisika ja hirvi
- Viilhe: Villi länsi ja tölkkiammunta

KAIKKI PAKETIT SISÄLTÄVÄT:

- Ilmaiset ohjelmistopäivitykset
- Kamera ja IR-lasertunnistin + kameran kiinnitysteline
- Asereplika ja muovikotelo
- Vuoden takuu
- Kieliversiot: suomi, englanti tai ruotsi
- Adapteri piipun liikeseurantaan (replika)

Kampanja: SimWay Hunt premium + pakettihintaan 7950,- SAL:n jäsenille yksi adapteri omaan aseeseen kaupan päälle! (arvo 600,-) Tarjous voimassa 31.3.2015

Tilaukset ja lisätiedot: Suomen Ampumaurheiluliitto www.ampumaurheiluliitto.fi

tuksen ja liittovaltuuston kokouksissa, koska hän halusi osallistua niihin tehtäviin, joihin hänet oli valittu.

– Ja oli hienoa, että sain osallistua! Näin läheltä, miten suomalaista huippu-urheilua tehdään ja hoidetaan.

Haapaniemen ampumaurheilijan polku kuulemma pääsi laajenemaan häneltä salaa vähän kuin valtatieksi. Hän on kiitollinen saadessaan olla osa suuresti arvostamaansa ”ampumaurheiluperhettä”.

– Olen saanut toimia monien hienojen ihmisten kanssa. Huippuhetkiäni ovat olleet vuodet 2004 ja 2008, kun **Marko Kemppainen** ampui hopeaa ja **Satu Mäkelä-Nummela** kultaa. Vaikka minulla ei ollut niihin mitään osuutta, oli hienoa olla olympiamitaleja voittaneen yhteisön toiminnassa mukana. Ja niissä tehtävissä, joissa olen saanut olla mukana, on ollut myös erilaisia näkemyksiä asioista, mutta pienintäkään vammaa ei ole jäänyt lukuisiin ystävyysuhteisiin.

Haapaniemi haluaa nyt kiittää kaikkia, jotka ovat antaneet hänelle mahdollisuuden olla mukana tekemässä hienon joukon kanssa työtä ampumaurheilun hyväksi.

– Nyt yritän osata jättää vapaalle ja antaa tilaa uusille ihmisille toteuttaa näkemyksiään lajimme kehittämiseksi. Meillä on hieno liitto – kaikesta kriittisestä huolimatta. Uskon, että liitto elää vahvasti myös tulevien vuosien ajan ja pääsee kunnioitettavaan sadan vuoden ikään. ⚙️

SimWayHUNT
www.simwayhunt.fi

Practicalia harrastanut Wille Kuutti neuvoo tytärtään Annia NoSA:n radalla.

Anni (vas.), Emma ja Vilma viihtyvät ampumaharrastuksensa parissa.

Jaakko Viitala (vas.) toimii Kuuttien valmentajana. Tyttöjen mielestä hän on kiva ja hyvä valmentaja.

Kuutti-kolmosten actionia!

Anni, Emma ja Vilma. Tyttökolmikko, joka viihtyy action airin parissa. Kolmoset, jotka nauttivat vauhdikkaasta lajista Nokian Seudun Ampujissa.

Teksti LASSI PALO Kuvat ARI KORKALA

Kikatus kuuluu melkein Nokian Seudun Ampujien ilma-aseradan ovelle asti. Ilmapistoolilla harjoitteleva **Sami Haume** hymyilee, kun hän ohjaa vieraansa nurkan takana olevalle action air -radalle. Valokuvaaja **Ari Korkala** ottaa siellä kuvia **Kuuttin** perheen kolmostyttöistä **Annista**, **Emmasta** ja **Vilmasta**. **Wille**-isä seuraa tilannetta sivusta valmentaja **Jaakko Viitalan** kanssa.

Tamperelaiset Kuutit ovat viihtyneet NoSA:n radalla viime syksystä lähtien. Heinäkuussa 11 vuotta täyttävät tytöt ovat olleet aktiivisia action airin parissa, johon he mieltäytyivät heti sen sijaan, että olisivat alkaneet ampua ilmakiväärillä tai -pistoolilla.

- Tässä saa liikkuu, Vilma aloittaa.
- Tämä on kivaa, Anni jatkaa.
- Tämä on monipuolista, Emma päättää.

Kai se meni noin päin. Tai sitten ei. Ote-

taan vielä tunnustuskilpailu: kuka on kuka? Vilman paidassa on punaiset raidat ja Annilla siniset. Emmalla on pinkkiä yllään. Yritän muistaa.

Kuutit ovat ilmeisen tottuneita sekaan-kuksiin. Isän mukaan eroja kuitenkin löytyy – paitsi ulkonäössä myös luonteenpiirteissä. Vilma on vikkelä ja nopealiikkeinen, Emmalla on muita hivenen äkkipikaisempi luonne ja Anni on harkitsevainen. Isän arviot pitävät tismalleen paikkansa, kun vilkasta ja reipasta kolmikkoa seuraa parin tunnin ajan – niin juttutuokioissa kuin Viitalan ohjauksessakin.

Wille Kuutin mukaan Suomessa syntyy keskimäärin kymmenet kolmoset vuodessa.

ACTION AIR on practical-ammunnaa airsoftista tutuilla muovikuulapistoolilla. Laji on kehittynyt talviseksi sisäharjoittelumuodok-

si tavalliselle ruutipistoolilla kisattavalle practicalille. Siinä ohessa siitä on kehittynyt oma kansainvälinen kilpailumuotonsa. Laji tarjoaa myös nuoremmille ampujille hyvän tien aloittaa toiminnallinen ammunta.

Kuten edellisessä Urheiluampuja-lehdessä todettiin, action air on NoSA:ssa kasvussa, koska sen aloittaminen ei vaadi lupia. Toiminnallisen ammunnan pariin on helppo päästä mukaan, ja myönsivätpä NoSA:n aktiivit pistooliammuntaan viitaten senkin, ettei kaikkia nuoria viehätä ”seisominen toinen käsi taskussa”. Junioriryhmä kasvaa aikuisten ryhmän tavoin koko ajan, Viitala sanoo.

Kuuttien ampumaharrastus alkoi viime syksynä, kun he kävivät NoSA:n ampumaharjoittelukoulussa. Action air oli tyttöjen mielestä niin mielenkiintoinen laji, että he ovat sittemmin käyneet harjoittelemassa

tunnollisesti vähintään kerran viikossa. Seurassa tiedetään hyvin, että tytöt ovat innokkaita ja aktiivisia.

Kuuttien kalenteri täyttyy lasten harrastuksista. Perheen nuorin on maaliskuussa kahdeksan vuotta täyttävä **Kalle**, joka itse asiassa oli ”syy” siihen, miksi kolme isosisko lähti NoSA:n radalle tutustumaan ampumaharjoitukseen.

- Partio, musiikkikerho, kesällä jalkapallo (Ilves) ja melonta, kolmoset luettelevat kilvan muita harrastuksiaan.

Käyttekö te kaikki samoissa harrastuksissa?

- Joo! Melomme seuran kajakeilla.
- Kalle on nykyään innokas laskettelija, isä lisää.
- Olemme pitäneet perjantaita harrastuksista vapaana päivänä. Vaikka viikonloppuisin ei harjoituksia olekaan, harrastamme toki silloinkin aina jotain.

PERHEEN ÄITIÄ Hannaa ei ole liiemmin ampumaradalla nähty. Hän kuitenkin kannustaa tyttöjä harrastuksessaan ja ”tekee eväät kisoihin”. Myönteinen suhtautuminen ei ole mikään ihme, sillä Wille-isä on harrastanut practicalia jo useiden vuosien ajan. On hän kilpaillutkin vuosituuhannen alussa, mutta ajanpuutteen vuoksi se on nyt jäänyt vähemmälle. Ei edes kannata kysyä miksi!

- Minulla oli aluksi vähän vaikeuksia suhtautua action airiin, mutta kun olen nyt itse nähnyt ja kokeillut mistä on kyse, asenteeni on muuttunut. Action airissa mennään soveltuvalta osin practical-ammunnan säännöillä ja asetetkin oikeasti tarkkoja eivätkä mitään leluja, Wille Kuutti sanoo.

Valmentaja Viitalakin sanoo, että action air tukee ruutiharjoittelua, koska sitä pystyy talvisaikaan harjoittelemaan enemmän. Tyttöjen treenit jatkuvat kesällä NoSA:n ilma-aseradalla, ja ulkoradalla kokeillaan muitakin lajeja.

”JAAKKO ON kiva valmentaja.” Hän on tyttöjen mielestä myös hyvä valmentaja, joka osaa opettaa. Kolmikko on oppinut kuulemalla paljon, etenkin turvallisuudesta, josta ei tingitä tippaakaan.

- Sormi pois liipaisimelta, kun ei tähdätä esimerkiksi liikkueissa, eikä sektorin ohi saa osoittaa aseella. Asetta käsitellään vain turvalliseen suuntaan, he luettelevat niin sujuvasti, että turvallisuusasiat on todellakin sisäistetty – jonka myös käytännön toimet vahvistavat.
- Tyttöillä pysyy maltti mukana, Viitala toteaa.
- Eikä heistä virta lopu – paitsi joskus, kolmikko virnuilee. Tytöt käyvät Annalan koulun Karosen toimipisteen 4B-luokkaa.
- Luokallamme ei ole muita ampumaharjoittelun harrastajia, he kertovat.
- Isän mukaan tyttöjen koulu on mennyt hyvin, vaikka heitä ”välillä väsyttääkin”. Läksyt on kuitenkin jaksettu tehdä, ja aikaa riittää useille harrastuksille. Ja miksipä ei riittäisi, koska:
- Kaikki on kivaa! 🌀

Viime kesän MM-kisojen piilukkomusketin hopeajoukkue: Reijo Näätänen (vas.), Ari Salin ja Timo Lihavainen-Näätänen. Salin on saavuttanut mustaruutilajien MM-kisoissa hopea- ja pronssimitalin, EM-kisoissa kulta- ja hopeamitalin.

Teksti
MATTI ERKKILÄ

Arvokisojen mitaliputki sai jatkoa

Mustaruutiampujat jatkoivat viime vuonna yli viisitoista vuotta jatkunutta tapaansa: arvokisoista palataan mitalin kera. Luottoampuja, **Ari Salin**, osui Espanjan Granadassa henkilökohtaisen kilvan pronssimitaliin. Joukkuekilpailujen tuliaisina olivat sekä hopea- että pronssimitalit.

Tulevana kesänä mustaruutiampujien tarkoituksensa on palata mitalien kera sekä Portugalin EM- että Ruotsin Forsassa järjestettävistä PM-kisoista.

Joukkuemitalit toivat Ari Salin, **Reijo Näätänen** ja **Timo Lihavainen-Näätänen** (hopeaa piilukkomusketilla; Halikko) ja pronssimitaliin yltyivät piilukkopistoolissa **Tarmo Ansamaa**, **Pekka Paatinen** ja **Jukka Päärnilä**.

Oli hienoa, että arvokisojen mitaliputkea pystyttiin jatkamaan. Harrastajien lukumäärää meidän pitäisi pystyä kasvattamaan. Onneksi saamme poistuvien tilalle uusia, mutta enemmän kaivattaisiin kuin mitä nykyisin ponnisteluun olemme saaneet, lajijaoston puheenjohtaja Jukka Päärnilä kertoo.

PM-kisoissa ei menestytty odotusten mukaisesti. Onneksi Pekka Paatinen toi lohtua piilukkopistoolin voitollaan.

Mustaruutilajeissakin aselupien hankinta on hieman työlästä. Lupaviranomaisille perinnelaji ei oikein aukea.

Laji taitaa Suomessa pysyä tulevaisuudessa tämän hetkellisellä tasolla. Kv-kisojen osallistujien määrät ovat vähentyneet hieman. Ongelmina ovat aseiden kuljetus ja lajien suuri määrä. Kilpailuista tulee ajallisesti liian pitkiä, yhdyshenkilönä kansainväliseen liittoon toimiva **Veli-Pekka Karvinen** tuumii.

SUOMESSA JÄRJESTETTÄVÄT kilpailut keskittyvät pääasiassa Orivedelle, Saloon, Sipooseen ja Varkaus/Joroisiin. Myös Haminassa on järjestetty kisoja. Aktiivisimmat seurukset löytyvät luonnollisesti samoilta paikkakunnilta. Kotkassa on mustaruutiampunta viriämässä hyvään nousuun.

Myös Turun Seudun Ampujat on saanut uusia harrastajia. **Veikko Ratsulaa** harmittaa se, että ratojen käyttöaikoja on jälleen hieman lyhennetty.

Lajin harrastus jatkunee lähivuosina nykytasolla. Naiset ja nuoret eivät koe mustaruutiampuntaa omakseen, vaikka onhan siellä taitavia poikkeuksia – **Janita Halonen** esimerkiksi.

JAOSTO PITI LAJIA esillä viime vuonna Turun asemessuilla. Uusi avaus tehtiin nuorten kulta- ja pronssimitalien Isossakyrössä. Siellä avauslaukauksen tärytti **Jorma Ollila** mustaruutirevolverilla! Nuoria kiinnostivat yllättävän paljon perinneaset.

Aktiiveja ilahdutettiin järjestämällä toinen leiri Tanhuvaarassa. 20 osanottajaa kuunteli tarkasti **Marko Lepän** ajatuksia ammunnan ympärivuotisesta harjoittelusta ja hyvän peruskunnan merkityksestä.

Olin Salossa kilpailemassa. Siellä järjestäjät kysyivät, että eikö joku uusi paikkakunta voisi toimia kisajärjestäjänä, **Risto Kiema** muistelee.

Hän kysyi lähtisivätkö ampujat Savoan saakka kilpailemaan. Myönteisiä vastauksia tuli riittävästi, ja vuodesta 2002 lähtien varkautelaiset ovat kilpailuja järjestäneet.

Kiema on kiitollinen siitä avusta minkä seuraan kuulumattomakin antavat kisojen onnistuneen läpiviemisen takeeksi.

Ampujat ympäri Suomen ovat jaksaneet kiertää kilpailuissa, vaikka kisamatkat voivat olla pitkiä. Tämä osoittaa, että oikea harrastaja ei hevillä luovuta.

Varkauden Ampujissa mielenkiinto lajia kohtaan ilmenee aktiivisena talkootoimintana. Aina on löytynyt tekijöitä, kun mustaruutikisoja on järjestetty. Lajin erikoisuus on herättänyt runsaasti kiinnostusta myös muiden ampumalajien harrastajissa.

Naapuriseurat ovat tukeneet toimintaamme antamalla ampujaratojaan kilpailu- ja harjoituskäyttöön. Usein kilpailujen yhteyteen on järjestetty avoin yleisötapahtuma, jossa paikkakunnan ampumaseurat ovat esitelleet toimintaansa.

Mustaruutiaseet ja niiden historia ovat kiinnostaneet lajesittelijässämme monia. ”Voiko noilla ampua” ja ”Osuuko noilla mihinkään”. Yllätys on suuri, kun uteliaat kuulevat aseiden tarkkuudesta ja suomalaisten menestyksestä kansainvälisissä kilpailuissa.

Mauri Mukari,
EM-pronssi
Ranskasta.

Tähtäin on MM-kisoissa

Kasa-ammuntajaoston ”tekijämiehet” 2014 olivat keskisytytteissä lajeissa **Jari Laulumaa** ja pistelajeissa **Tomi Korpi**. Laulumaa sijoittui EM-kisassa kahden lajin yhteistuloksessa kuudenneksi. Pistelajeissa ei ollut arvokisoja, ja Korven ”titteli” perustui SM-kisojen kolmeen voittoon ja muutamiin muihin mitaleihin.

Lisäksi tulee huomioida **Mauri Mukari**, joka oli EM-kisojen pronssimitalisti HV 100 -lajissa.

Lajillamme viime vuosi oli menestykseltään kohtuullinen. Yksi EM-mitali ja monia pistesijoja, jaoston puheenjohtaja **Jyrki Vuorjoki** selvittää ja pitää menestystä tyydyttävänä.

Harjoitus- ja kilpailutoimintaan soveltuvia ratoja tulisi Suomessa olla nykyistä enemmän. Lajipomoa ilahduttaa se, että Nurmekseen avattiin uusi 100 metrin rata. Tänä vuonna pistelajeissa kokeillaan myös 50m SM-sisähallikilpailua Lohtajalla.

Lajin harrastajien lukumäärä pysyy entisellään. Lapin alueella on ilmaväri- ja pienoiskivääriampujien lukumäärä noussut.

KASA-AMMUNTAJAOSTON kaksi merkittävintä kansainvälistä tapahtumaa ovat kesän MM-kisat, jotka järjestetään St. Louisissa Yhdysvalloissa (keskisytytteiset) sekä Australian Brisbanessa (reunasytytteiset eli pistelajit). PM-kisat ovat Lohtajalla elokuussa.

Aiemmin kasa-ammunta käsitti vain keskisytytteiset, mutta viiden vuoden ajan lajia ovat piristäneet ilma- ja pienoiskiväärillä ammuttavat niin sanotut reunasytytteiset pistelajit. Ilmaväerillä ampumamatka on 25m ja ”piekkarilla” 50m.

Pistelajit (.22LR) ovat nousseet merkittävään asemaan mitattaessa suomalaisen kasa-ammunnan kansainvälistä menestystä. Tästä on osoituksena vuonna 2013 saavutettu huippumenestys EM- ja World Cup -kisoissa. Kotimaisessa kilpailutoiminnassa uudet lajit ovat jopa aiheuttaneet kisaruuhkaa!

Uuden lajin taiturina palkittiin Tomi Korpi. Hän iloitsi huomionosoituksesta, ja otti esiin lajin tulevaisuuden.

On hyvä, että pistelajit ovat saaneet lajijaostossa alajaoston aseman. Se lisää pistelajien arvostusta, jota pyrimme kasvattamaan menestymällä ensi kesän MM-kilpailuissa. Tavoittelemme sieltä mitalia. Jos **Murisojan** perhe on kunnossa, tavoite saavutettaneen.

Korpea kiinnostaa ehkä omaa ammuntaansa enemmän 11-vuotiaan **Aappo**-poikansa menestys. Hän voittaa isänsä melkein joka toisessa kilpailussa. MM-kisassa hän kilpailee nuorten sarjassa!

JAOSTO SUUNNITTELEE nykyistä tehokkaampaa yhteistyötä SAL:n kanssa erityisesti henkisessä valmennuksessa ja kalustoon liittyvissä asioissa. Pistelajien leiritys toteutetaan muun muassa Vaasan sisähallissa, Karttulassa ja/tai Haapajärvellä. Tavoitteena on pysyminen maailman kärkiampujien tasolla.

Tuomarikorttien tenttiminen järjestetään taas uusien kasa-ampujien saamisiksi kilpailujen piiriin. Jaosto järjestää lajikoulutusta tämän vuoden aikana. Erityinen huomio kiinnitetään nuorisotyöhön.

Vuorjoki pahoittelee sitä, että runsas kansainvälinen toiminta on aiheuttanut tilanteen, jossa edustusampujat joutuvat maksamaan jopa puolet arvokisojen osallistumismaksuista itse. Liitolta odotetaan edellisuosia myönteisempää suhtautumista, kun se päättää jaoston määrärahoista. Huomattavana apuna euron venytyksessä on ollut Nammo Lapua -yhteistyö.

Marko Nikolle kuusi MM-voittoa

Siluettiampujat ovat monien vuosien ajan tyhjentäneet MM- ja EM-kisojen palkintopöydät. Taitavia he olivat viime kesänäkin Tshekin Ludvikovicassa järjestetyissä MM-kilpailuissa, jotka järjestettiin yhdenkertaan.

Tuliaisina oli kymmenen kulta-, neljä hopea- ja seitsemän pronssimitalia. Yksi mestaruuksista oli ylitse muiden. **Jussi Airas** laukoi maailmanmestariksi .22 vapaapistoolilla. Hän osui ensimmäisenä pienennettyihin tauluihin täydellisesti tehden 40 pisteen maksimi- ja ME-tuloksen.

Järjestelyt eivät sujuneet alkupäivinä aikataulun mukaisesti. Joitakin heikkohermoisia kilpailijoita myöhästelyt hämmästyttivät, mutta eivät joikaista. Jälkimmäiset eivät antaneet hermoilulla etua kansakilpailijoilleen.

SAL palkitsi yllättäjän, **Jussi Airaksen**, täysosuman ansiosta vuoden 2014 parhaana siluettiampujana. Taakse jäi nimityksen useasti voittanut **Marko Nikko**. Kuusi maailmanmestaruutta ei riittänyt, kun Airas tärytti .22 vapaapistoolin maailmanennätykseksi maksimituloksen.

Marko Nikko on siluettin arvokisojen säännöllinen mitalirohuu.

MUUT MM-KULTAMITALIT laukoivat **Esko Lempola** (iso revolveri) ja **Juha-Matti Saari** (iso vakiopistooli). Mestarijoukkueessa olivat Esko Lempola, Juha-Matti Saari ja **Petri Savinainen**.

Olimme suhteellisen tyytyväisiä MM-kisojen saavutuksiimme. Ehkä kuitenkin hieman enemmän odotimme – onhan tapamme ollut tyhjentää palkintopöytä niin omista kuin muiden maiden järjestämissäkin mestaruuskilpailuissa, siluettiampujien jäsen **Sami Mäkelä** tuumi varsin vaatimattomasti.

Hän on ollut usein yksi mitalien kahmijoista, mutta kaksi viime vuotta on tuottanut hänelle pettymyksen.

SILUETTILAJI ON jatkanut Suomessa tutuilla laduilla. Vilkkain toiminta ja parhaat radat löytyvät Heinolasta/Lahdesta, Savonlinnasta ja Sipoosta. Näiden paikkakuntien seurukset tarjoavat parhaan harjoitus- ja kilpailuolosuhteet. Vesivehmaalla on yksityinen rata, jossa on järjestetty .22 kaliiberisten SM-kisojakin. Metallitaulujen kaataminen aloitetaan jo maaliskuussa savonlinnalaisten isännöidyssä.

Tavoittelemme on jatkaa jaoston toimintaa tutun kaavan mukaan. Kotimainen kilpailutoiminta jatkuu suunnilleen entisellään. Uusia jäseniä tulee harvakseltaan ja suunnilleen samaan tahtiin jokunen poistuu riveistämme.

Mäkelän arvion mukaan 15-vuotias on sopivan ikäinen aloittamaan siluettilajin harrastamisen. Sen mahdollistavat .22 kaliiberin lajit. Niissä nainen, nuori ja aikuinen mieskin voi tutustua erällä tavalla poikkeavaan ampumalajiin.

Poikkeus on siinä, että ampujalla on avustaja (spotteri), joka tähyttää kaukoputkellaan mihin ampuja osui. Hän antaa ohjeet tähtäinten tarpeellisista korjauksista. Ampuja ei itse pysty ripeätahtisessa kilvassa selvittämään luodin osumapaikkaa, jos eläin-kuvana oleva metallitaulu ei kaatunut. Kuvan kaataminen antaa osuman eli yhden pisteen.

TÄNÄ KESÄNÄ siluettiampujat haluavat nousta takaisin lajin valtaistuimelle. Siihen tarjotaan mahdollisuus Ranskassa heinäkuun lopulla järjestettävissä EM-kilpailuissa. 🚩

”Pieksa on pieni mutta sitkeä ja sisukas!”

Hetken pohtimisen jälkeen ne tulevat – kolme Pieksämäen Seudun Ampujia luonnehtivaa adjektiivia. Merja Sikanen ja Pekka Heiskanen ovat tyytyväisiä moneen asiaan, mutta yksi asia hiertää ja askarruttaa ja nousee keskustelun aikana useasti esiin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Pieksämäen Seudun Ampujien ilma-aserata sijaitsee lähellä keskustaa, vanhan kauppaoppilaitoksen alakerrassa. Seura on pitänyt siellä majaansa nyt kolmen vuoden ajan. Itse rata on entinen ruokala, ja seuran kahvilan tiloissa on ennen opiskeltu.

PieksA:n puheenjohtaja **Merja Sikanen**, varapuheenjohtaja **Jorma Hakamäki** ja nuorisopäällikkö **Pekka Heiskanen** ovat tyytyväisiä kymmenpaikkaiseen ilma-aserataan. Isompaa emme tarvitse, vaan pärjäämme tällä, he sanovat.

– Tilat sopivat tarpeisiimme. Pystymme pyörittämään arjen toimintojamme eli nuorisotoimintaa. Se on hirvittävän tärkeä tehtävä. Haluamme tarjota lapsille ja nuorille kokemuksia ja elämyksiä sen ajan, kun he ovat toiminnassamme mukana. Kaikki eivät suinkaan jatka tämän harrastuksen parissa, Sikanen sanoo.

– Meidän tehtävämme on valmentaa lapsia myös henkisesti. Me emme ”passaa” heitä kovinkaan paljon, vaan kannustamme omatoimisuuteen ja itsenäisyyteen.

Mieti! Kuuntele! Miltä tuntuu? Sikasen mukaan oivalluksen iloon ja oman kehon kuuntelemiseen pitää kannustaa.

– Vaikka ampumaurheilu ei olisikaan loppuiän harrastus, meillä pitää olla annettavaa kaikille, jotka tänne tulevat. Emme kilpaile harrastajista, vaan näen sen pikeminkin rikkautena, että lapset kiertävät ja kokeilevat eri juttuja. Kokemusten myötä he rakentavat oman elämänsä käyttöteoriaa, Sikanen pohtii.

PIEKSA ON perustettu 1959, ja seurassa on noin 225 jäsentä. Kuten seuran nettisivuilla todetaan, ”ampumakoulut ovat antaneet monelle innostuksen aloittaa hyvä ja kehittävä elinikäinen harrastus”. Kilpaurheilu-uran valinneista moni on saavuttanut hyvää menestystä ja nimensä ennätystilastoihin. Yksi heistä on kivääriampuja **Pauliina Frilander-Soini**, joka on asunut Tampereella jo vuosien ajan mutta on ollut seurauskollinen. **Juuso Ikävalko** ja **Miki Ylönen** kuuluvat kaksostrapin nuorten maajoukkueeseen.

Tule mukaan reilun pelin seuraan ampumaan puhtaita osumia! Muun muassa näin

Pekka Heiskanen (vas.), Merja Sikanen ja Jorma Hakamäki istuvat ampumaurheilu-koululaisten pikkujouluissa kirjaileman taulun edessä.

PieksA markkinoi itseään. Se on yksi ampumaurheilun yhdeksästä Nuoren Suomen sinettiseurasta. Sinettiseuroja on 45 lajissa kaikkiaan 602. Sinetin seuralle voi myöntää kunkin lajin oma lajiliitto.

PieksA:ssa sinettiä pidetään ”valtina” esimerkiksi silloin, kun on avoimien ovien päivät. Radalla näkyvällä paikalla oleva sinetti kiinnittää kävijöiden huomion. Suuri osa tietää, mitä se tarkoittaa: se velvoittaa seuraa toimimaan laadukkaasti. Mainittakoon esimerkkinä, että harjoituksissa on aina paikalla neljä ohjaajaa.

Sikanen toteaa tyytyväisenä, että PieksA näkyy useilla eri tasoilla: alueellisesti, valtakunnallisesti ja kultahipussa sekä jo mainitussa sinettiseura-asiansa.

PieksA on myös osallistunut Ampumaurheiluliiton Me yhdessä -koulutukseen. Se on antanut seuralle ”näkökulmia, vakautta ja tietynlaista rohkeutta tehdä asioita eri tavalla”. Sikanen sanoo olevansa hyvä jakamaan tehtäviä, ja seura-aktiivien välinen yhteistyö on tiivistä. Myös selkeä työnjako on helpottanut itse kunkin työtaakkaa.

Seurojen välinen yhteistyö on aktiivista etenkin Mikkelin Ampujien kanssa.

– Olemme pärjänneet hyvin tuossa viressä olevan isovelji Mikkelin kanssa, Sikanen ja Heiskanen naurahtavat.

ENTÄ SITEN se hiertävä kivi kengässä? Se ei ole mikään pikkukivi, vaan isohko murikka: ympäristölupa. Sikasen mukaan se on pitänyt heitä ”pihdeissä”: kehitettävää olisi, kuten esimerkiksi lisää elektronisia taululaitteita, mutta mistä rahat kaikkeen?

– Kilpa-ampujamme ampuvat pahvitauhuihin. Olemme jääneet Suomi-tasolla aika pahasti jälkijunaan, Heiskanen harmittelee.

Sikanen puolestaan miettii, miten PieksA selviää ympäristölupa-asioiden tuomista velvoitteista.

– Se on suurin huolenaiheeni. Taloutemme ei olisi lainkaan huono, jos ympäristölupa ei painaisi. Vaikka tietäisimmekin mitä tehdä, mistä rahat? Minulle tulee sellainen tunne, että ampumaurheilua halutaan ajaa alas, kun haulikkorataamme ollaan lopetamassa.

– Saamme ehkä venytettyä haulikkoradan vuokrasopimuksen vuoteen 2024 asti. Sitten peli voi olla selvä. Olisiko se sitten ympäristöystävällistä, että ihmiset ajavat satoja kilometrejä ympäriinsä, Sikanen kysyy.

Kaikesta huolimatta – tai juuri sen takia – Sikanen, Heiskanen ja Hakamäki ovat vakuuttuneita siitä, että he ovat mukana seuran 60-vuotisjuhlissa neljän vuoden kulluttua. Paljon on vielä tehtävää mutta paljon hyvää mieltä on myös tarjolla. ⚙️

Seuralle myönnetty Nuori Suomi-sinetti on esillä näkyvällä paikalla.

Ystävykset Iita ja Aada treenaavat yhdessä.

PieksA:n puheenjohtaja Merja Sikanen seuraa nuorten harjoituksia.

Kahden ”passin” Sami

Kivääriampuja **Sami Heiskasen** kipinä on säilynyt. Vuoden 2012 Kultahippuampujana palkitun nuorukaisen ura on sujunut nousujohteisesti: hän kuuluu nyt tehoryhmään, ja vuosi sitten hän saavutti ilmakivääriin SM-pronssia. Ei ihme, että lukion ekaluokkalaisen hinku ampumaradalle on kova – kovempi kuin koulunpenkille.

Oman ampumaharrastuksensa lisäksi hän toimii PieksA:ssa ohjaajana.

– Se on tärkeää työtä, ja on hyvä auttaa muita pääsemään eteenpäin. Opin itsekin, kun neuvon muita.

Heiskasen suunnitelmat ampumaurheilijana ovat selkeät, mutta mitä muuta hän elämässään haluaa tehdä, hän ei vielä osaa sanoa.

– En ole vielä miettinyt, mitä haluan tehdä lukion jälkeen. Ampumaurheilusta haluan päästä jossain vaiheessa kansainvälisiin arvokisoihin.

Pekka-isänsä valmennuksessa olevan Samin tämän vuoden tavoitteena on ampua ilmakivääriillä ja ”piekkarilla” yli 580 pistettä sekä ”piekkarin” asennoissa 560–570 pistettä.

Aada on tykästynyt ampumaurheiluun

”En aluksi innostunut ampumaurheilusta, ja minua jännitti. Olen nyt tykästynyt siihen.” Näin kertoo **Aada Jokelainen**, 10, joka lähti ampumaradalle mukaan äitinsä kanssa. **Anne**-äiti aloitti PieksA:n naisten ampumakoulussa, mutta nyt tytär on se, jonka ehoilla radalle mennään. Äidin harrastus on jäänyt vähemmälle.

– Tykkään siitä, että tulee onnistumisia, sekä siitä, kun saan hyvän tuloksen. Niitä on tullutkin, elämänsä ensimmäisen kerran haastattelua antava Aada sanoo ja myöntää, että häntä vähän jännittää.

Aada on muun muassa voittanut Kuusankosken järjestetyn aluemestaruuskilpailun.

– Harjoittelen välillä ilman tukea, mutta se on vaikeaa. Sitä kohti kuitenkin mennään. Ensi kesänä menen myös piekkarikouluun.

Aada viihtyy radalla ystävänsä **Iita Ihalaisen** kanssa.

– Haluan päästä ampumaurheilussa aika pitkälle. Miten sen voisi sanoa... Haluan ampua aikuisena ja menestyä.

Okei, haastattelu on päättynyt! Kiitän Aadaa, joka hymyilee iloisesti.

– Nyt voit hengittää, äiti sanoo tyttärelleen.

Aktiivinen, reipas ja leppoisa Hahlo

”Hyvin keksit nuo sanat”, Jorma Backman sanoi Mari Backman-Hyrkäselle, joka vastasi salamannopeasti seurajutun perinteiseen kysymykseen, millä kolmella adjektiivilla seura voi luonnehtia. Kyse on siis Simpeleen Hahlostä – pienestä seurasta itärajan tuntumassa.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Simpeleen yhteiskoulun parkkipaikka alkaa täytyä tammikuuisena arki-iltana. Paikallisen ampumaurheiluseuran Hahlon nuorisovastaava **Jorma Backman** on koulun liikuntahallin alakerrassa sijaitsevan ampumaradan ovella vastassa. Kaikesta aistii heti, että ilmapiiri on mitä lämpimän ja mainioin.

Simpeleen Hahlo on perustettu loka-kuussa 1964. Aiemmin lajin harrastuksesta vastasivat Simpeleen Metsästys- ja Ampumaseura sekä Yhtyneet paperitehtaat Oy. Erikoisseuran perustamiselle antoi vauhtia tehtaan rakentamisen sisäampumaradan valmistuminen. Radalla on yhdeksän 25m ruutiasepaikkaa ja viisitoista 10m ilma-asepaikkaa. Ratoja ei voi käyttää yhtä aikaa.

Pian paikalle saapuvat myös seuran puheenjohtaja **Mari Backman-Hyrkäs** ja sihteeri **Kaija Backman**. Jorma on seuran perustajajäseniä ja käynyt samassa paikassa sijainneella radalla laskujensa mukaan noin 6000 kertaa. ”Perheyhteyksensä” johdossa on Backmanien tytär Mari.

Tämä on Suomen ensimmäinen koulurakennuksessa sijaitseva sisäampumarata. Aikoinaan tästä tehtiin jopa eduskuntakysely; miten on mahdollista rakentaa ampumarata kouluun, Jorma Backman nauraa.

Hän asuu noin puolen kilometrin päässä radasta, joten sinne on helppo tulla useita kertoja viikossa – edelleen melkein joka päivä. Rakkaus lajiin pitää hänet 50-jäsenisen seuran toiminnassa mukana.

NUORI SUOMI -ohjelma aloitettiin 1990-luvun alussa. Hahlokin päätti tuolloin käynnistää 8–14-vuotiaille tarkoitettua ampumakoulun.

Simpeleen
Hahlo

Olemme pysyneet ”kartalla” jatkuvan nuorisotoimintamme ansiosta. Meillä on ollut jatkuva loiva ylämäki. Ampumakoulut pyörivät joka vuosi. Olemme pärjänneet hyvin, ja meillä on kaikenikäisiä ampumaurheilijoita – nyt myös kansallisella huipulla. Näin montaa ampujaa ei Hahlostä ole ollut näin korkealla yhtä aikaa, Backman-Hyrkäs viittaa tyttärensä **Emmi Hyrkäksen** ja **Sonja Siitosen**.

Hahlon ampujista tunnetaan hyvin myös **Henna Ruhanen** (o.s. Kärhä).

Hahlon aktiivisuudesta kertoo sekin, että kolme sen jäsentä osallistui äskettäin järjestetyille ampumaurheilukoulun ohjaajakurssille. He olivat Ruhasen lisäksi **Ulla Nenonen** ja **Tanja Hinkkanen**. Seurassa on nyt seitsemän koulutettua ohjaajaa.

Hahlon ulkoampumarata valmistui paperitehtaiden toimesta 1969. Nykyisin sen pistooli- ja pienoiskiväärirata on vuokrasopimuksella Hahlon käytössä. Seuran kotisivuilla todetaan, että ”ratojen kunto on korkeintaan tyydyttävä”.

Etelä-Karjalan urheilugaalassa Hahlo sai tunnustusta Rautjärven vuoden 2014 liikuttajana. Kuvassa seuran junioreita.

AKTIIVINEN, reipas ja leppoisa. Nämä sanat tulivat salamannopeasti Backman-Hyrkäseltä, kun häntä pyydettiin luonnehtimaan Hahloa kolmella adjektiivilla.

– Meillä ei ole koskaan minkäänlaisia riitoja eikä mitään yhdistystoiminnan hankaluuksia. Emme tingi turvallisuudesta tippaakaan, mutta muuten kilpailuissamme on rentoa touhua.

Backman-Hyrkäs haluaa nostaa esiin myös seuran aktiivisen ja laajan talkooporukan ”iskujoukon”, johon kuuluvat **Paavo Tikkanen**, **Sauli Kosonen** ja **Olli Rantala**.

– He ovat olleet toiminnassa mukana vuosien ja vuosien ajan.

Pohtimisen aihetta antoi vuoden alussa se, että koulu on menossa remonttiin homeongelmien takia. Evakkoakin ehdittiin miettiä, mutta Hahlo sai tammikuun lopussa hyviä uutisia: remontin kesto on niin lyhyt,

ettei se juurikaan häiritse seuran sisäkautta, ehkä vain muutaman viikon. Puheenjohtaja iloitsee syystäkin uutiset kuuluttuaan.

”**SIELUN ON** oltava toiminnassa mukana.” Jorma Backmanin sanoja on helppo uskoa, kun näkee hänet toimimassa lasten ja nuorten kanssa. Hahlon periaatteena on, että ampumaurheilun on paljon muutakin kuin vain kymppien ampumista. Se on myös keskittymistä, mukavaa ja iloista yhdessäoloa ja yhteistyötä.

Yksi Hahlon uuden vuoden toiveista on se, että harrastusolosuhteet säilyisivät yhtä kelpoisina kuin tähänkin asti. Onneksi seurassa ei nähdä mustia pilviä Simpeleen yllä, vaan siellä luotetaan ja uskotaan, että hyvä yhteistyö kunnan kanssa sujuu jatkossakin. Samalla kehitystyö jatkuu.

– Ilman haaveita ei synny tulosta, Jorma Backman ja Mari Backman-Hyrkäs toteavat. 🚀

”Ilman
haaveita
ei synny
tulosta.”

Sonja Siitosen vuosi alkoi mainiosti Swedish cupissa, kun hän tähtäsi ennätöksensä ilmakivääriässä.

Emmi Hyrkäs sai stipendin Etelä-Karjalan urheilugaalassa tammikuun lopussa.

Paavo Tikkanen (vas.), **Kaija Backman**, **Mari Backman-Hyrkäs** ja **Jorma Backman** kotiradallaan.

Hahlon nuoret lupaukset Emmi Hyrkäs ja Sonja Siitonen

Kun kivääriampuja Sonja Siitonen näki ennätyspisteensä Swedish cupin tulostaululla, oli hän aivan ihmeissään.

– Se oli iso yllätys, aika sokki, hän samanaikaisesti ihmetteli ja iloitsi kotiradallaan muutama päivä myöhemmin.

Siitonen, 15, tähtäsi loppiaisen aikoihin Ruotsin Sävjsjössä järjestetyssä ilma-aseiden kansainvälisessä kilpailussa 409,3 pistettä.

Huhtikuussa 19 vuotta täyttävän Emmi Hyrkäksen ennätys on 2,6 pistettä parempi, ja sen hän teki helmikuun 1. päivänä Kisakalliossa järjestetyssä EM-näyttökilpailussa. Hän oli näyttökisan ykkönen.

Emmi ja Sonja ovat Hahlon lahjakkaita ja urheilullisia nuoria, joiden tavoitteet ovat korkealla. Lyhimmillään tavoitteen voi kirjata

numerosarjalla 2020. Käytännössä se tarkoittaa Tokiossa mainittuna vuonna järjestettäviä olympialaisia. Ensi vuonna Rio de Janeirossa pidettävät kisat tulevat heille vielä liian pian.

– Tokioon tähdätään, Emmi sanoo.
– Mennään niin pitkälle kuin taidot riittävät. Olisi siistiä edustaa Suomea olympialaisissa, Sonja puolestaan hymyilee.

Aikaa on jäljellä runsaat viisi vuotta, ja sinä aikana ehtii tapahtua paljon. Ja on jo tapahtunutkin. Nuoret ovat viihtyneet ampumaurheilun parissa useiden vuosien ajan – Emmi ”pienestä pitäen”, koska hänen isoisänsä Jorma Backman kuuluu Hahlon perustajiin. Sonja on harrastanut ratsastusta ja koripalloa, mutta ampumaurheilun on nyt ”tulosten perusteella selkeä päälaji”.

Siitä on hyvä jatkaa kohti isointa maalia. Matka on vielä pitkä. Tämän vuoden tavoitteisiin kuuluu menestyminen SM-kilpailuissa. Emmi haluaisi päästä edustamaan Suomea kesän arvokisoihin – ensimmäisen kerran.

– Saa nähdä miten käy, hän nauraa.
– Nyt mennään urheilun ehdoilla. Äiti (Hahlon puheenjohtaja Mari Backman-Hyrkäs) on samaa mieltä. Haluaisin toki myös päästä opiskelemaan kaupparakokouluun joko Lappeenrantaan, Mikkeliin tai Helsinkiin.

Sonjalla on edessään lukio. Nähtäväksi jää, jääkö hän Simpeleelle vai hakeutuuko hän toisaalle urheilulukioon.

Marija-Liisan kadulla sijaitsevalla Hahlon ilma-aseradalla iloisesti juttelevat nuoret naiset ovat paikallisen legendan jalanjäljillä.

Sykkeet korkealla Tanhuvaarassa

Olipa värikäs viikonloppu ampumaurheilun parissa! Tanhuvaarassa järjestetty ensimmäinen GP Leppä -kilpailu oli paitsi viihdyttävä myös arvokas tietoanniltan.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Tanhuvaarassa ammuttiin tammi-kuussa ensimmäinen Grand Prix of Leppä.fi -kilpailu. Se oli cup-muotoinen epävirallinen tapahtuma, jossa kilpailtiin ilmapistoolissa ja ilmakiväärissä. Kummassakin lajissa oli vain yksi sarja. Musiikki soi erien aikana ja yleisö kannusti omiaan. Lisäksi kuuluttaja kommentoi urheilijoiden suorituksia. GP Leppä.fi -saikin kiitoksia paitsi valmentajilta myös urheilijoilta.

- Ihan loistava! Tykkään, koska tässä on mukana elementtejä, jotka testaavat paineensietokykyä, **Kai Jahnsson** sanoi.

Poliisien Ampumaseuraa edustava Jahnsson kilpaili Lontoon olympialaisten ilmapistoolin finaali vuonna 2012.

Joni Stenström (Raseborgs Skyttar) kutsui kilpailua hauskaksi tapahtumaksi. Myös Haminan Ampumaseuran **Juha Rutonen** ja **Antti Puhakka** pitivät konseptia hyvänä.

- Se toi tutinaa punteihin, ja tämä jos mikä kasvattaa finaalkilpailuun. Meilläkin oli syke sama kuin finaali. Lisää tällaista, hauskaa oli, kehuivat kolme kivääriampujaa. Sodankyläläinen valmentaja **Jukka Törmänen** kertoi kaivanneensa tämänkaltaista kilpailua. Hän piti GP-kisatapahtumaa erittäin hyvänä.

- Se on yleisöystävällinen, ja ampumaurheilijat näyttävät jännittävän enemmän kuin normaalissa kisassa, hän sanoi silmäillessään kymmenen laukauksen tuloksia. Urheilijalla on 14 minuuttia aikaa ampua kymmenen laukausta.

Tapahtuman isä, haminalainen **Marko Leppä**, kertoi kaiken edenneen suunnitelmien mukaisesti.

- Urheilijoilta on tullut hyvää palautetta. Tärkeää on myös se, että Kilpa- ja huippu-urheilun tutkimuskeskus (Kihu) pääsee testaamaan urheilijoita oikeassa kisatilanteessa, joka ei muuten olisi mahdollista. Tämä on vasta alkua eli katsotaan miten jatkossa, kun saamme palautetta ja ampuijen kommentteja.

KIHU ON MITANNUT kivääriampuijen teknistä suorituskkyä harjoitustilanteessa jo usean kauden ajan. Mittausten tavoitteena on ollut seurata ja kehittää ampuijen suoritustekniikka parhaalle mahdolliselle tasolle.

- Tanhuvaaran GP Leppä -kilpailussa saimme ainutlaatuisen tilaisuuden mitata kilpailutilanteesta samat suoritustekniikkaan vaikuttavat tekijät, joita olemme harjoitustilanteesta mitanneet, Kihun **Simo Ihalainen** sanoo.

- Pääsemme mittauksilla kiinni ampujan tasapainoon, pidon vakauteen, tähtäyksen tarkkuuteen, liipaisuun puhtauteen ja ajoitukseen. Saimme siis vastauksia kysymykseen, kuinka hyvin ampujat toteuttavat harjoituksissa omaksuttua tekniikkaa kilpailutilanteessa, kun psyykinen paine ja kohonnut syke vaikeuttavat suoritusta.

Yhteenvetona kilpailumittausten analyysistä voidaan todeta, että suurimmat erot kilpailu- ja harjoitustilanteen välillä löytyivät pystypidosta ja ampumalinjan suuntaisesta tasapainosta. Pystypito heikkeni ja ampumalinjan suuntaisessa tasapainossa oli kilpailutilanteessa enemmän huojuntaa.

- Yksi mahdollinen selittävä tekijä näille on kilpailutilanteen korkeampi ja voimakkaampi syke, jonka vaikutus näkyy juuri pidossa ja tasapainossa, Ihalainen pohtii.

Syke oli korkealla, ja toistoja tuli paljon. Jahnsson laski niitä tulleen sen verran, että cupissa tuli parhaimmillaan ammuttua ikään kuin viisi finaalia viikonlopun aikana.

- Se on erinomaista harjoitusta tulevaisuutta ajatellen, Jahnsson sanoi.

Juuri ennen viimeistä laukausta finaaliampuijen sykkeet olivat: **Friman 109, Kurki 126, Turunen 133 ja Lahti 158.**

Ampuijen välillä oli yksilöllisiä eroja siinä, kuinka voimakkaasti kilpailutilanne vaikutti ammuntatekniikkaan. Jatkossa tarkoituksena onkin päästä käsiksi siihen, pystytäänkö esimerkiksi pienillä ampuma-asennon muutoksilla pienentämään sykkeen vaikutusta pitoon ja tasapainoon.

- Tätä tarkoitusta varten kilpailutilanteen mittauksia pitäisi toteuttaa useammin ja säännöllisemmin, jolloin ammuntatekniikkaan tehtyjen muutosten toimivuus kilpailutilanteessa voitaisiin varmistaa.

Ihalainen kiittääkin GP-kilpailun isää Marko Leppää ja järjestelytoimikuntaa mahdollisuudesta toteuttaa tekniikkamittauksia kilpailun yhteydessä.

- Jo tämä ensimmäinen kilpailumittaus antoi lisää tietoa ja auttaa valmentajia ja urheilijoita heidän valmistautuessaan kauden pääkilpailuihin.

Myös Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentaja **Juha Hirvi** on tyytyväinen.

- Hieno juttu, että pääsimme mittamaan urheilijoiden tekemistä myös kisatilanteessa. Kilpailuistahan ei muuten saada tietoa mitenkään.

ENTÄ SITTEEN GP LEPÄN VOITTAJAT?

Cristian Friman ja Teemu Lahti palkittiin kisan voittajina. Friman oli ilmakiväärin ja Lahti ilmapistoolin ykkönen. Esbo Skytteföreningiä edustava Friman voitti

ilmakiväärin finaali Kankaanpään Ampumaurheilijoiden Juho Kurjen. Heidän tuloksensa kymmenen laukauksen kisassa olivat 98,0 ja 97,0.

- Tämä oli tosi kiva kokemus! Toivottavasti tällaisia kisoja tulee lisää, Friman sanoi.

- On hienoa, että Marko Leppä tällaisen järjesti, Hänelle iso kiitos, Kurki kiitti.

Kurjen mielestä hyvää oli myös se, että hänelle kertyi viikonlopun aikana viisikymmentä kilpailulaukausta. Jokainen erä oli oma kisansa, joten keskittyminenkin vaati veronsa viikonlopun aikana.

Teemu Lahti (Lahden Ampumaseura) ja Karri Turunen (Nurmeksen Ampumaseura) kohtasivat ilmapistoolin finaali, jossa Lahti oli parempi pistein 98,9-96,7. Kisa oli tiukka, sillä Turunen johti kahdeksan laukauksen jälkeen 0,1 pisteellä. Ennen viimeistä laukausta eroa oli Lahden hyväksi 0,6 pistettä.

- Tällaisia kisoja pitää ehdottomasti järjestää joka vuosi. Toivottavasti ampujia tulee seuraavalla kerralla lisää, Lahti kommentoi palkintosekki kourassaan.

Voittajat saivat 500, toiseksi sijoittuneet 300 ja kolmanneksi sijoittuneet 200 euroa palkintorahaa. Ilmakiväärin osallistui 30 ja ilmapistooliin 16 ampumaurheilijaa. ⚙️

GP Lepän voittajat Teemu Lahti (vas.) ja Cristian Friman.

Kuuluttajan kommentit naurattivat Joni Stenströmiä kilpailun aikana.

Kihu mittasi myös Marianne Palon suoritustekniikkaa Tanhuvaarassa.

2 Cristian Friman	8 Juho Kurki
109	126
9 Karri Turunen	13 Teemu Lahti
133	158

Neljän finalistin sykkeet juuri ennen viimeisiä laukauksia.

B725

Legendaarinen kestävyys yhdistetty kumoukselliseen muotoiluun ja ominaisuuksiin:

B 725 SPORTER ADJ.

KAMPANJAPAKETTI
2990 €

- Matala lukkorunko
- Yliporatut, loivalla ja pitkällä ylimenokartiolla varustetut piiput (BackBored & Vector Pro)

B 725 PRO TRAP ADJ. HI-RIB

KAMPANJAPAKETTI
4390 €

- Invector DS-vaihtosupistajat
- Inflex II -rekylyliiperälevy
- Mekaaninen laukaisukoneisto

*Paketti sisältää B725 ase + Master Ammo -laukku ja Claybuster -lippis

info@gyttorp.fi
www.gyttorp.fi

GYTTORP
Precision by Tradition

Hylsyn ulosheittoaukon takana on hylsynohjain (shell deflector). Aseeseen käyvät kaikki AR-tyyppiset lippaat. Kiikarin yksiosainen pikajalka on todella nopea irrottaa.

ASE-ESITTELY

Alumiininen kädensuojus toimii etutukkina ja suojaa kättä kuumalta piipulta. Piippu on vapaasti värähtelevä.

1. Kevennetty teräslukko/luisti (225 g) on Hannu Urosen omaa suunnittelua. Saatavana on vieläkin kevyempi alumiiniluisti. Patruuna 223 Rem. on mittatikkuna. Sulkupää on pyörähtävä.

2. Kolmikammioinen suujarru on rosteria. Vaihtoehtona on teräsrakenteinen äänenvaimennin.

Tarkka practical-kivääri Lohjalta

Uronen Precision UR-15 – suomalainen "arska"

Kustom-kiväärissä lähes kaikki osat ja ominaisuudet ovat ostajan valittavissa.

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN

Sako teki viime vuonna uuden tuotantoennätyksensä 105 000 kivääriä. Muut valmistajat ovat huomattavasti pienempiä ja toimivat niin sanotuilla niche-markkinoilla eli erikoistuvat omaan markkinarakoonsa.

Eräs näistä on lohjalainen Uronen Precision (seuraavassa UP). Yrityksen erikoisaaminen on AR-arkkitehtuuriin perustuva kilpailukivääri.

Alan ihmisille "Arskaa" ei tarvitse esitellä. Muille tuotetietoa lyhyellä kaavalla... Nimi tulee lyhenteestä AR-15 (ArmaLite Rifle). Suunnittelijaksi mainitaan Eugene Stoner. Konstruktio myytiin Coltille vuonna 1959, joka myi 1962 aseensa sarjaluvion USA:n asevoimille. Sotilaskiväärin nimikkeeksi tuli M16. Colt muuten omistaa yhä tavaramerkin "AR-15", joten pitäisi puhua AR-15-"tyyppisestä" kivääristä.

Patenttien vanhennuttua markkinoille tuli valtavasti eri valmistajien AR-kivääreitä. Niitä valmistetaan monissa maissa ja vuodesta 2007 lähtien myös Suomessa. Hannu Uronen keksi mukavasti nimetä omansa UR-15:ksi. Ei ainakaan tule riitaa Coltin kanssa.

Aselain silmissä UR-15 on "kivääri, itse-lataava kertatuli, kaliiperi 223 Rem.", jollaiselle myös aselupaa pitää hakea. Kilpa-aseen pituus on useimmiten kiväärimittainen, joten "muu ase"-korttia ei tarvitse käyttää. UP valmistaa myös sellaisiakin.

Ase on kaasutoiminen ja pyörähtävälukoinen, ja siinä käytetään AR-15-yhteen-sopivia irtolippaita. Eri maiden säädösten

mukaisesti löytyy pienimmillään kahden patruunan lippaita. Toisesta ääripäästä löytyy jopa 180 patruunan rumpulipas. Onpa olemassa vyösyöttöinenkin "Arska".

AR-tyyppisen aseensa perusominaisuutena pidetään modulaarisuutta. Eri valmistajien osat ovat pääsääntöisesti keskenään vaihtokelpoisia. Tämä on luonut valtavan tuunausosien teollisuuden ja loputtomat mahdollisuudet aseiden kustomointiin.

UR-15-KIVÄÄRIT valmistetaan Suomessa. Rekisteröidyn tavaramerkin Uronen Precision takana on yritys Lohjan Ase & Osa Ky. Valmistajan edustaja ja Uronen Precision-brändin "isä" Hannu Uronen summaa:

– Kyseessä on kustom-kivääri, jonka lähes kaikki osat ovat ostajan valittavissa.

Valokuvattu ase on esimerkki UP:n tuotannosta. Tässä osto-osia ovat tähtäin (Swarovski), yksiosainen pikajalka (AD-Recon), pistoolikahva (Magpul), perätukki (ACE), piippuaihio (Lothar Walther), viritysvipu (useat lähteet USA:ssa) ja lippaat. Uronen myy Heckler & Kochin teräslippaita kapasiteetiltaan 2, 10, 20 tai 30 patruunaa. Suunnilleen kaikki muu on suomalaista tekoa.

Kivääri on mustanpuhuva, poikkeuksena vain rosterinvärinen piippu ja suujarru. Asiakkaan toivomuksesta nekin voidaan mustata keraamisella pinnoitteella. Kivääri näyttää massiiviselta, mutta sen piippu on vain 457 mm eli 18 tuumaa pitkä. Suujarru lisää pituutta 72 mm. Koko ase on melko tarkoin 1000 mm pituinen.

AR-15/M16:n alkuperäinen tunnusmerkki, kantokahva, loistaa poissaolollaan. Sellaista ei tarvita kilpailuaseessa optista tähtäintä käytettäessä. UP:n rautatähtäinkiväärissä käytetään usein irrotettavaa kanto-kahvatähtäintä.

Etutukin virkaa toimittaa alumiininen, musta, ventiloitu piipun vaippa. Se on 316 mm pitkä ja halkaisijaltaan tasapaksu 52 mm. Jäykkänä se sallii piipun vapaan värähtelyn eikä kannattava käsi aiheuta piippuun mitään taipumaa.

Etutukkiin voidaan kiinnittää practical-ammunnan lisävarusteita kuten bipodi ja/tai picatinny-kiskoja vaikkapa videokameralle tai aputähtäimelle.

Perätukki on kiinteä, putkirunkoinen ja luurankomainen. "Poskipakka" on spartalainen vaahtomuovipehmuste yläputken ympärillä, halkaisija 36 mm.

Alumiinisen lukonkehysten (upper receiver) päällä on siihen suoraan koneistettu 12-hampainen picatinny-kisko. Kaasuportin kohdalla piipussa on 5-hampainen 47 mm pitkä etu-picatinny. Tähän voidaan kiinnittää esimerkiksi rautatähtäinten etujyvä.

Käteen otettuna ase tuntuu raskaalta. Vaaka näyttää ilman lipasta 4182 g, mutta päällä on Swarovski Z6i 1-6x24. Kiikari, läpät ja pikajalka painavat yhteensä 719 g, joten itse aseelle jää 3463 g ilman lipasta.

Esimerkiksi 30-patruunainen H & K-teräslipas 52-grainin patruunoilla ladattuna painaa 600 grammaa. Tämä nostaisi esimerkkiaseen "työpainon" noin 4,8 kiloon.

Swarovskin kiikaritähtäin lisää paitsi painoa myös hintaa, 2050 euroa. Kiikaritähtäimen merkki ja malli ovat ostajan valittavissa. Jos laji vaatii diopteritähitäimiä, sellaisiakin löytyy. Uronen on käyttänyt Anschützia ja Lymania, mutta muitakin voi valita, kunhan tähtäimet ovat riittävän lujarakenteiset keskisytytteeseen itselataavaan kivääriin.

UP ON YLPEÄ UR-15:n laukaisukoneistosta, joka on omaa suunnittelua:

– Kuudesta parhaasta olemassa olevasta

laukaisukoneistosta otettiin jotakin, ja loput keksittiin itse, Uronen kehaisee.

Se on niin herkullinen, että yritys on myynyt pelkkiä laukaisukoneistoja erikseen huomattavan määrän ja myös vientiin. Se sopii AR-15-standardin mukaisiin aseisiin.

Laukaisuvastus on säädettävissä 400–1100 grammalla välillä. Lisäksi säädettävissä ovat etuveto, jälkiveto ja virekynsien ristikkäisyys. Koneistoa voi käyttää etuvedollisena tai etuvedottomana. Numeroita tärkeämpi on "makea" laukausituntuma.

Toinen UP:n oma valmiste on suurikokoinen kolmikammioinen, kuusireikäinen suujarru. Se on istutettu sorvin avulla niin kauniisti piipunsuuhun, että saamaa tuskin huomaa. Suujarru antaa kiväärille aggressiivisen ulkomuodon.

– 223:n rekyyli ei ole niin tuhti, että suujarrulla pyrittäisiin erityisesti rekyylinvaimeennukseen, vaan nopeampiin peräkkäisiin laukauksiin.

Suujarru painaa 145 grammaa ja se on liimattu kiinni. Jos kuitenkin suujarru halutaan vaihtaa äänenvaimentimeen, se irrotetaan lämmittämällä. UP valmistaa suunnittelemaansa vaimenninta, joka painaa 366 grammaa. Sen käyttö saattaa jopa parantaa käyntiä, mutta osumapiste muuttuu, koska se painollaan taivuttaa piippua enemmän kuin suujarru.

Itselataavassa kiväärissä liikkuvan lukko/luisti/bufferiyhdistelmän massa heilauttaa asetta. Heilauksen vaimentamisella on jopa suujarrua enemmän merkitystä lajissa, jossa myös aika ratkaisee, kuten practicalissa. Siksi pä UP on kehittänyt keveämmän luistin. Sen ansiosta laukauksen tärehdys on pienempi, joten seurantalaukaus on nopeampi.

Tarjolla on kahtakin UP-luistia. Esittelyaseessa on teräsluisti, jossa on voimakkaat kevennysleikkaukset. Tarjolla on myös alu-

miinirunkoinen luisti, jossa ovat pronssi-vahvistukset. Se painaa lukon ja pikkuosien kanssa vain 170 g, kun kevennetty teräslukko/luisti painaa 225 g. Tavanomainen lukko/luistiyhdistelmä painaa noin 330 grammaa.

Neljäs erikoisuus on Uronen Precisionin antama 1/2 MOA:n käyntitakuu. Tämän takana ovat valikoidut piiput, lukon sulkupään tarkka koneistus sekä tiukkojen toleranssien noudattaminen kauttaaltaan koko aseessa.

Erikoisuutena voidaan pitää sitäkin, että aseelle ei ole olemassa käyttöohjeita eikä rajattua takuuaikaa. Uronen antaa käyttökoulutuksen jokaiseen aseeseen luovutuksen yhteydessä.

UP:N TUOTANTO on pienimuotoista.

–Taidamme kuitenkin olla Suomen toiseksi suurin asevalmistaja Sakon jälkeen, Uronen arvioi.

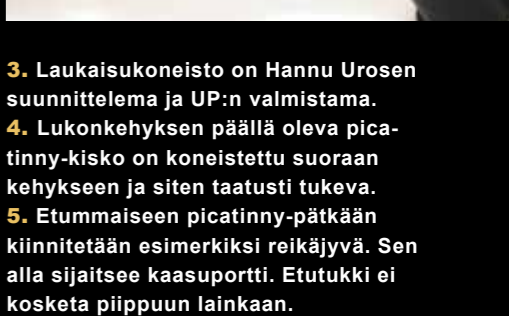
Kotimaan lisäksi UR-15-kivääreitä on vietä muun muassa Viroon, Ruotsiin, Puolaan, Yhdysvaltoihin ja Sveitsiin. Suomen ja Viron practicalin huippuampujista suurin osa käyttää Uronen Precision -kivääriä.

Kun kyseessä on kustom-ase, hinta riippuu siitä mitä asiakas haluaa. "Alkaen" hinta on 2450 euroa. Ase toimitetaan asepuusissa (arvo 115 euroa) ja yhdellä käyttötarkoituksen mukaisella lippaalla. Äänenvaimennin maksaa 295 euroa. Kuvissa esitelty ase Swarovskin tähtäimellä maksaa 5080 euroa.

Peruskaliiperi on 223 Remington. UR-15:a saa myös patruunapesillä 5.56 NATO, 223 Wylde tai UP:n omalla .223 Hybrid. Nämä kaikki aset CIP-tarkastetaan ja leimataan .223 Rem:ksi. Muut saatavana olevat kaliiperit ovat 204 Ruger, 300 AAC Blackout ja 458 SOCOM.

Toimitusajan nyrkkisäännöksi Hannu Uronen ilmoittaa 2-3 kuukautta. 🇺🇸

www.asejaosa.fi

1.

3.

4.

5.

3. Laukaisukoneisto on Hannu Urosen suunnittelema ja UP:n valmistama.
4. Lukonkehysten päällä oleva picatinny-kisko on koneistettu suoraan kehukseen ja siten taatusti tukeva.
5. Etummaiseen picatinny-pätkään kiinnitetään esimerkiksi reikäjyvä. Sen alla sijaitsee kaasuportti. Etutukki ei kosketa piippuun lainkaan.

Nykypäivän koukerot

Ampumaurheilun harjoittaminen ruutiaseella vaatii aseluvan. Sen hakemisen kuviot ovat muuttuneet viime vuosien aikana. Näin haetaan lupaa vuonna 2015.

Teksti PEKKA SUURONEN Kuvitus LASSI PALO & ERIKA NIEMINEN

Jos olet hakemassa ensimmäistä aselupaasi, tämä artikkeli kannattaa lukea. Samoin, jos edellisestä luvan hakemisestasi on kulunut yli kolme vuotta.

Aseluvan edellytykset löytyvät ampuma-aseista ja -asetuksesta (internetissä "Finlex"). Molempien runko on vuodelta 1998, mutta niitä on rukattu niin moneen kertaan, että kannattaa katsoa netistä viimeisin versio.

Tässä jutussa keskitytään yksityishenkilön aseluvan hakemiseen ruutiaseelle, perusteena ampumaurheilun harjoittaminen.

KUKA VOI HAKEA?

Aseen hankkimislupaa voi hakea 18 vuotta täyttänyt mies- tai naispuolinen henkilö. Suomen kansalaisuuden omaavat 18–60-vuotiaat miehet ovat asevelvollisia. Heidän on esitettävä sotilaspassi, kutsuntodistus tai selvitys palveluksesta vapauttamisesta syineen.

Hakijan ei tarvitse olla taustaltaan sato prosenttisen nuhteeton, mutta kaikkinaiset rötökset ja tyhmyydet saattavat vaikuttaa kielteisesti lupapäätökseen. Viranomaisen ei ole julkistanut luetteloa, mitkä rikkomukset tai rikokset vaikuttavat milläkin painolla päätökseen ja kuinka kauas taaksepäin "mustaa kirjaa" katsotaan.

Nyrkkisääntönä voisi sanoa, että jos taustalla on väkivalta-, riehumis- tai alkoholiperusteisia rikoksia tai rikkomuksia, ovat ampuma-aseluvan saamisen ennusteet äärettömän huonot.

Pistooliluvan ikäraja on 20 vuotta.

MITÄ MAKSAA?

Vuoden 2015 alusta aseluvan hinta on 79 euroa. Lupamaksu maksetaan poliisilaitoksen tiskillä lupaa haettaessa. Sitä ei saa takaisin, jos päätös on kielteinen. Maksu kattaa hakemuksen ja lupaprosessin kaikki vaiheet: hankkimisluvan, soveltuvuustestin, haastattelut, aseennäytön, varsinaisen lupakortin ja sen postituksen kotiin. Aseluvan on luotokortin näköinen ja kokoinen muovikortti.

Rahaa kuluu myös aikaan ja matkoihin. Tämä riippuu kovasti paikkakunnasta. Pohjoisessa matkoihin voi palaa merkittäviä summia, jotka jättävät itse lupamaksun varjoonsa.

MISTÄ HAETAAN?

Aselupaa haetaan oman asuinpaikkakunnan poliisilaitokselta. Poliisilaitosten määrää on vähennetty dramaattisesti. Niitä on enää kaksitoista. Aselupa-asioita hoidetaan vain tietyillä poliisiasemilla. Niillä on oltava tietokonelaitteisto soveltuvuustestiä varten.

Esimerkiksi 620 000 asukkaan Helsingissä aselupaa voi hakea vain yhdestä paikasta, Pasilasta.

SÄHKÖINEN AJANVARAUS

Parin vuoden ajan on ollut mahdollista varata aika internetissä lupa-asiointia varten. Tämän on suositeltavaa, sillä näin säästyy aikaa ja hermoja. Lisäksi aikaa varatessa näkee ruuhkatilanteen kullakin poliisiasemalla. Esimerkiksi espoolainen saa varattua ajan nopeammin Raaseporista kuin pääpoliisiasemalta Nihtisillasta. Hakija miettii kuinka kiire asialla on ja paljonko laskee omille ajokilometreilleen hintaa.

MITÄ TARVITAAN MUKANA?

Poliisiaseman tiskillä henkilöllisyys osoitetaan passilla tai poliisin antamalla henkilökortilla. Ajokortti ei kelpaa "henkkariksi". Aselupaa varten ei tarvita valokuvia.

Aseluvan perusteet löytyvät aselain 45 pykälästä. Kohdassa 2 sanotaan, että "haettaessa lupaa ampumaurheilua ja -harrastusta varten hakijan on esitettävä harrastuksestaan luotettava selvitys".

Tähän kannattaa käyttää perustelulomaketta, joka löytyy poliisin nettisivuilta välilehtien "luvat", "lomakkeet", "aselupalomakkeet" ja "perustelulomakkeet" alta. Sieltä poimitaan "perustelut ampumaurheilu pdf/doc". Tätä lomaketta ei voi täyttää netissä, vaan se on printattava ja täytettävä itse vaikka pännällä.

Lomakkeessa on kohta "Aiempi ampumaurheiluharrastus". Jos sellaista on, niin luetteloa kehiin. Hyvä veto on liittää kopio ampumapäiväkirjasta, jos sellaista on pidetty. Tai vaikkapa lehtileike Ruuponperän MAS:n jäsentenvälisistä kilpailuista, joissa olet sijoittunut 29:nneksi. Se on kiistaton todiste ampumaharrastuksesta. Muutkin voivat harrastaa ampumaurheilua kuin olympiavalmennettavat!

Jäsenyys ammuntaa harrastavassa seurassa (esim. SAL:n jäsen seurassa) on joko ehdottoman hyvä suositus tai jopa edellytys aseluvan saannille. SAL:n jäsenseurojen luettelo on netissä: http://www.ampumaurheiluliitto.fi/alueet_ja_seurat/ Liittymismaksut ja -ehdot vaihtelevat seurasta toiseen.

Änkyröiminen ja vetoaminen perustuslaissa mainittuun yhdistymisen vapauteen, siis ampumaurheilun harjoittaminen "villinä" ilman seurajäsenyyttä, on takuuvarmasti pitempi ja kivisempi tie.

Kohta: "Ampumaurheiluharrastus hankittavalla aseella. Kerro tässä mitä ampumaurheilulajia tulet harrastamaan nyt hankittavalla aseella. Ota huomioon, että hankittavan aseennäytön on sovellettava hyvin kyseisen ampumaurheilulajin harrastamiseen." Teksti selittää itse itsensä.

Erityisesti haettavan kaliiperin tulee olla linjassa. Esimerkiksi 50m kivääriä ja ampumahiittoa harjoitetaan kaliiperilla 22 LR.

"Käytettävä ampumarata / muu alue. Kerro tässä, missä tulet harrastamaan edellä kerrottua ampumaurheilulajia ja mihin käyttööikeutesi kyseisellä ampumaradalla / muulla alueella perustuu." Tämän kohta on itsestään selvä. Ei sitten kannata laittaa paikaksi "mökkiperän hyljätty sorakuoppa".

"Villinä"

ilman seurajäsenyyttä on takuulla kivisempi tie.

PISTOOLILUVAN VAATIMUKSET

Lomake puhuu "käsiaseesta". Olen ottanut käytännöksi puhua "pistoolista". Tämä yleisnimitys kattaa pistoolit, revolverit, pienoispistoolit ja pienoisrevolverit.

Pistooliluvan ikävaatimus on 20 vuotta. Vain erittäin painavin perusteiden voi tätä nuorempi saada luvan.

Lakiin tuli vuonna 2011 vaatimus, jonka mukaan pistooliluvan edellytyksenä on

Suomen lain mukaan on muistettava ja hoidettava monta asiaa ennen kuin aselupa on hyppysissä.

"vähintään kaksi vuotta jatkunut aktiivinen ampumaharrastus" ja tästä "yhdistyksen ampuma-asekouluttajan antama todistus". Ampumaharrastusta voi olla esimerkiksi kaksi vuotta jatkunut osallistuminen ampumakilpailuihin toimitsijana. Helpointa ja jatkoon kannalta käytännöllisintäkin on hankkia ilmapistooli ja harjoitella sillä. Kymmenen harjoittelukertaa kahden vuoden sisällä riittää. Tästä sitten ampumapöytäkirja ja/tai ratavalvojan todistus.

Jos liityt ampumaseuraan, jossa on ampuma-asekouluttaja (joka ei välttämättä kouluta yhtään mitään!), niin selitä hänelle projektisi alusta lähtien. Todistat hänelle ampumapäiväkirjalla vähintään kymmenen ampumasuoritusta kahden vuoden aikana. Näin hän voi kirjoittaa sinulle todistuksen.

Seuran säännöistä riippuen tämä todistus saattaa maksaa tai sitten ei. Esimerkiksi Porkkalan Ampujat veloittaa vierasseuralaiselle kirjoitetusta todistuksesta 20 euroa. Seura voi kirjoittaa todistuksen edellyttäen, että todistelu harrastuksesta on vedenpitävä.

Ampuma-asekouluttajan kirjoittama todistus riittää kattamaan lomakkeen kohdan: "Käsiasetta koskevat lisäperustelut pistooli,

pienoispistooli, revolveri tai pienoisrevolveri..."

Jos sinulla on ennestään pistoolilupa, et todennäköisesti tarvitse harrastustodistusta, mutta ampumapäiväkirjaa saatetaan perätä.

Kun hakemus on täytetty tiskillä, jätät odottelemaan kutsua soveltuvuustestiin ja haastatteluun tai mahdollisesti kahteenkin.

SOVELTUVUUSTESTI

Vuoden 2011 aselain lisäyksen myötä tuli käsite soveltuvuustesti. Tämä on tietokoneella suoritettava runsaat 260 kysymystä käsittävä testi, jossa kysymyksiin vastataan "kyllä" tai "ei". Aikaa on varattu tunti.

Soveltuvuustesti on voimassa kolme vuotta. Sen voimassaolon aikana sitä ei tarvitse suorittaa uudelleen. Soveltuvuustesti vaaditaan kaikilta ikään, sukupuoleen ja asetyypin katsomatta, jos edellisen suoritamisesta on kulunut yli kolme vuotta tai hakija ei ole sellaisessa koskaan ollutkaan.

Soveltuvuustestin mielekkäys on kyseenalaistettu jopa käsikassaran eli Poliisihallituksen edustajan toimesta. Soveltuvuustesti on nähtävä asealaa tuntemattomien poliitikojen ylireagoitina. Se lisää byrokratiaa ja

Aseluvan hakeminen vaatii pitkäjänteisyyttä.

kustannuksia, eikä siitä ei ole kenellekään hyötyä. Sen aseturvallisuutta lisäävä vaikutus on vähintään kyseenalainen.

HAASTATTELU(T)

Poliisi haastattelee aseluvan hakijan kerran tai kaksi kertaa. Tähän saadaan aika samassa yhteydessä kuin soveltuvuustestiinkin. Toivottavasti aika järjestyy samalle käynnille. Haastattelussa pyritään peilaamaan aseennäyttötarkoituksen, käyttöpaikan ja hakijan yleisen asenne aseturvallisuuden suhteen.

ASEEN NÄYTTÖ

Kun ase on hankittu, se on käytävä näyttämässä poliisilaitoksella. Tällä halutaan varmistaa, että ase vastaa hankkimisluvassa ilmoitettua, että se on kaliiperiltaan hankituksen mukainen ja että se on C.I.P.- tarkastettu. Näyttö on suoritettava 30 vuorokauden kuluessa aseennäytön hankinnasta. Tämä on tärkeää! Jos näyttö menee pitkäksi, koko prosessi on aloitettava uudelleen, maksuineen kaikkineen.

Tussareita ei saa kuljettaa pitkin poliisilaitosten yleisötiloja. Siksi on otettava etukäteen selvää missä ja milloin aseennäyttö tapahtuu. Tälle varataan useasti näyttöaika. Luonnollisesti ase on kuljetettava näyttöön ja sieltä pois suojuksessa.

ASELUPA VIHDOIN HYPYSSÄ!

Kun ase on näytetty ja hyväksytty, poliisin asetarkastaja lähettää aselupalomakkeen varsinaisen luvan kirjoitukseen. Tämä on samanlainen prosessi kuin missä tehdään ajokortit ja passitkin.

Aseen haltijalle jää hankkimisluvan kopio väliaikaiseksi aseluvaksi. Tällä voi muun muassa ostaa patruunoita.

Aselupa toimitetaan postitse kotiin. Onneksi olkoon! Lupa on ollut kohtalainen työvoitto. Se on suurella todennäköisyydellä määräaikainen esimerkiksi kahdeksi vuodeksi, mutta tämä on niitä pienimpiä murheita. Osoittamalla ampumaurheilun harrastuneisuus jatkolupa heltiää hyvin suurella todennäköisyydellä "toistaiseksi"

– eli käytännössä niin kauan kuin henki pihisee.

KAUANKO KESTÄÄ?

Koko prosessin kesto riippuu poliisilaitoksesta ja sen ruuhkatilanteesta. Aikahaitari ensimmäisestä vierailusta poliisilaitokselle hankkimisluvan saamiseen voi olla kahdesta viikosta kolmeen kuukauteen. Aseluvan hakeminen ei ole hätäisen hommaa.

Hyvä aloittelevan ampumaharrastajan marssijärjestys voisi olla seuraava:

- 1) päätetään harrastettava laji, 2) etsitään ampumaseura ja liitytään siihen, 3) yritetään löytää seurasta mentori tai neuvoja, 4) käydään katsomassa sopivaa asetta valmiiksi, 5) päätetään aseennäyttötapa ja kaliiperi hankkimislupaa varten, 6) hankitaan tarvittavat liitteet, 7) aloitetaan lupahaun prosessi eli varataan aika poliisilaitokselle. ⚙️

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Revolverihaastattelussa Melinda Moring (M) ja Sandra Moring (S) Kyrkslätt Skytteföreningistä (KSF). Vastapoolina laukoo Kim Moring.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?

M: Melinda Moring.
S: Sandra Moring.

Minkä ikäisiä olette?

M ja S: Olemme 13-vuotiaita.

Missä asutte ja mitä koulua käytte?

M ja S: Asumme Kirkkonummella ja käymme Kirkkonummella yläasteen seitsemättä luokkaa.

Kuinka kauan olette harrastaneet ampumaurheilua?

M ja S: Neljä vuotta.

Mikä tai mitkä ovat lajinne?

M ja S: Ilmakivääri ja pienoiskivääri.

Kuka toimii valmentajananne?

M ja S: Michael Liljeberg ja Kim Moring.

Mitä muita harrastuksia teillä on?

M ja S: VPK-toiminta.

Miten aloitte ampumaurheilun?

M ja S: Kävimme ampumakoulussa kokeilemassa ja innostuimme.

Minkälainen olet luonteeltasi?

M: Positiivinen ja nauran paljon.
S: Illoinen ja positiivinen.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastatte ampumaurheilua?

M ja S: Koska se on hauska ja erittäin vaativa laji.

Mitkä ovat tavoitteenne?

M ja S: Kehittyä hyväksi ampujaksi.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?

M ja S: Kilpailut.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?

M ja S: Keskitetty ja rauhallinen.

Minkälainen on hyvä valmentaja?

M ja S: Osaa neuvoa ja kannustaa.

Esikuva ampumaurheilusta?

M ja S: Petra Liljeberg (KSF).

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?

M ja S: Yhdessä tekemistä. Esimerkiksi kun vietettiin kesäkauden päättäjaisia, käytiin koko seuran voimin Sipoon haulikkoradalla kokeilemassa haulikko-ammuntaa ja grillattiin makkaraa. Kaikilla oli hauskaa yhdessä.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?

M ja S: Tahto.

Mukavin kouluaine?

M: Kotitalous.
S: Käsiyö ja kotitalous.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?

M: Kingi.
S: Putous.

Suosikkiyhtyeesi?

M ja S: Kuuntelemme musiikkia laidasta laitaan.

Paras elokuva?

M: Pirates of Caribbean.
S: Mr Bean.

Lempiruokasi?

M: Perunamuusi ja kalapuikot.
S: Perunamuusi ja lihapullat.

Mihin haluaisit matkustaa?

M ja S: Kreikkaan.

Melindan (vas.) ja Sandran isä Kim Moring toimii tyttöjen valmentajana.

INTRO :

Kuka olet? Kim Moring.

Mistä olet kotoisin? Kirkkonummelta.

Mikä on urheilutaustasi?

Jääkiekko, jalkapallo ja jonkin verran ammuntaa nuoruusvuosinani.

Miksi olet alkanut ohjata ja valmentaa?

Kun tyttäret innostuivat ammunasta, niin minusta oli luontevaa olla mukana tekemässä heidän kanssaan jotain mikä on heille tärkeää. Meidän pitää pystyä myös kotona keskustelemaan heidän harrastuksestaan. Jos en olisi kiinnostunut enkä mukana toiminnassa, niin se olisi kyllä vaikeaa.

HITIT :

Ampumaurheilijan tärkein ominaisuus? Tahto.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Kärki on suhteellisen kapea tällä hetkellä, mutta onneksi nuoria lupauksia on nousemassa.

Mikä on SAL:n Etelä-Suomen alueen ampumaurheilun tila?

Se mikä huolestuttaa ehkä eniten on se, että nuoria kultahippuikäisiä ampujia on tällä hetkellä kaikkiaan todella vähän eli harrastajia kaivattaisiin lisää.

Mikä on suomalaisen kivääriammunnan tila?

Kärki on kapea.

Mitkä ovat tavoitteesi valmentajana?

En ole varsinaisesti valmentaja vaan enemmänkin ohjaaja.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora? Palaute, tuki ja kannustus.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 9+.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne?

Todella tärkeä, kun resurssit ovat rajalliset.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua?

Jotenkin pitäisi pystyä laajentamaan seurojen keskinäistä yhteistyötä ja sitä kautta parantamaan harrastusmahdollisuuksia nuorille.

Kuinka rahoitate seuranne toimintaa?

Erilaisilla myyjäisillä ja tukien hakemisella.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa?

Lasten oma halu harrastaa ja vanhempien kiinnostus olla mukana osana lasten harrastusta.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne?

Voisivat kyllä liikkua enemmänkin, mutta tässäkin vanhempien pitää mielestäni ottaa enemmän roolia.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on?

Todella rajalliset. Ilmakiväärirata on 6-paikkainen ja pienoiskiväärirata 10-paikkainen eli uusille radoille on huutava pula, varsinkin ilmakivääripuolella.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi?

Mielestäni kohtuullisen hyvä ja koko ajan olisi uusia innokkaita tulossa, mutta tämän hetken ratatilanne mahdollistaa vain rajallisen määrän uusia harrastajia.

Millainen on hyvä valmentaja? Kärsivällinen ja motivoiva.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta?

Nähdä onnistumisen ilo nuoren urheilijan silmissä.

Entä haasteellisinta?

Motivoida nuoret pysymään harrastuksen piirissä.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi?

Liikkumista ja ylipäättävästi urheilua ja Me yhdessä -ajattelua.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät?

Heitä on monia ja lisää loistavia nuoria ampumaurheilijoita tulee koko ajan.

Mikä on valmennusmottosi? Kysyvä ei tieltä eksy.

ENCORE :

Mikä on onnellisen elämän avain?

Asioiden tasapaino ja mennään eikä meinata. 🛠️

TUULETUksen PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

M ja S: Ahkeruus palkitaan aina ennemmin tai myöhemmin!

1 2 3 4 5 6 7 8 9 9 8 7

"Ampumaurheilijoilla selkeä muutos parempaan"

Teksti LASSI PALO

Yle julkaisi viime syksynä jutun, jossa puhuttiin Puolustusvoimien päävaivasta: mihin kelpaavat rakuntoiset suomalaismiehet?

Eräässä sotaharjoituksessa tehty reserviläisten kuntotutkimus tuotti positiivisen yllätyksen, mutta palvelukseen astuvien huono kunto sen sijaan vaatii Puolustusvoimia miettimään yhä tarkemmin, mihin tehtäviin miehiä voi sodan ajan joukoissa sijoittaa.

Muutama vuosikymmen sitten palvelukseen astuneiden varusmiesten Cooper-testien tulokset kertoivat, että varusmiehistä hyväkuntoisia oli joka neljäs ja huonokuntoisia noin viisi prosenttia.

Nykyään tilanne on kääntynyt päinvastaiseksi. Hyväkuntoisia palveluksiin astuvista varusmiehistä on enää noin viisi prosenttia. Huonokuntoisia palvelukseen astuvista on jo lähes 25 prosenttia.

Urheilukoulun kesälajien valmennuskoordinaattori ja pistoolilajien valmentaja Marko Leppä ei ole yllätynyt varusmiesten kuntotason laskusta.

– Se on jo jatkunut pitkään koko kansalla, mutta hikelajien urheilijoilla se on huoletuttavaa, Leppä viittaa oheisessa artikkelissa oleviin tietoihin.

– Ampumaurheilijat menevät tässä asiassa mielestäni vastamäkeen. Olen ollut yksi-

toista vuotta Urheilukoulussa, ja sinä aikana ampujien valmennuksessa on tapahtunut selvä muutos. Nyt panostetaan varsinkin kestävytyteen, joka näkyy esimerkiksi 12 minuutin juoksutestin parantumisena.

Leppä mainitsee esimerkkinä 2013 syksyllä palvelukseen tulneiden luotilajien ampujien (Olli Hahl, Aleks Leppä, Heikki Lähdekorpi, Simo Partanen, Aleks Pirttimäki, Otto Suuronen, Joni Stenström) palveluksen alussa mitatun Cooper-testin keskiarvon, joka oli yli 2800 metriä.

– Se koheni palveluksen aikana.

Oletko samaa mieltä tilanteen syistä kuin Urheilukoulun varusmiesten fyysisestä kunto Pro Gradussa tutkinut Ari Kotola?

– Olen samaa mieltä. Nykyään kaikilla on autot, joilla mennään treeneihin. Se on pois yleisliikunnasta.

Miten asiaan on kiinnitetty Urheilukoulussa huomiota?

– Kun meillä on leirit, joilla ammutaan aamu- ja iltapäivisin, niin aina päivällisen "vajuttua" kiihdytetään aineenvaihduntaa noin tunnin keskivartalon hallinnalla, kuntosalilla tai pienpeleillä. Päivä päättyy palauttavaan uintiin. Tällä varmistetaan leireilläkin staattisen ammunnan vastapaino ja kehon kuona-aineiden poisto.

Voitko sanoa äkkiseltään kolme tehokasta toimenpidettä asioiden korjaamiseksi?

– Urheilukoulussa asian pikainen korjaaminen on mahdotonta. Tuo lähtee liikkeelle

jo nuorisovalmennuksesta. Lääkkeet siihen ovat ensinnäkin yleisliikunnan lisääminen: pallopelit, uinti, pitkäkestoiset vaellukset ja kaikki se, mitä ennen tehtiin "pihalla". Toiseksi vapaa-ajan viettotapojen muutos, kuten television, videopelien ja tietokoneiden käytön minimoiminen. Ja kolmanneksi ruokailutottumusten muutos. Karamellit, limsat ja roskaruoka minimiin.

Lajit ja niiden vaatimustasot ovat erilaisia. Millainen tilanne on ampumaurheilijoiden keskuudessa – noin yleisesti ottaen?

– Samat lainalaisuudet pätevät myös heihin. Vaatii todella kovaa itseuria mennä yhteiskunnan vastavirtaan, mutta se on kuitenkin ainoa tie.

Missä on eniten kohennettavaa?

– Harjoittelu hoidetaan pääosin hyvin ja suunnitellusti. Levon määrää rasittavat viikonloppumatkustus ja sosiaalinen paine, joka on ymmärrettävää. Viikonloppuisin täytyy päästä kotiin, vaikka siellä odottaisivat vain seinät. Urheilukoululaiset tietävät mitä ja miten tulisi syödä, mutta sitä ei aina ole mahdollista tehdä laadukkaasti. Kiire ja mukavuuden halu ajavat pitsalle tai "mäkkiin".

Jos sinulla olisi valta päättää, mitä tekisit ensimmäiseksi?

– Rakentaisin huippu-urheilukeskuksen, jossa olisi "kaikki" ja jonne pääsisivät vain huiput treenaamaan niin sanotun Norjan mallin mukaisesti.

Urheilukoulun varusmiesten kunto laskenut 2000-luvulla

Teksti ARI KOTOLA, JANI VAARA & HEIKKI KYRÖLÄINEN

PUOLUSTUSVOIMIEN URHEILUKOULU

toimii ikäluokkiensa parhaimpien urheilijoiden varusmiespalveluspaikkana, jossa palveluksen suorittaa keskimäärin noin 150 varusmiestä vuodessa.

Suomalaisten varusmiesten kestävyyskuntion on havaittu heikentyneen 12 minuutin juoksutestissä, ja kehon painon lisääntyneen viimeisen kolmen vuosikymmenen aikana.

Cooper-juoksutestin keskiarvo oli 2000-luvulla 3016 ±329 metriä. Eri urheilulajien keskiarvojen erot ovat kuitenkin suuret. Pitkän ajan trendejä tarkastellessa havaitaan, että Urheilukoulussa vuosina 2000–2010 palvelleiden miesten painon ja painoindeksin keskiarvot olivat suuremmat ja 12 minuutin juoksutestin keskiarvo pienempi kuin aikaisempina vuosikymmeninä.

Urheilukoulussa on 35 vuoden aikana palvellut yli 5000 urheilijaa noin 50 eri lajista.

Esimerkiksi palloilulajeissa sekä yleisurheilun teho- ja nopeuslajeissa keskipainot ovat suuremmat kuin aiempina vuosikymmeninä. Keskipainojen muutokset ovat samansuuntaiset kuin kyseisten lajien huippu-urheilijoihin.

Koska useassa lajissa voiman lisäämisellä on parannettu tulostasoa, 2000-luvun suurempi keskipaino voi johtua suuremmasta lihasmassan määrästä. Tätä tukisivat erityisesti jääkiekkoilijoiden hyvällä tasolla pysynyt aerobinen kestävyys sekä parantuneet tulokset lihaskuntotestissä.

Toisaalta jalkapalloilijoilla ja monilla yleisurheilun teho- ja nopeuslajien edustajilla oli suuremman keskipainon lisäksi juoksutestissä pienentyneet keskiarvot. Jalkapalloilijoilla oli myös heikompi ylävartalon voima suhteessa kehonpainoon kuin 1990-luvun lopussa.

On mahdollista, että yhtenä tekijänä aerobisen kestävyuden heikkenemiseen olisi harjoittelun määrän vähentyminen sekä nopeus- ja voimaominaisuuksien korostuminen. Yleisesti nuorten miesten fyysisen kunnan

laskun on pohdittu johtuvan muun muassa fyysisen aktiivisuuden vähentymisestä sekä television katsomisen ja tietokoneen käytön lisääntymisestä. Näillä tekijöillä voi olla vaikutusta myös nuoriin urheilijoihin.

Lisäksi on huomioitava, että urheilulajien urheilijoiden määrien muuttuminen ja tulosaineiston rajallisuus tietyiltä tutkimusvuosilta ovat vaikuttaneet vuosikymmenten keskiarvoihin ja niiden välisiin eroavaisuuksiin.

Tutkimuksen perusteella ei siis voida täysin luotettavasti todeta, onko nuorten huippu-urheilijoiden kohdalla nähtävissä samanlainen aerobisen kestävyuden lasku kuin keskimäärin muilla samanikäisillä miehillä, vaikka viitteet siihen ovatkin vahvoja. ⚙️

Ari Kotola 2014. Urheilukoulussa palvelleiden varusmiesten fyysinen kunto ja antropometriset ominaisuudet vuosilta 1979–2010. Pro Gradu-tutkielma. Maanpuolustuskorkeakoulu.

Työ löytyy osoitteesta: www.doria.fi

HUIPPUMERKKIMME

Lapua® ja Vihtavuori - voittamattomat yhdessä!

Ostaessasi 500 kpl Lapua®-hylsyjä tai Lapua®-luoteja, saat **25 € erikoisalennuksen kilosta Vihtavuori Premium -jälleenlatausrutia.**

N100 Vihtavuori -ruudit, 79,00 € / 1,0 kg
(svh. 104,00 €)

N500 Vihtavuori -ruudit, 85,00 € / 1,0 kg
(svh. 110,00 €)

N300 Vihtavuori -ruudit, 47,50 € / 0,5 kg
(svh. 60,00 €)

N300 Vihtavuori -ruudit, 149,00 € / 2,0 kg
(svh. 199,00 €)

Lisätietoja asiantuntevalta kauppialtasi!

VIHTAVUORI

Nordic Distribution Oy Nordis
PL 5, 62101 LAPUA
www.nordis.fi

NORDIS
NORDIC DISTRIBUTION OY

Kokkivuori-säätiö tuki haulikkojunioreiden leirejä Espanjassa

KOKKOVUORI-SÄÄTIÖ tuki merkittäväällä tavalla kahta haulikkojunioreiden Espanjassa järjestettyä leiriä. Trap-juniorit harjoittelivat joulukuussa Malagan Jarapalon ampumaurheilukeskuksessa, ja skeet-junioreiden leiripaikka oli lähellä Ranskan rajaa sijaitseva Irun. Säätiön tuen avulla leirikuluista maksettiin urheilijoiden lennot, majoitus, ruokailut sekä harjoitus- ja patruunakulut. Lisäksi tuesta maksettiin valmentajien kulut.

Ampumaurheiluliiton valmennuksen johtaja **Per-Ole Lindell** sanoo, että urheilijoiden palautteen mukaan leirit onnistuivat erinomaisesti sateisesta alusta huolimatta ja ajankohta katkaisi sopivasti niin sanotun rospuuttokauden.

– Valmennuksellisesti on tärkeää, että urheilijat pääsevät mahdollisimman varhaisessa vaiheessa jälleen ulos harjoittelemaan ja leireilemään täysipainoisesti, Lindell toteaa.

Niin urheilijat kuin valmentajatkin toivoivat vastaavanlaisen leirin olevan mahdollista myös kevätkaudella. Urheilijat, valmentajat ja Ampumaurheiluliitto ovat kiitollisia Kokkivuori-säätiöltä saamastaan tuesta ja toivovat, että yhteistyö jatkuisi myös tulevina vuosina.

Leirien päätteeksi järjestettiin leirikisat, joissa trapin tulos vaihteli 94–112:n välillä. Skeetin leirikisan parhaan tuloksen ampui **Tommi Takanen** (121).

Leirien valmentajina toimivat **Satu Pusila** (trap), **Heikki Rompanen** (trap) ja **Peeter Päck** (skeet). **Robert Päck** vastasi henkisestä valmennuksesta ja osin myös fyysikkavalmennuksesta. Hän toimii jatkossakin SAL:n maajoukkueiden yhtenä henkisen valmennuksen valmentajana.

Skeet-ampujat saivat Espanjan Irunissa järjestetystä harjoitusleiristä oivan aloituksen kaudelle.

LEIREILLE OSALLISTUIVAT:

Trap: Mika Bister (P-HA), Tomi Lampola (OSU), Eemil Pirttisaalo (RMY), Vili Kopra (OSU), Niko Kopra (OSU) ja Miki Ylönen (Pieksa).

Skeet: Eetu Kallioinen (A-HA), Timi Vallioniemi (A-HA), Juho Auvinen (PAMS), Lari Pesonen (IEM), Tommi Takanen (LAS) ja Miikka Peltonen (KAS).

Takasen ja Peltosen mukaanpääsy todettiin yhdessä asiamiehen kanssa hyödylliseksi, sillä he ovat tulevana kautena tärkeät urheilijat liiton menestyksen kannalta. 🛠️

ANSCHÜTZ
DIE MEISTER MACHER

1827F BIATHLON SPRINT
"FORTNER" - AMPUMAHIIHTÄJÄN YKKÖSVALINTA!

1827F „FORTNER“ - 22LR.

8002 S2 ALUM - 4,5mm ilma-ase

1913 Precise ALUM - 22LR.

ANSCHÜTZ info@gyttorp.fi www.gyttorp.fi

GYTTORP
Precision by Tradition

IN MEMORIAM

Seppo Agge

27.8.1944–27.12.2014

Vuosikymmeniä erityisesti Suomen Ampumaurheiluliiton ja Suomen Metsästäjälaiton kilpailu- ja seuratoiminnassa mukana ollut hyvinkääläinen Seppo Agge menehtyi joulukuun 27. päivänä nopeasti edenneeseen sairauteen. Vielä elokuussa hän oli sukulaisten ja ystäväpiirin kesken viettänyt 70-vuotispäiväänsä. Ammattityönsä hän teki maansiirtoalan yrittäjänä ja autoilijana.

Syntymäpäivästä jäi muistoksi lahjaksi saatu, lähes miehen mittainen karhuveistos. Aggesta itsestään jää muistoksi laaja, Suomen suurimpiin ja toimivimpiin kuuluva ampumaurheilukeskus Ridasjärven Kaidanpään Hyvinkäälle. Ilman hänen uupumatonta innostustaan keskusta ei tänä päivänä olisi.

Agge oli ideoija, joka sinnikkäästi uurrasti Kaidanpäässä keskuksen rakentamisessa ensimmäisestä tieyhteyden teosta viime kesän trap-radan viimeistelyyn. Hän hankki jopa kaivinkoneen työtä varten. Tästä lähti liikkeelle hänen yrittäjyytensä maansiirto-

alalla. Metsään syntyi yhteistyössä Hyvinkään Metsästysampujien väen kanssa viiden skeet-, kolmen trap-, kahden kompak-, kahden hirvi- ja yhden luodikkoradan sekä riistapolun keskus, lämmin huoltorakennus ja huolittelu ympäristö lampineen.

Riihimäellä syntyneen, mutta jo parivuotiaana Haapasaaarentielle Hyvinkäälle karjalaisevakkotilalle muuttaneen Sepon ensimmäinen kotitalo oli toiminut helsinkiläismetsästäjien ”piilopirttinä”.

Tälle lapsuuden tilalle hän rakensi asuintalonsa. Ehkä sieltä lähti oma ammutaharrastus liikkeelle. Pitkäaikainen haave metsästysammunnan skeetin Suomen mestaruudesta

toteutui 65-vuotiaiden sarjassa. Viime kesänä tuli 70-vuotiaiden sarjan SM-pronssia.

Sadat palkinnot Sepon ja puoliso Sirpan kodissa kertovat harrastuksesta Suomen Ampumaurheiluliiton, Suomen Metsästäjälaiton, Taksiliiton ja riistanhoitoyhdistyksen kisoissa. Mittavaa oli myös järjestötyö SML:n Uudenmaan piirin hallituksessa ja HyMa:n puheenjohtajana ja sihteerinä.

Työurallaan Agge ajoi Keski-Kastarin ja Nikkasan kuorma-autoja, toimi 1960-luvulta alkaen taksinkuljettajana, 1975 taksiryttäjänä ja 1988 alkaen maa- ja koneurakoitsijana eläkepäiviinsä asti, jolloin hän perusti Hyvinkään Maakoneen maansiirto- ja kalustomyyntiä varten, käyden muun muassa Hollannissa ja Englannissa hankintamatkoilla.

Kari-Veli Lehtonen

Kirjoittaja tutustui Seppo Aggeen SML:n SM-kisojen tiedottajana 2005. Hyvä yhteistyö jatkui tiiviisti Kaidanpään radan tapahtumissa.

Göran Degerlund

6.4.1929–7.1.2015

Den 7. januari gick Esbo Skytteförenings föreningsaktiva Göran Degerlund ur tiden. Han arbetade för ett bättre sportskytte både på lokal och på nationell nivå. Som person kommer vi ihåg honom som en vänlig, öppen och sympatisk kamrat.

Göran var en av eldsjälarna bakom Esbo Skytteförenings projekt som syftade på att få en permanent innebana för luftvapenskytte i Esbo. Frågan drevs hårt sedan slutet på 70-talet och det resulterade i Väderbackens (Tuulimäki) skjutbana som blev klar 1984 och som fortfarande är landets största luftvapenbana. Att EM tävlingar på luftvapen arrangerade på banan redan 1986 var ett bevis på insatsens betydelse även på nationell nivå.

Inom sportskyttet var Göran själva en pistolskytt med sportens allmänna framgång som främsta mål. Han tog sin blivande fru Sointu med till föreningen och hon blev föreningens hittills mest framgångsrika kvinnliga pistolskytt genom tiderna.

På nationell nivå förde han sportskyttet

fram genom sin styrelsemedlemskap i SFS, var han var medlem under 1977–2009. Därtil arbetade han som pistolansvarig, som domarutbildare samt som tävlingsledare i SFS operativa verksamhet under samma tid. För sina insatser inom SFS belönades han med Stora förtjänstecken 1995 och blev Hedersmedlem i förbundet 2010. Som medlem i Skyttestiftelsen styrelse satt han sedan dess grundande i 1992 fram till 2014.

För sina insatser sportskyttet till fromma belönades han av landets kultur- och idrottsminister med Finlands idrottskulturs förtjänsttors i 2010. Han saknas av sin hustru, sina döttrar samt barnbarn.

Mikael Friman

Hae sinettiseuraksi 31.5. mennessä!

HAKU SINETTISEURAKSI on avoinna 31. toukokuuta asti. Haku koskee kaikkia sinettiseuraksi aikovia ampumaurheiluseuroja.

Uusien sinettiä tavoittelevien seurojen tulee olla ennakkoon yhteydessä Ampumaurheiluliiton nuoriso- ja koulutuspäällikköön **Timo Rautioon**. Yhteydenotossa keskustellaan seuran tilanteesta ja verrataan sitä sinettikriteereihin. Tarvittaessa tehdään suunnitelma, jolla seuraa lähdetään kehittämään sinettikriteerit täyttäväksi seuraksi.

Hakulomakkeen jättämisen lisäksi valinta sinettiseuraksi edellyttää Ampumaurheiluliiton edustajan auditointikäyntiä, jonka jälkeen liitto voi myöntää Valo-sinetin kriteerit täyttävälle seuralle.

LAATUKRITEERIT

Sinettiseuratoiminnan tavoitteena on löytää seurassa yhteinen toimintatapa ja periaatteet, joilla toteutetaan laadukasta lasten ja nuorten toimintaa. Sinettiseuratoiminnan kaksitoista laadullista kriteeriä toimii seuran kehittämisen apuna ja laadun arvioinnin työkaluna.

Kriteereitä tarkastellaan sekä yksilön, ryhmän että seuran näkökulmasta neljällä eri seuratoiminnan osa-alueella. Sinettitunnuksen saadakseen seuran on täytettävä kriteerit vähintään riittävällä tasolla. Riittävä taso on määritelty tarkemmin hakulomakkeella.

Yhteisöllisyys ja yksilöllisyys

1. Toiminnan lähtökohtana on lapsen ja nuoren paras.
2. Ilmapiiri on kannustava.
3. Toiminnassa on yhdessä tekemisen (Me yhdessä) kulttuuri.

Harjoittelu ja kilpaileminen

4. Monipuolista, määrällisesti riittävää ja kehitystason huomioivaa.
5. Elämyksiä ja haasteita tarjoavaa.
6. Tukea oppimista ja antaa mahdollisuuden mitata kehittymistä.

Ohjaaminen ja valmentaminen

7. Tapahtuu osaavassa ja innostavassa ilmapiirissä.
8. Huomioi erilaiset yksilöt.
9. Kannustaa urheilulliseen elämäntapaan.

Viestintä ja organisointi

10. Avointa ja vuorovaikutteista.
11. Roolit ja toimintatavat ovat selkeät.
12. Toimintaa kehitetään aktiivisesti.

Tällä hetkellä 44 lajissa on kaikkiaan 623 sinettiseuraa. Ampumaurheilussa sinettiseuroja on yhdeksän. Ne ovat Haapajärven Ampumaseura (HaaAS), Hämeenlinnan Ampumaseura (HIAS), Härmän Seudun Ampujat (HSA), Orimattilan Seudun Urheiluampujat (OSU), Pieksämäen Seudun Ampujat (PieksSA), Siilinjärven Luotiampujat (SiILA), Sodankylän Ampujat (Soda), Tornionseudun Ampujat (TorSA) ja Turun Seudun Ampujat (TSA).

Sinettiseuratoimintaa koskeviin kysymyksiin vastaa Timo Rautio, timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

ISSF:n D-kurssi valmentajille

Varalan Urheiluopisto, 13.–15.3.

AMPUMAUURHEILULIITTO JÄRJESTÄÄ ampumaurheilun ISSF:n D-kurssin kivääri- ja haulikkolajeissa 13.–15. maaliskuuta Varalan Urheiluopistolla Tampereella. Kurssi on tarkoitettu ampumaurheiluseuroissa kivääri-, pistooli- tai haulikkolajeissa toimiville valmentajille, jotka ovat suorittaneet vähintään SAL:n ohjaaja- tai 1-tason valmentajakoulutuksen. Ilmoittautuneita oli helmikuun puoliväliin mennessä noin 30, ja jako lajeittain on melko tasainen. SAL-valmentajat osallistuvat lähes kaikki kursseille.

Kurssin aikana käydään läpi lajien ampumatekniikoiden perusteet ja yleisvalmennuksen perusasioita, kuten fyysisen harjoittelu, suunnittelu ja ohjelmointi. Kivääri- ja pistoolissa osallistujat ovat samassa ryhmässä käyden läpi molempien lajien tekniikat (ilmakivääri ja -pistooli). Haulikkolajit ovat omana ryhmänään.

Lajiasioihin käytetään kaksi päivää ja yksi päivä yleisvalmennukseen. Kurssi on SAL:n 1-tason rinnakkainen kurssi. Normaalisti kurssi kestää neljä päivää, mutta nyt se on tiivistetty kolmeen.

Kouluttajina ovat ISSF Training Academyn **Kevin Kilty** (SAL haulikon lajivalmentaja/haulikko), **Zeljko Todorovic** (SAL pistoolin päävalmentaja/pistooli) ja **Kimmo Yli-Jaskari** (huippu-urheiluyksikön lajiryhmävastaava/kivääri).

Pistoolin ja haulikon koulutus toteutetaan englanniksi, mutta esitykset tulkitaan suomeksi. Myös esitettävät luento- ja taustamateriaalit käännetään suomeksi.

ISSF Training Academy on kehittänyt uuden lisenssiformaatin kaikille ISSF-koulutuksen käyneille valmentajille. Vähintään D-kurssin käynyt valmentaja voi hakea ISSF valmentajalisenssin. Se on voimassa neljä vuotta. Sen jälkeen sen voi uusia osallistumalla ISSF jatkokoulutusohjelmaan (Continuous Professional Development (CPD) model). Lisätietoja saa ISSF:n kotisivuilta. Tulevaisuudessa tullaan todennäköisesti vaatimaan ISSF valmentajalisenssiä, jotta voi akkreditoitua valmentajana ISSF:n kisoihin. ISSF-valmentajakurssia on neljä tasoa eli D, C, B ja A.

ISSF Academy C-tason kurssi järjestetään Kuortaneella 1.–8 joulukuuta.

Urheilutoimittajat: Minna Leinonen on paras

URHEILUTOIMITTAJAIN LIITTO valitsi **Minna Leinosen**, 33, vuoden 2014 parhaaksi ampumaurheilijaksi.

– Mahtavaa! On hienoa tulla huomioituksi tällä tavalla – tuntuu tosi hyvältä, valinnastaan iloitseva kivääriampuja sanoi.

Urheilutoimittajat valitsivat lajien parhaat valintakokouksessaan eli samana päivänä kuin Vuoden urheilijan nimi julkistettiin Helsingissä järjestetyssä juhlassa ja suorana televisioitussa Urheilugaalassa.

Keski-Suomen Ampujia edustava Leinonen ampui MM-kultaa tuloksella 212,0 ilmakiväärin makuukilpailussa vammaisampumaurheilun MM-kilpailuissa heinäkuussa Suhlissa. Jo ennen finaalia hän oli hankkinut Suomelle maapaikan Rio de Janeiron paralympialaisiin 2016. Leinonen tähtäsi peruskilpailussa uuden SE-tuloksen 637,8.

Leinonen voitti maaliskuussa maailmancup-kilpailun, ja hän oli myös kotimaisen huippuampujien cup-kilpailun voittaja. Hänet valittiin viime vuonna myös Ampumaurheiluliiton Vuoden ampumaurheilijaksi – kuten vuonna 2013.

LASSI PALO

Tule avaintoimijapäiville Kisakallioon!

Kisakallion Urheiluopisto, 13.–15.3.

SUOMEN AMPUMAUURHEILULIITTO järjestää Kisakallion Urheiluopistolla seurojen ja ajostojen avainhenkilöille koulutus- ja infopäivät 13.–15. maaliskuuta.

Tarjoamme kaikille seuroissa aktiivisesti toimiville erinomaisen tilaisuuden kuulla ja keskustella mahdollisuuksista, joilla harrastajat ja seurat voivat toteuttaa tavoitteensa ja unelmasa.

Unelmien saavuttaminen vaatii tahtoa, tavoitteellista työtä ja usein myös taloudellisia panostuksia. Kisakalliossa kuullaan, kuinka unelmasa toteuttaneet ihmiset ovat toimineet onnistuakseen ja kuinka he ovat luoneet yhteistyö- ja kumppanuussopimuksia tarvittavien varojen hankkimiseksi. Asiasta kertoo Ampumaurheiluliiton uusi hallituksen jäsen **Veikka Gustafsson**.

Koska olosuhteiden kehittäminen ja ampumaratavestoston olemassaolon varmistaminen vaativat suunnitelmallista ja tehokasta varainhankintaa, on tärkeää tietää, miten varainhankinta kannattaa järjestää, ettei tule ongelmia tai yllätyksiä veroasioissa. Tästäkin saamme asiantuntijan näkemys.

Miten ehkäistään harrastajamäärän väheneminen ja saadaan lisää nuoria harrastajia ja seuratoimijoita on yksi lähiajan tärkeimmistä toimenpiteistä. Kuulemme käytännön esimerkkejä onnistumisista muutamalta ampumaseuralta. Esimerkit osoittavat, että myös ampumaurheilulla on mahdollisuus toimia menestyksekkäästi ja kannattavasti.

Toimintamme on perinteikästä. Vahvoista perinteistä seuraa valitettavan usein myös toiminnan urautumista. Kykenemmekö tarkastelemaan toimintaamme aidosti uudesta tai erilaisesta näkökulmasta? Tähän saamme ajatuksia herättävän esityksen **Anssi Tuulenmäeltä**.

Edellä kerrottujen tavoitteiden saavuttaminen vaatii johtamista ja johtajuuden käyttämistä työvälineenä sekä hallinnon järjestämistä tehokkaaksi. Kuulemme myös näistä asioista asiantuntijan esityksen ja pari esimerkkiä siitä, miten yritysmaailmassa johtotehtävissä menestyneet henkilöt ovat soveltaneet johtamistaitoa seuratoimintaan.

Avaintoimijapäivät alkavat perjantai-iltapäivänä 13. maaliskuuta. Tapahtuma päättyy sunnuntaina 15. maaliskuuta noin kello 15.

Ilmoittaudu 28. helmikuuta mennessä!

Tilaisuuden ohjelma ja ilmoittautumisohjeet: www.ampumaurheiluliitto.fi

osuma

”Tämä poikkeaa meidän normaaliformaatistamme täysin. Yleensä on hiirenhiljaista. Pikkuhiljaa finaaleissa on jo alettu kannustaa. Valmentajana ajattelin, että kilpailuista pitää tehdä sellaisia, että ne ovat henkisesti kovempia ja valmistavat suuriin finaaleihin.”

Grand Prix of Leppä.fi -kilpailun isä Marko Leppä ✨ Itä-Savo 19.1.2015

Vakio- ja irtovuoroja

Pienospistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikalperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampua voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.

Helsingin Urheilutalo
Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

www.urheiluhallit.fi Kallio • Kontula • Malmi • Mäkelänrinne • Pasila • Siltamäki • Toölä • Vuosaari

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00-17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyynneille

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2015 toinen
Urheiluampuja ilmestyy 7.5.

Urheiluampuja 2015

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
1/2015	19.1.	2.2.	25.2.
2/2015	24.3.	12.4.	7.5.
3/2015	26.5.	9.6.	2.7.
4/2015	23.7.	7.9.	30.9.
5/2015	27.10.	17.11.	10.12.

TIMO RAUTIO

Opettajat tutustuivat ampumaurheiluun Salon Liitopäivillä 30.–31. tammikuuta. Kyseessä olivat liikunnan ja terveystiedon opettajien opintopäivät. Laji sai opettajien keskuudessa hyvän vastaanoton.

Kultahippukarsintojen tulokset Ampumaurheiluliittoon ja HIAS:n Timo Hänniselle

ALUEELLISTEN KULTAHIPPUKARSINTOJEN TULOKSET tulee lähettää Ampumaurheiluliittoon ja Kultahippufinaalin järjestäjälle.

Ilma-aseiden finaali järjestetään Hämeenlinnan litallassa 28.–29. maaliskuuta. Päästäkseen kultahippufinaaliin ampujan on osallistuttava alueensa karsintakilpailuihin eli kultahippukarsintoihin.

Kaudella 2015 voi myös tarvittaessa osallistua toisen alueen karsintoihin. Ensisijaisesti osallistutaan oman alueen karsintoihin.

Joukkueiden ei tarvitse karsia.

Alueellisten Kultahippukarsintojen tulokset pitää lähettää seuraaviin osoitteisiin: kirsi.kankaanmaki@ampumaurheiluliitto.fi ja hlas1875@gmail.com

www.kultahippufinaali.fi/2015

ONNITTELUT

95 VUOTTA	Säteri Jaakko	TSA	24.3.	60 VUOTTA	Kettunen Vesa	PAS	20.1.
					Ala-Könni Jussi	NorA	24.1.
85 VUOTTA	Heikkinen Antero	PAS	14.2.		Platan Leena	KuusA	7.3.
	Mannonen Olavi	PAS	7.3.		Rajaniemi Markku	HVA	9.3.
	Granström Torsten	ESF	25.4.		Pessa Juha	KuusA	13.3.
80 VUOTTA	Rantanen Ossi	MSA	14.3.		Salkinoja Heikki	VarkA	19.3.
	Serkko Leo	NorA	7.5.		Kokkonen Hannu	TSA	28.3.
75 VUOTTA	Teini Martti	ESF	10.1.		Voutilainen Kari	TSA	1.4.
	Haapakoski Taisto	PAS	7.3.		Korhonen Tatu	HVA	2.4.
	Luoma Tauno	K-UAS	1.4.		Huttunen Ari	VarkA	13.4.
	Nevala Heino	PAS	7.5.		Hellman Jaakko	TSA	18.4.
70 VUOTTA	Didrichsen Jon	ESF	7.1.		Hallikas Harri	KuusA	22.4.
	Viitanen Jorma	PAS	30.1.		Toukonen Kari	MSA	22.4.
	Sintonen Tuomo	PAS	9.2.		Nousiainen Markku	K-UAS	5.5.
	Ojala Alpo	HIAS	1.3.	50 VUOTTA	Aaltonen Tapio	PAS	5.1.
	Grönlund Erkki	K-UAS	14.3.		Heikki Olli	PAS	15.1.
	Rantanen Kari	KuusA	17.3.		Jahnsson Kai	PAS	25.1.
	Eloranta Jussi	KuusA	27.4.		Kouvonen Sami	MSA	29.1.
65 VUOTTA	Järvinen Kari	OSH	11.3.		Hauhtonen Päivi	SäSA	24.2.
	Tikkanen Väinö	OSG	18.3.		Porkka Petri	KuusA	2.3.
	Purmonen Martti	KuusA	20.3.		Ukkola Esa	K-UAS	6.3.
	Mesiäinen Seppo	KuusA	23.4.		Noopila Roland	K-UAS	7.3.
					Rautiainen Jari	TSA	8.3.
					Kaislaranta Mikael	HVA	16.3.
					Haikkola Marko	SäSA	19.3.
					Karvinen Jukka	TSA	3.4.
					Kurkela Heikki	HVA	19.4.
					McKeown Timo	PAS	20.4.
					Hyvönen Mari	PAS	3.5.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

TALVIMUSKETTI 12.4.

MUSTARUUTIKILPAILUKAUDEN ennätyskelpoinen avajaiskilpailu ammutaan perinteisesti Orivedellä Loilon ampumaradalla 12. huhtikuuta alkaen kello 9.00 100m lajeilla.

Talvimusketissa ammutaan seuraavat lajit ja sarjat:

Takaaladattava mustaruutikivääri, Minie, Whitworth, Walkyrie, Miguelet (Y ja Y60), Vetterli (Y ja Y60), Lamamora, Mariette/Colt (Y ja Y60), Kuchenreuter (Y ja Y60), Cominazzo.

Ilmoittautumiset: Juha Niemelle 26.3. mennessä juha.niemi@pp.inet.fi (tai hätätilanteessa puhelimitse Juhalle numeroon: 040 526 3342).

Maksut: 10 €/laji, maksetaan kilpailupaikalla. Eräluettelot tulevat jaoston kotisivulle kilpailuviikolla. Muistakaa kilpailulisenssi.

NASTA GP 2.-3.5.

Kilpailun nimi: Nasta GP 2015, ranking.

Kilpailupäivät: 2.–3. toukokuuta.

Kilpailun järjestäjä: Hyvinkään Metsästysseurat.

Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu.

Alue: Etelä-Suomen alue.

Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta.

Kilpailupaikka: Hyvinkään Ampumaurheilukeskus, Kaidanpääntie 236, Hyvinkää.

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y15-Y17-M20-M-Y50-Y60-Y70-N-N20 ja joukkueet Y-Y50-N.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: skeet 125 k + finaali, veteraanisarjoissa 125 k + 25 k finaali. Naiset 75k + finaali, ampuvat sunnuntaina 3.5. Eräluettelot julkaistaan 28.4. www.hyma-ry.fi nettisivuilla.

Ilmoittautumisohteet ja ilmoittautumisen päivämäärä: nettisivujen www.hyma-ry.fi kautta 26.4. mennessä.

Osallistumismaksu ja muut mahdolliset maksut sekä ohje maksujen suorittamista varten: Y-sarjat 60 €, naiset 45 € ja joukkueet 25 €. Maksun voi suorittaa ilmoittautumisen yhteydessä nettisivujen kautta tai viimeistään kilpailupaikalla.

Jälki-ilmoittautumista koskeva ohje:

Jälki-ilmoittautuneita otetaan rajallinen määrä.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailun johtaja Kari Sankala, ammunnanjohtaja Hartte Ojanen, TA Kari Mikkonen.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero tiedusteluja varten: Mikko Demander.

Seuran nettisivujen osoite: www.hyma-ry.fi

Harjoittelumahdollisuus: ti–ke–to klo 14–20, la klo 10–15. Kisaviikolla perjantaina 1.5. klo 14–20.

Kilpailun ravintola: Kisapaikalla ravintola, josta saa kahvia, pullaa, sämpylöitä, voileipää, makkaraa, ruokaa ja virvokkeita.

Majoitus: Cumulus Hyvinkää, alennusta koodilla: ampumakilpailut HyMa sekä Rantasipi Hyvinkää.

Palkinnot: Tunnetusti hyvät palkinnot.

Osallistu kilpailuun!

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN kivääriampujan takki, housut, kengät ja hanska Simetra, Anschutz ja Gehmann SQP 51, Stenvaag. Simetran kivääriampujan takki ja housut koko M48, malli SQP 51 oikeakätiselle, hyvin vähän käytetty. Kengät Anschutz Stenvaag koko 42. Ampujan käsine Gehman koko M. Ota yhteyttä: jukka.laakkonen@saunis.net tai 040 517 3747.

MYYDÄÄN TsKIB SOO MC11. Urheiluhaukko MC 11 vuodelta 1953 kolmella vaihtopiipulla. Sarjanumero 1567. Aseessa asesepän ja kaiver-tajan nimet. Hp 30 000 €. Ota yhteyttä: Esko Hyvärinen, 0400 771 834.

MYYDÄÄN Feinwerkbau FWB 800 -ilmakivääri. Uusi, entistäkin nopeampi iskukoneisto. Uusittu paineentasaaja. 20-napsun takadiopteri sekä viisiportainen tähtäinten korkeussäätö. Uusitut, monipuolisemat perälaitteen ja poskipakan säädöt. Latausvivun käteisyys ja asento käyttäjän säädettävissä. Käteisyys vaihdettavissa vain kahvaa vaihtamalla. Aseella on ammuttu noin 500 kertaa, eikä siinä ole minkäänlaisia käytön jälkiä. Aseessa on L-koon kahva. Ase ei uutta häpeä. Hp 2 300 €. Ota yhteyttä: Pekka Hietala, Haapavesi, 040 935 7793.

MYYDÄÄN trap-haukko Renato Gamba Daytona 12/70. Hankintavuosi 1996, ollut isäni käytössä, ls-määrä tuntematon, mutta kunto virheetön. Kova kantolaukku. Hp 2 500 €. Ota yhteyttä: Matti Tarkkanen, matti@ntknakkila.net tai 040 968 7363.

MYYDÄÄN Vostok MC-6 12/70 kilpa-ase vaihtopiipuilla skeet/trap. Hankintavuosi 1977, isäni käytössä, ls-määrät eivät tiedossa mutta siistikuntoinen. Hp 2 200 €. Ota yhteyttä: Matti Tarkkanen, matti@ntknakkila.net tai 040 968 7363.

OSTETAAN hyväkuntoinen X-trap tai vastaava Berettan haulikko korkealla tähtäinkiskolla. Ota yhteyttä: janne.pallonen@gmail.com tai 040 502 2289.

OSTETAAN käytetyt kivääriampujan kengät ja housut. Kaikki huomioidaan. Kengän koko 44, housut koko 52, vyötärö D. Ota yhteyttä Vesa Nissinen, vesa@deeplead.com tai 050 5270763.

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittely lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoitusohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivuilla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille 132830-42157.

POHJANMAAN ALUEEN AM-SKEET 6.6.

Kilpailun nimi: AM-skeet.

Kilpailupäivä: 6. kesäkuuta.

Kilpailun järjestäjä: Peräseinäjoen Metsästysseura.

Alue: Pohjanmaa.

Kilpailun luokitus: Alueen mestaruuskilpailu.

Kilpailuluvan myöntäjä: Alue.

Kilpailupaikka: Näätämajan ampumarata, Peräseinäjoki.

Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: SAL sarjat.

Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen: Skeet.

Kilpailujen johtaja sekä ammunnan johtajat, tekninen asiantuntija: Kilpailujen johtaja Juhana Virtanen, ammunnan johtaja Jorma Pikkumäki.

Tiedottajan yhteystiedot ja puhelinnumero:

Juhana Virtanen 040 187 2559, juhana.virtanen@gmail.com

Ampumaurheiluliitto oli näkyvästi esillä 23.–24. tammikuuta Helsingin Messukeskuksessa järjestetyillä Educa-messuilla, joka on opetusalan valtakunnallinen koulutustapahtuma. Kuvassa Rainer Hirvonen tutustuttaa messuvieraita lajiin. Educaan osallistui runsaat 14 000 henkilöä, joista Ampumaurheiluliiton osastolla vieraili noin 1 100 messukävijää.

Kesän TARKIN leiri
10–16-vuotiaille
Kisakalliolla!
8.-10.6.2015

VUODEN TARKIN LEIRI!

Suomen Ampumaurheiluliitto, Curlingliitto sekä Jousiammuntaliitto järjestävät yhteistyössä Kisakallion Urheiluopiston kanssa kesän cooleimman leirin. Leirin valmennuksesta vastaa lajiliittojen ammattilaiset. Leirille osallistuaksesi sinun ei tarvitse olla lajien harrastaja, vaan pelkkä kiinnostus lajiin riittää!

Leirillä on ainutlaatuinen mahdollisuus tutustua eri tarkkuuslajeihin, kokea uudenlaisia liikuntaelämyksiä illanviettoineen ja viettää kesäloman hauskimmat päivät "tarkassa seurassa".

Hinta 145 €/hlö.
sis. leiriohjelman, ruokailut (päivällinen x 2, lounas x 2, aamiainen x 2 sekä iltapala x2), majoitus 3-6hh sekä leirivakuutuksen.

Lisätiedot:
Elina Kaukojärvi
Myyntineuvottelija
+358 44 584 6518
elina.kaukojarvi@kisakallio.fi

Ilmoittaudu heti!
www.kisakallio.fi
> kurssikalenteri

SAL
Suomen Ampumaurheiluliitto
Finnish Shooting Sport Federation

KISAKALLION URHEILUOPISTO • Kisakalliontie 284, 08360 LOHJA
Puh. 019 315 11 • myynti@kisakallio.fi • www.kisakallio.fi

KSF skyttar deltog i Polish Open Kaliper tävling i Bialystok i Polen

KSF:S ELITSKYTT Sebastian Långström presterade ett fint resultat 618,9 i fredagens tävling och blev med det tvåa i tävlingen. Resultat är även nytt personligt rekord för "Seba" och överskrider även det gällande finska rekordet med 1,0 p. Även i lördagens tävling gjorde han ett fint resultat 612,0 och blev med det femte i grundtävlingen. I finalen inledde Seba bra men föll sedan tillbaka något och hans placering blev till slut även här femma. I pojkklassen deltog 70 skyttar. Sebastian har tränat flitigt den senaste tiden inför Polen resan och säger att skyttet kändes mycket bra.

Även **Aina Kivi** från elitgruppen är med i Polen. I flickklassen var Ainas resultat på fredagen 401,9. På söndag lyckades Aina bättre och hennes resultat 405,9 berättigade till en 15 plats. I tävlingsklassen deltog 72 skyttar.

SEBASTIAN LÅNGSTRÖM

AINA KIVI

Två juniorer från ESF tävlade i Innsbruck i Österrike

TÄVLINGEN HAR deltagare från USA och Argentina i väst samt från Singapore och Australien i öst så den gör sig verkligen gällande som en internationell tävling.

I herrjunior klassen på gevär deltog **Björn** och **Cristian Friman**.

Cristian sköt två årsbästa för 2015 med 613,4 på dag 1 vilken blev 0,8 poäng från finalen. Den andra dagen blev det 611,2 vilket var lite längre från finalen. Placeringarna blev trots det hedersamma 11 samt 14 placering.

Björn lyckades inte lika väl och han landade på 34 och 37 plats. Herrjunior klassen hade 40 deltagare. Skyttarna kopplar av med 3 dagars höghöjds läger på Stubi alpi (3200 m.ö.h.) innan det bär iväg till IWK i München.

CRISTIAN FRIMAN

LEGENDAARISSET URHEILUPATRUUNAT

THUNDER LEAD 28g
SPORTING #7.5

LYIJY

LEAD MAX 24g
SKEET #9 - TRAP #7.5 & #8

STEEL MAX 24g
SKEET #8.5 & TRAP #7

TERÄS

THUNDER STEEL 28g
SPORTING #6

GYTTORP
Precision by Tradition

info@gyttorp.fi

www.gyttorp.fi

Bakre raden fr.v.: Aina Kivi KSF, Jan Liljeberg KSF, Casimir Munck KSF, Nikko Roos RSA, Matias Kiuru PAS, Jani Pitkänen IKA och Leevi Siren TSA. Främre raden fr.v.: Erika Dufvelin KSF, Elin Liewendahl ASSF, Maria Liewendahl ASSF, Henna Viljanen PAS och Maija Pernu IvUA.

Finland deltog i Falling Target landskamp i Sverige

LAGUPPSTÄLLNINGEN bestod av skyttar från SFS föreningar tillsammans med några skyttar från finska föreningar.

Det var många av våra skyttar som var med för första gången så deras prestationer var kanske lite i underkant mot vad dom kan prestera hemma. Vi skall komma ihåg att Sveriges skyttar tränar och tävlar på Falling Target, dom har till och med Svenska mästerskap på denna disciplin.

Vårt junior lag var relativt ungt så nästa gång får svenskarna hoppeligen ett ännu hårdare motstånd. På den individuella tävlingen presterade många av våra skyttar även personbästa och vi tog många individuella medaljer.

Det är alltid trevligt att åka till Öckerö. Kommunen är liten med ca. 10.000 invånare och Öckerö skytteförening har hela 550 medlemmar var av 75 % är under 20 år. Kanske vi borde lära oss mera av dem för att få mera ungdomar med i våra föreningar?

PÅ FREDAGEN VAR DET TRÄNING och på lördagen sköts Falling targets individuella tävling där **Erika Dufvelin** tog brons i senior gevär, och **Matias Kiuru** tog silver och **Aina Kivi** brons i junior gevär.

På pistolsidan tog **Jani Pitkänen** guld och **Maija Pernu** och **Leevi Siren** tog brons. Efter lunch sköts EYL match och där vann Sverige. På söndagen sköts Falling taget lagtävling

SVERIGES LAG

och där vann Sverige i pistol och såväl junior- som seniorgevär och de finska skyttarna tog silver.

Som lagledare under tävlingarna fungerade **Sandra Österman** och **Rabbe Österlund** och Rabbe fungerade som reseledare till Öckerö.

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Jack Wuorinen
Rabbe Österlund
SFS:s hemsida

Karismäsvägen 30, 10300 Karis 0500 872 045
Östansvägen 17, 10600 Ekenäs 044 300 5748
www.sfs.idrott.fi

e-post: jack.wuorinen@brev.fi
e-post: rabbe.osterlund@idrott.fi

50 VUOTTA SITTEN...

Muistuko mieleen?

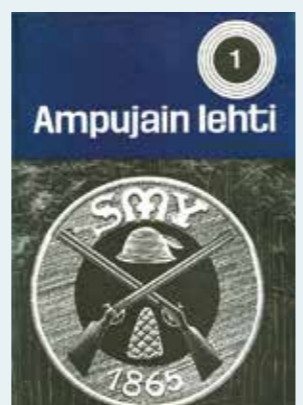
Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Tasan 50 vuotta sitten Ampujain lehden numerossa 1/1965 julkaistussa Gallup-jutussa kysyttiin eri-ikäisiltä helsinkiläisiltä heidän tietämystään suomalaisista ampumaurheilijoista. Suomalaisampujat Väinö Markkanen ja Pentti Linnos-

vuot olivat voittaneet Tokion olympiakisoissa kultaa reilua kuukautta aiemmin.

– Minä kaiken maailman kotkotuksista, tokaisi omena-kauppias Helmi Lahtikivi. Monella nimet olivat ihan kielen päällä tai muisti palaili patkittain, mutta kyllä oikeatkin vastaukset kysymyksiin tiedettiin. Koululainen Risto Koskinen, 11, vastasi:

– Markkanen vapaapistooli, Linnosvuoto olympiapistooli. Ampumaurheiluliiton jäsenlehti, ensimmäiseltä nimeltään Ampujain lehti ja nykyiseltä nimeltään Urheiluampuja, ilmestyi ensimmäisen kerran joulukuussa 1926. Sen jälkeen lehti on ilmestynyt vuosittain. Poikkeuksena ovat vain vuodet 1942 ja 1946. Lehti muutettiin jäsenlehdeksi vuoden 1987 alusta.

Vuoden 1926 ensimmäisen numeron kansi näytti tältä. Lehti oli vielä nimeltään Ampujain lehti.

10 napakkaa

Vastaajana on kokenut pistooliampuja Kai Jahnsso (Poliisien Ampumaseura).

- 1 **EKA ENNAKOIVA:** Millaista vuotta odotat urheilijana? Haastavaa. Työtä, työtä, työtä ja treeniä.
- 2 **TOKA TUNKEILEVA:** Paljonko jännität? Jokainen jännittää aina – välillä enemmän, välillä vähemmän, mutta aina kuitenkin. Sykkeeni on 130:n kieppeillä, kun olen sitä mitannut.
- 3 **KOLMAS KOVISTELU:** Milloin kiroilet? Viimeksi eilen, kisan jälkeen. (Haastattelu tehtiin GP Leppäfin yhteydessä 18. tammikuuta.)
- 4 **NELJÄS NALLITUS:** Millä ammut? Steyrillä edelleen. Olen ampunut sillä varmaan toistakymmentä vuotta.
- 5 **VIIDES VARMISTAVA:** Mitä harrastat? Ampumaurheilua. Ja hyötyliikuntaa.
- 6 **KUODES KUJEILEVA:** Mikä saa sinut nauramaan? Hyvät ystävät ja yhdessäolo. Ne kirjoittavat hymyn huulille.
- 7 **SEITSEMÄS SIHTAUS:** Kuinka paljon

sinulle kertyy ajokilometrejä vuodessa ampumaurheilun takia? Viime vuonna niitä tuli vähemmän kuin aiemmin eli pelkästään ampumisen takia noin 7 000 kilometriä.

8 **KAHDEKSAS KULTAHIPPU:** Mikä on arvokkain tai kovin saavutuksesi? Tietysti Lontoon olympialaiset 2012! On jokaisen ampumaurheilijan unelma olla olympialaisten finaaliin. Kisoihin pääsemisenkin oli kova juttu. Arvokasta oli myös onnistuminen tärkeässä paikassa (ilmapistoolin 8:s).

9 **YHDEKSÄS YRITYS:** Miten suhtaudut julkisuuteen? Positiivisen myönteisesti, koska se on tätä toimintaa.

10 **NAPAKYMPPI:** Mikä olisi vuoden napakymppi? Se olisi se, että meidän lajistamme joku ottaisi olympiapaikan Rio de Janeiroon 2016. Mieluummin joku muu kuin minä.

Sami Heikkilä: "Urheilu on antanut minulle paljon!"

Vuoden 2014 sotilasurheilijaksi valittiin liikkuvan maalin erikoismies ja reservin kersantti Sami Heikkilä.

Sami Heikkilä palveli sopimussotilaana Urheilukoulussa syyskuun loppuun asti. Hän sai palkintonsa parhaiden sotilasurheilijoiden julkistamistilaisuudessa Pääesikunnassa. Kun Heikkilää pyydetään jatkamaan lauseet loppuun uudessa Finaali-palstassa, hän sanoo, että "kyssärit ovat aika haastavia". Hyvin hän selvisi – tästäkin!

ARVOSTAN SOTILASURHEILIJAPALKINTOA erittäin paljon. Tämä on suurimpia palkintoja mitä olen urheilijana tähän mennessä saavuttanut.

VIIME VUOSI AMPUMAUURHEILIJANA oli hyvin haastava. Vaikka työni puolesta minulla oli mahtavat edellytykset harjoitella ja kilpailla kuin huippu-urheilija, en meinannut päästä kisoissa lähellekään normaalia tasoani, vaikka ampumaurheilijana kehityin lähes joka osa-alueella. Kauteen mahtui loukkaantumisen ja monta huonoa kisaa, mutta onneksi myös pari napakymppin suoritusta.

KUN AMPUMAUURHEILU KYLLÄSTYTTÄÄ, alkaa kausi olla jo lopuillaan. Silloin treenaan enemmän salilla ja hengailen mahdollisimman paljon ystävien kanssa. Taukoja on kausien välillä pakko pitää. Muuten tämä homma alkaa käydä liian paljon pääkopan päälle.

TÄNÄ VUONNA HALUAN sovittaa huippu-urheilun ja opiskelun mahdollisimman hyvin omaan kalenteriini siten, että molemmat tukisivat jossain määrin toisiaan.

ERITYISEN TYYTYVÄINEN OLEN SIITÄ, että olen löytänyt itselleni mieluisen alan opiskella, ja siitä, että Mikkelissä harjoitteluolosuhteet ovat kunnossa.

JOS VOISIN, OLISIN AMPUMAUURHEILIJANA JÄTTÄNYT TEKEMÄTTÄ monta turhaa koulutehtävää ja käyttänyt ajan treenaamiseen.

HARRASTAN "VILLIKARJUA", mutta se villikarju ei pysähdy syömään, vaan se juoksee ja juoksee. Jokaisen kannattaa käydä kokeilemassa kuinka vaikeaa siihen on osua.

ELÄMÄNI ON OLLUT YHTÄ URHEILUKOULUA, ja se on ollut mahtavaa! Koko ajan oppii uutta urheilusta, ihmiskehosta ja ruuasta. Kyllä urheilu on antanut minulle paljon!

HALUAN OLLA TOKION OLYMPIALAISSISSA 2020 mukana, mikäli se vain on mahdollista. Kun tieto liikkuvan maalin noususta takaisin olympialajiksi tulee, vaihtuu vaihde tekemisessäni vielä pykälää isommaksi.

Sami Heikkilä kuvattuna Pääesikunnassa arvokkaana Vuoden sotilasurheilija-palkintonsa kanssa.

Sami Heikkilä

- ✗ **SYNTYNYT:** 7.6.1993, Kangasala.
- ✗ **KOTIPAikka:** Mikkelä.
- ✗ **SEURA:** Kymppi 64.
- ✗ **VALMENTAJA:** Ville Häyrynen.
- ✗ **AMMATTI:** opiskelee metsätalousinsinööriksi Mikkelin ammattikorkeakoulussa.
- ✗ **PARHAITA SAAVUTUKSIA:** Useita liikkuvan maalin EM- ja MM-mitaleja, viimeksi 2014 Moskovan ilma-aseiden EM-kilpailuissa saavutettu sekajouksujen joukkuekulta ja normaalijouksujen joukkuepronssi sekä Granadan normaalijouksujen MM-joukkuehopea.
- ✗ **ENNÄTYKSET:** 10m sekajouksut 390, normaalijouksut 580; 50m sekajouksut 395, normaalijouksut 591.

Teksti LASSI PALO Kuva ERIKA NIEMINEN

Chiara Cairnerò (ITA)

Voittajien valinnat

BERETTA SILVER PIGEON I SPORTING

BERETTA 692 SPORTING

BERETTA DT 11

SAKO OY, PL 149, 11101 RIIHIMÄKI
SAKO FIRST CLASS
KAUPPIAAT LÖYDÄT
OSOITTEESTA
WWW.SAKOSUOMI.FI

BERETTA